

El míting del Poble Nou

Totes les ressenyes de la premsa, i sobretot les referències orals del míting que l'Esquerra Republicana celebrà divendres al Poble Nou, coincideixen a donar la impressió que l'acte adquirí un to i un caràcter tan desuats que és impossible no recollir-ne la significació. Altrament, la participació activa que hi tingué el president de la Generalitat dona un relleu especial a tot el que es produí en presència seva. Abans, però, hem de protestar de la intervenció dels elements extremistes adversaris de l'Esquerra, que amb la seva actitud i les seves interrupcions pertorbaren l'acte fins a l'extrem de convertir-lo en un avalot continuat, davant del qual els oradors esguerrats intentaren, inútilment, imposar-se i fer-se sentir. Dies enrera protestàvem igualment de la violència que determinats elements esguerrats havien usat en un acte dedicat al Sr. Solà Canizares, amb l'objecte de pertorbar-lo i impossibilitar-lo, si podien; avui repetim la nostra protesta, amb tot i que els perjudicats fossin del mateix partit d'aquells altres pertorbadors. Cal recordar, però, que la glòria ben trista d'aquesta tònica ineu-til i antiliberal correspon a l'Esquerra, que la inaugurava en la campanya de les eleccions del 29 de juny; durant aquells dies, en molts indrets de Catalunya la gent addicta al senyor Macià i a l'Esquerra interromperen o frustraren actes públics de propaganda organitzats pels seus adversaris polítics. Aleshores reaccionàvem com ara davant d'aquelles arbitrarietats i d'aquelles violències, que restaren en la impunitat; avui, els pertorbadors sistemàtics d'aquells dies han estat víctimes del procedent que establiren amb la seva inconsciència.

Justament perquè creiem possible que es produïssin els fets que lamentem, esperàvem que l'acte de divendres seria suspès o ajornat, tant més quan dies enrera l'Esquerra ja s'havia vist obligada a suspendre'l per la mateixa causa. Els reptes que diàriament es dirigien la C. N. T. i l'Esquerra des de les columnes dels seus òrgans oficials, *Solidaridad Obrera* i *L'Opinió*, feien suposar que, finalment, la reflexió i el seny s'imposarien i l'acte es deixaria per a una altra ocasió més oportuna. Aquestes previsions no van complir-se, i la passió partidista va voler exterioritzar d'una manera tan sorollosa com lamentable la lluita furiosa que s'ha entaulat entre els aliats en les eleccions del 12 d'abril i del 28 de juny, jornades que donaven la victòria, amb el govern i la representació de Catalunya, al senyor Macià i els seus addictes.

Som adversaris polítics lleials, i ens calia una impressió depriment veure com les masses sindicalistes que uns quants mesos enrera aclamaven el cadill de l'Esquerra avui el combatien i l'esbronquen públicament sense tenir en compte l'alta representació que el poble de Catalunya li atorgava, gràcies a l'èxit popular que li havien conquistat els seus enemics i detractors actuals. El més trist d'aquesta lluita és la part que a gràcies s'hi assigna el president de la Generalitat. No fa gaires dies que sobtadament amb legitima satisfacció la prudència amb què el senyor Macià havia procedit en l'afar Bloch, i celebràvem el seu propòsit de convocar l'Assemblea de la Generalitat; éram prou optimistes per a imaginar-nos que havia sentit la responsabilitat i la dignitat del seu càrrec de president de Catalunya i finalment inaugurava una etapa nova en la seva gestió presidencial. Hem de confessar, ben a desgrat nostre, que la seva infelicitada intervenció en el míting de divendres ha esvaït les falagueres il·lusions que ens havien format. El senyor Macià ha tornat a ésser víctima de l'obcecació dels que el volten, i en un impuls del seu temperament bofador ha desprestigi d'una

manera insensata la representació que Catalunya li donava.

Amb quines raons el president de la Generalitat justificaria l'haver-se posat en situació d'ésser tractat irrespectuosament en un acte públic? És que, per ventura, la presència del president de la catalanitat era necessària en un acte que s'anunciava com una batalla de partits? L'ardor de la lluita amb els seus antics aliats l'ofusca talment que amb aquella imprudència, filla de la seva ingenuïtat natural, inconscientment s'ha desvinculat de la representació nacional que tenia. El senyor Macià ha preferit ésser simplement el cap d'un partit polític, i ha reeixit amb lamentable fortuna en el seu propòsit. Es comprèn que el record de passades victòries electorals l'impulsin a reconquistar unes multituds que han desertat del seu guiatge; és més difícil de comprendre que el president de Catalunya, que recapitava l'adhesió de totes les classes socials catalanes per a l'aprovació de l'Estatut, pronuncii paraules de condemna contra una d'aquelles classes per a fer-se agradable a una organització a la qual avui no inspira cap confiança.

El Sr. Macià, amb l'afany de reconciliar-se amb el sindicalisme anarquitant, divendres oferí l'Estatut com a garantia de les reivindicacions sindicalistes. Mai no havien estat pronunciades paraules més imprudentes ni més terribles contra l'Estatut. Qui no diria que el President, amb aquelles paraules, no es proposa dividir els catalans en dues classes irreconciliables? Allò que fou votat unànimament per tots els estaments, allò que ha d'ésser la llei de la realitat legal de la Catalunya afraïdada, ha de servir de tasó per esberlar la unitat essencial dels catalans!

De divendres ençà, la representació més alta de Catalunya resta confinada en el cap d'un partit; els homes que no militen a l'Esquerra Republicana hauran de fer un esforç enorme per admetre que Catalunya té un president per a tots els catalans. Darrera d'aquestes lluites partidistes, alimentades per ambicions electorals, el poble sent que la presència de Catalunya es minimitza i es resigna a sacrificar el seu prestigi en benefici d'un partit que les divergències individuals i la inaptitud posen en perill de dissolució.

FULL DE DIETARI

NO EN SORTIREM

Deixem-me insistir. És impossible de demanar a les dretes que arrecorrien llurs essències dretistes, com és impossible de demanar a les esquerres que desin llurs idees esquerres. Cada país ha de suportar aquesta bifurcació de forces i en certa manera estimular-la perquè de llur recíproca exigència, neixen governs assenyats i honorables. Les dues forces han de lluitar, s'han de combatre, però no s'han d'aturar. Tal vegada són els països que poden mantenir una mena d'equilibri entre totes dues — de tal manera que els moviments pendulars en comptes d'ésser exagerats i sensacionals resulten petits i sense fressa — els que millor se la passen.

Nosaltres, all, no pertanyem, o no hem pertanguet fins ara, a aquesta escola de l'equilibri. Aquí ens agrada — o sembla que ens agradi — cremar convents un dia i l'endemà permetre que tota la vida nacional es clericalitzi, prohibir un dia l'ensenyament religiós i l'endemà lliurar a les Congregacions els Instituts lligats de pens i mans, prometre la revolució social als mítings amb luxe d'imatges estereotipades i d'ultratges apocalíptics i l'endemà cloure amb pany i clau totes les societats obreres, avui celebrar unes Corts que legislin i parlen torrencialment i l'endemà inaugurar un septenat de dictadura personalíssima...

Qui té la culpa d'aquest grotesc variat? Qui és el responsable de l'isterisme crònic de la nostra política?

Tots, segurament. Els darrers mesos han estat més o menys propiciats per a carregar la culpa a les esquerres, puix que eren elles les que cridaven i gesticulaven, prometien i discursaven. Però, la mena de crítica que comencem a fer les dretes ens demostra que aquests mesos de penitència no les han guardades de cap de llurs pecats. Es segur que si l'inevitable balanceig de la política es torna a donar uns dies de predomini, tornaran a revelar tressors d'intolerància, d'orgull, poca-solta i d'egoisme desenfentat.

En lloc d'acceptar el canvi de règim com una feina que poden i deuen aprofitar, en lloc de felicitar-se de veure implantada la República sense cap de les catàstrofes que ens varen pronosticar, en lloc de preparar-se a tasques de consolidació que els pertoqueu, veuen que perden el temps a justificar llur monarquisme d'ahir, tot rebutjant el qualificatiu de monarquistes d'avui, i a irritar les multituds amb sarcasmes de despotat. I en aquesta trista competència d'excessos és evident que són les dretes que han tingut lleure i mitjans per a instruir-se, i que oficialment es titulen conservadores, les que haurien d'iniciar l'esforç cap a l'equilibri.

No ho fan! Llur actitud, de la qual ha esdevingut lamentable patró el nostre antic company Josep Pla, és una actitud de rejecció, no pas de governamentalisme.

CARLES SOLDEVILA

—En lloc de preocupar-vos tant de les coses de Catalunya no faríeu millor, Sr. Royo, de preocupar-vos de la "Confabulació Hidrogràfica del Ebro".

COMENTARI

L'educació amb la instrucció

Adular és un vici tan antio com el món. Gairebé sempre s'adula els poderosos. Els cortisans adulaven el rei que els feia de centre i de font nodridora; els candidats, la vella de les eleccions, adulen els electors, i els electors, l'endemà, adulen el diputat triomfant, que pot fer-los un favor. Els polítics avui no s'estan pas d'adular els obrers, que són una gran força, i Déu sap els perjudicis, decepcions, atzagaiades i desastres que són i seran el fruit d'aquesta adulació sense control...

Però de vegades també s'adula els simpàtics, potser perquè llur simpatia, comptat i debatut, també és una força. Això, per exemple, ocorre amb els estudiants. Una llarga tradició d'indulgència davant llurs excessos o llurs follies, ve a sumar-se amb aquest instint d'adulació que mai no es dona.

Els estudiants! No hi ha manera d'afundir llur joiosa corporació sense un punt d'entendiment o de romanticisme. Raon el que facin, insultin la política o cremin els tramvies, opredreguin les finestres de la Universitat o malmetin un monument, sempre hi ha en l'opinió pública una tendència a acumular tots els atencions, si no tots els eximents, perquè la malifeta els sigui perdonada.

Les preferències d'un diputat per Barcelona

El comandant Franco s'estima més que s'ofegui l'Estatut que no pas que el senyor Alcalà Zamora sigui President de la República

Madrid, 5. — El comandant Franco, sota el títol de "Nieto Alcalà Zamora", publica un llarg i violentísim article en el qual, entre altres coses, diu el següent:

"En efecte, se han reunit les minories parlamentàries i acceptaran el pastet de Lardy, encasillandol para la presidència al señor Alcalà Zamora, nuevo sistema democrático patentado por Manuel Azafia. Todas sin excepción han acordado votar la candidatura de don Niceto y han dado sus notas oficiosas a la Prensa. Quedamos en el Congreso los diputados independientes, los que representamos al pueblo, los que tenemos el alma limpia como el cristal y no ganada por el sistema del trágala de la Conjunción. Nuestras voces no podrán ser oídas en el Congreso; somos los únicos que haciendo honor a nuestros electores votaremos en contra del encasillado, y para estos diputados don Julián Besteiro no concede la palabra.

La minoria catalana ha aprobado también la candidatura del señor Alcalà Zamora, queriendo sin duda premiar los desvelos de este buen varón en defensa del Estatuto. Si el Estatuto es un derecho de los catalanes, se impone por su justicia, pero sin que la aprobación exija el aceptar este presidente. Es preferible que se ahogue el Estatuto. Entre salvar el Estatuto y hundir la República, con la presidencia de don Niceto Alcalà Zamora, y que se salve aunque corra peligro aquél, es preferible lo último. Creo que conmigo estarán mis electores catalanes."

La residència presidencial

La família del senyor Alcalà Zamora

Madrid, 5. — Sembla que caldrà habilitar algunes habitacions més per a residència del president. Fins ara no s'ha parlat més que de la persona del president, però no de la seva família. El senyor Alcalà Zamora té família, i nombrosa, que lògicament haurà de conviure amb ell al Palau.

El senyor Nicet Alcalà Zamora és casat amb la senyora Pura Castillo, de família de Priego (Còrdova), com el president; per cert molt cristian. El matrimoni té sis fills per aquest ordre: Pura, Nicet, advocat com el seu pare, Maria Teresa, Maria Isabel, Lluís, que cursa el cinquè any de Dret, i Josep, que cursa el tercer.

Les habitacions que ocuparan els fills del senyor Alcalà Zamora seran segurament les mateixes que ocupaven el príncep d'Astúries i els infants i les infanties, que eren també sis.

No obstant, la insistència mas-mecànica en aquesta actitud indulgent acaba per engendrar un desagradable estat de coses. Segurament valdrà la pena que per part de les autoritats acadèmiques, com per part de les autoritats governatives, s'assagi amb tota la suavitat i tot el tacte que mereix una joventut malavessada (tant, que ha pogut arribar a creure que tot li esquitja i que tot li era permès), de menar-la a una tessitura més viril i menys vandàlica.

Poca dies ha, un escamot d'estudiants, sense altra bandera que la d'avançar les vacances de Nadal, ha destruït l'escala d'un laboratori — una escala nova, acabada de construir. ¿A què treu a cap aquesta destrucció? Quin ideal la justifica? Quins sentiments l'abonen?

Cal, sense dubte, mirar amb una certa ironia les atzagaiades de la joventut, sigui o no sigui universitària. Però opinem que dins una República ben governada no hi ha cap motiu perquè la instrucció es divorci sistemàticament de l'educació i perquè els propis instruments de la cultura es puguin prendre mai, sota cap pretext, com a objectes de barraques de fira, bons per a esplejar l'instint destructor del vándol o del berebere ancestral. — C. S.

Un comentari de "La Voz" al míting de l'Esquerra al Poble Nou

Madrid, 5. — Comentant els fets ocorreguts al míting organitzat per l'Esquerra al Poble Nou, de Barcelona, "La Voz" diu que crida l'atenció diverses vegades sobre la gravetat que encloïa que les dites forces es recollessin amb els anarcosindicalistes comunistes, i això és el que succeï, que l'Esquerra era presonera espiritual, no ja de Pestanya i de Peiró, sinó dels Ascascos i dels Urruti, és a dir, dominada per la Federació Anarquista Ibèrica.

Creu que l'Esquerra triomfà enfilant-se en aquell trampolí, i que els crims de traïció i odi en aquest míting són el principi del fi.

L'atrancament al despatx dels F. C. del Nord, de Sant Sebastià

La policia segueix unes pistes que hom creu autèntiques

Sant Sebastià, 5. — La policia continua practicant diligències per a detenir els atracadors que van cometre el crim en intentar assaltar el despatx central del ferrocarril del Nord.

Hi ha diversos detinguts, la major part d'ells coneguts malecants. Alguns d'ells continuen a la Comissaria, per haver incorregut en algunes contradiccions.

A pesar de tot l'actuat, no s'ha pogut posar en clar res relacionat amb el succeït.

La policia segueix una pista que es relaciona amb tres individus que a les quatre de la tarda del dia en què va tenir lloc el fet, foren vistos en un bar molt cèntric i les senyes dels quals coincideixen amb les facilitades pel dependent del despatx de ferrocarrils, que es trobava present quan es va cometre el crim.

També segueix la pista de tres individus, coneguts extremistes, que van estar reclosos fins a tres dies abans del crim, i que en sortir de la presó van dir en to mofo que estaven disposats a cometre un atracament sensacional.

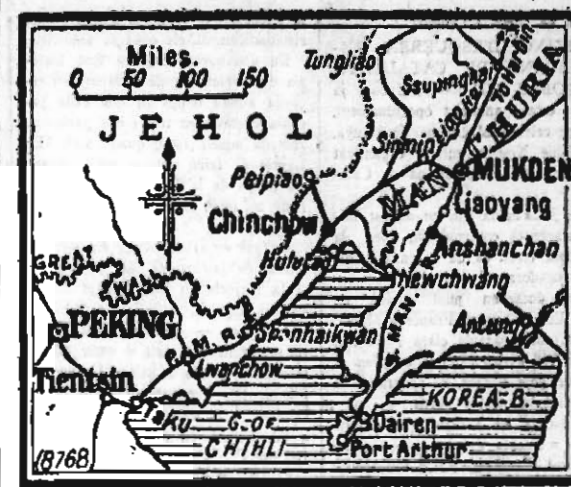
S'ha presentat al Govern civil un obrer sense feina per manifestar que a la casa on ell hi era com a hoste, hi havia tres individus que feien ostentació i gallejaven d'ésser pistolers, i que un cop comés el crim, van desaparèixer, sense que se n'hagi tornat a saber res.

El comissari de policia, amb relació a aquest assumpte, ha manifestat als periodistes que creu conèixer el nom i les senyes dels individus al·ludits, i que coneixia d'un d'ells alguns detalls que podrien permetre posar e ncami els agents per a practicar la seva detenció.

S'ha concedit a Leningrad l'autonomia econòmica

Riga, 5. — Comuniqué de Moscou al Comité Executiu de la U. R. S. S. ha concedit a la ciutat de Leningrad l'autonomia econòmica. — Fabra.

Xinesos, Japonesos i la Manxúria

MAPA DE MANDCHURIA

(De The Times)

Per als lectors de diaris europeus, particularment els lectors de diaris espanyols, el present conflicte entre la Xina i el Japó devé tan embullat i confús que els fa rodar el cap — i, de marejats per amunt, acaben per no voler saber-ne res. El conflicte és, però, prou greu per a no desentendre's-en.

L'esquema de la gènesi del conflicte, que és, de la base del conflicte, gènesi que mai no ha deixat d'ésser memorable, que sempre cal tenir en compte i que sempre emergeix, és com segueix: A les acaballes del segle XIX, el Japó, que des de l'any 1860 fou cominat pels Estats Units a franquejar els ports al comerç americà, i que en conseqüència es veié obligat a desistir-se d'un poètic i placidívol medievalisme en el qual el poble i l'aristocràcia vegetaven, se sentí prou fort per a fer la guerra a la Xina i guanyar-la. El premi d'aquesta victòria fou l'illa de Formosa i la península de Liaotung, amb la punta, tan estratègica per al Japó, de Port Arthur. Els japonesos es revelaren com a potència guerrera en aquella guerra contra la Xina, i Rússia degué tèmper que la instal·lació dels sorprenents nipons a la Manxúria fos una amenaça a la seva expansió extremoriental; per tant, féu mans i mànegues per anular aquella cessió de territoris xinesos al Japó. Les potències secundàries secundaren la maniobra russa i el Japó fou ignominiosament desposseït a favor de Rússia.

El bol del cas fou que en aquest afer la Rússia tsarista obrí garnament com a protectora de la Xina. L'emperadriu cèlest i el seu govern pagaren aquesta protecció amb concessions a la província manxú, ço que tingué la virtut d'augmentar els ressentiments del Japó contra els occidentals i molt assenyaladament contra Rússia. Els odis del Japó són terribles, i Rússia ho constata en la rapidíssima guerra que aviat, en 1905, hagué de sostenir contra el Japó. La victòria del petit Japó contra el colós moscovita fou encara més sorprenent que la victòria aconseguida deu anys enrera sobre la Xina. El Japó estava venjat: foragitava els russos de Port Arthur i s'hi instal·lava, prenia la meitat de l'enorme illa septentrional, Sakhaline, i s'abrogava el protectorat de Corea. Cinc anys després, quan la Xina proclamava la República, el Japó anexionava aquest vast protectorat.

En esclatar la guerra gran, el Japó, aliat de l'Entente, s'apoderà de la concessió que Alemanya tenia a Xina, a la badia de Kiaotxu, a condició de tornar-la al Cèlest Imperi si aquest es decidia a entrar en guerra contra Alemanya. Els aliats de l'Entente feren altres ofertes a la Xina, i aquesta per fi es decidí per la guerra. L'entrada de la Xina en la guerra no era ben vista per una bona part del país: la decisió bèlica ocasionà una guerra civil. A desgrat de tot això, la Conferència de la Pau no complí les promesses fetes a la Xina, i el Japó retingué Kiaotxu. I perquè la Xina protestà de l'actitud del Japó, aquest li etzibà aquelles vint-i-una exigències que escandalitzaren Europa i Amèrica. El Japó fou obligat a abandonar les vint-i-una exigències i la badia de Kiaotxu. A canvi d'aquestes renúncies li fou oferta la valuósíssima península xinesa del Xan-tung. Això esdevingué l'any 1919. En arribar el 1921, la Conferència de Washington desposseïx el Japó d'aquest territori xinès.

Com es veu, les potències blanques han jugat amb les dues grans nacions asiàtiques, i això és un greu error, el qual, tard o d'hora, serà expiat. Amb la Xina encara pot semblar permès de jugar. Les aparències enganyen: dia vindrà que la Xina es revifará i potser es recordi d'aquest jol de cancelleries, congressos i conferències de la pau. No és permès, però, de jugar amb el Japó; això és la més temerària imprudència. No solament perquè el Japó és fort, sinó perquè des de molts punts

de vista té raó d'obrar com està obrant d'una quantia anys ençà; adhuc diríem que té raó d'obrar cruelment contra la Xina, creuat que tot el món li retreu en ocasió dels més recents abusos japonesos a la Manxúria.

El Japó no pot viure en el seu escàs territori nacional. La població nipona augmenta temps enrera de quatre-cents mil ànimes cada any; i des de fa alguns anys l'augment és de vuit-cents mil. Poc conresable, el país no pot bastar-se agrícola-ment; gairebé no posseeix carbó i no té en absolut el ferro. Necessita, doncs, importar, i per tant treballar, necessita devenir una potència industrial i alhora una potència militar que pugui cobrir i defensar l'expansió industrial. El Japó ha intentat de mantenir el seu excedent de població boicotejant terres inhospitables desertades per tothom; ha activat l'emigració. Però ni l'una ni l'altra solució han reeixit. L'emigració ha topat amb restriccions dels països envaïts, i entre aquestes restriccions hi ha la "Immigration Act" decretada pels japans l'any 1924, q' més greu afront que mai no hagués rebut la raça japonesa.

Hi ha un altre important factor de sobrecreixement japonès: l'anarquia xinesa, tan greu i tan perllongada. La inseguretat del país, l'incompliment dels tractats, la immoralitat de l'exèrcit i dels governants, l'eterna guerra civil, etc. Totes les potències convencionen en la necessitat de posar-hi fi per les bones o per les males. Si a conseqüència d'aquesta acció internacional, la Xina ha sofert la intervenció i adhuc l'ocupació de les potències blanques, i per què no faria tant la gran nació groga veïna, la més perjudicada?

Així les coses, l'Imperi del Sol Ixent no ha tingut més remei que intensificar la seva tradicional tendència a envair el N. E. xinès, ço que ja li reconeixen implícitament les potències europees, i ben explícitament el conveni Lansing-Ishii, pactat amb Nord-Amèrica l'any 1917. Aquesta política, enèrgica dintre la major prudència, li ha permès anexionar la Corea, llogar per cent anys la península de Liaotung i aconseguir a la Manxúria una influència tan gran com la d'un protectorat dels més abassegadors. En temps del despotat manxú Txang So-lin, el Japó actuava talment com una potència protectora de la Manxúria, província xinesa que havia devingut gairebé independent i moguda per una política purament japonesa. Es comprèn, doncs, que ara, amb la política més xinesa que vol seguir Txang Suei-liang, el fill de Txang So-lin, es revifí el Japó i faci mans i mànegues per no deixar afluir els lligams que li asseguraven el domini més o menys franc del país manxurià.

Fins ací hem exposat un caire dels dos principals que té el problema extremoriental: el caire japonès. Cal examinar ara el caire xinès, encara que sigui només, d'aquest caire, el bolc manxurià, que és la raó de l'actual conflicte xin-japonès. Aquest caire el veurem un altre dia.

JOAN SACS

Ateneu Barcelonès Sessió inaugural de curs

Demà, dihuns, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'Ateneu Barcelonès, la sessió pública inaugural del present exercici.

El secretari senyor Joan Rogent llegirà la memòria dels treballs realitzats durant l'exercici anterior, i el president senyor Ferran de Segarra el discurs inaugural, interessant document de crítica històrica que versarà sobre "La Unitat Catalana en 1640".

Les entitats literàries, científiques i artístiques de la ciutat tindran representació en aquesta vetllada que, com totes les inaugurals de l'Ateneu, promet revestir veritable solemnitat.

EL MITING DEL POBLE NOU

Oblidant que tothom va votar l'Estatut, el President de la Generalitat el posa al servei dels Sindicats com a arma de lluita social

Text oficiós del discurs del senyor Macià

Com en parla L'Opinió:

"MITING D'ESQUERRA REPUBLICANA AL POBLE NOU. — Tal com ja havia estat anunciat oportunament, avui se celebra al cinema Catalunya, del Poble Nou, el miting organitzat per l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Com ja s'havia dit, en aquest miting s'accepta controvèrsia, per la qual cosa feran ús de la paraula diversos oradors.

A les dotze en punt arribà en aquell lloc el senyor Francesc Macià, el qual, amb paraula clara i sincera, explicà els assistents, que omplien el local de gom a gom, el programa i l'actuació del nostre partit.

El mateix en arribar que durant alguns moments del seu interessant parlament, Francesc Macià fou aplaudit pels assistents. En acabar-se l'acte, va ésser acollit amb una entusiasta ovació.

Com en parla La Humanitat:

"EL MITING DE L'ESQUERRA REPUBLICANA AL POBLE NOU. — Per segona vegada, els elements que es diuen extremitats han pertorbat un miting d'Esquerra Republicana de Catalunya. Ja dies passats varen fer-ho, i repetit el miting, han tornat a reincidir en els mateixos procediments, volent-los ara disculpar en la publicació d'un article aparegut a les columnes del nostre cotidiari "L'Opinió" i reproduït, parcialment, en aquestes pàgines.

Naturalment que això no pot ésser cap disculpa, perquè la interrupció dels actes de l'Esquerra ja s'havia fet anteriorment, i obedi a un pla a una campanya prèviament acordada.

El fet no necessàriament altera el contingut d'aquestes pàgines, els elements de dreta poden estar-ne contents d'aquestes coses que els fan el joc, i poden agrair-les. Els mateixos, però, no permeten que ningú atorgui la veu amb interrupcions en les seves assemblees, però acudeixen a les assemblees dels altres per a donar una lamentable nota d'intolerància en el camp de les llibertats ciutadanes, impedit, per mitjà de l'escàndol, el lliure exercici de les llibertats públiques.

Fins aquí ha pogut arribar i és hora que es pensi si això ha de seguir així. Que ho pensin els altres, i que la nostra actitud correspongui a l'actitud dels altres. Ni desafiament, ni covardia.

El compliment serà dels nostres deures i la resolució ferma de defensar els nostres drets contra els pertorbadors que ens vulguin atropellar. Aquesta ha d'ésser, en el successiu, la resolució ferma, resolta, decidida, dels nostres correligionaris.

Després d'aquest comentari publicat la informació següent:

"Tal com estava anunciat, ahir se celebrà al Cinema Catalunya, del Poble Nou, el miting organitzat per l'Esquerra Republicana.

Des de molt abans de començar, el local estava atapeït de públic, entre el qual hi havia molts elements de la C. N. T.

A les deu en punt s'obrí l'acte, fent ús de la paraula N. Alexandre Forcadell, el parlament del qual fou escoltat en silenci, i aplaudit en acabar-lo.

Abans, els organitzadors de l'acte, es posaren d'acord amb els elements de la C. N. T. per a establir un torn de controvèrsia, donant una prova de llur esperit democràtic.

Un cop acabat el parlament d'En Forcadell, el qual va donar la paraula a En Martínez Novelles, un del públic volgué parlar, promovent-se el primer incident.

Lavors, i amb un silenci sepulcral, prova inequívoca del respecte dels homes d'Esquerra, féu ús de la paraula En Martínez Novelles, de la C. N. T.

El seu parlament fou escoltat, sense una sola interrupció, per part de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Seguidament féu ús de la paraula En Roc Boronat. Des d'aquest moment l'orador es feu interromper freqüentment pels adversaris de l'Esquerra. Es veu clarament que tenen la consigna o el propòsit de no deixar parlar a ningú que no sigui de la Confederació.

No obstant, En Roc Boronat aconseguí imposar-se; i els fa remarcar que és l'Esquerra qui els ha ofert la controvèrsia per a conversar amigablement, pel sol fet d'ésser persones, no perquè hi haguessin ni veputis ni vencedors, sinó per a exposar aquells ideals nobles i sencers: — diu — que ens donaran el dret de conèixer allò que tots nosaltres desitgem, car tots som uns.

Dirigit-se als assistents el diu que en aquells moments estan realitzant la mateixa tasca que volen fer dimenge al cementiri: els requereix i els llesma.

La continuació parla el conseller de la Generalitat En Joan Casanovas. De diferents llocs de la sala sorgeixen crits que corroboren una vegada més la intenció que es porta d'interrompre sistemàticament els oradors anunciats.

En Casanovas comença fent història del proletariat de Catalunya, i recorda aquell temps en què cada paraula costava un tret; ells parlaven; recorda aquell 1919, quan amb En Layret es feien mitings pels carrers, els temps de la Banda Koenig i de l'any 20, quan En Layret va caure assassinat.

— Què en sabem — els diu — vosaltres, de la història del proletariat, si la majoria no heu conegut ni l'exili, ni la presó, ni la barricada!

— Llavors — continua dient — no se sentia ni una veu, i quan només se sentien sorolls de sabres i espasms, tots aquests que protesten ara també callaven, i la sola veu que s'aixecava a l'Audiència, en representació de la veu del Poble, era la nostra.

El senyor Casanovas és fortament aplaudit pels elements esquerres que es trobaven al local.

En aquests moments es produeix un moviment d'expectació, i apareix la venerable figura del president de la Generalitat de Catalunya, En Francesc Macià, el qual puja directament a l'estrada.

El senyor Macià, al qual acompanyaven els senyors Terradellas, Aiguader, Comes, Casanellas, Ventós i altres personalitats del partit, és rebut amb una ovació fantàstica. Els barrets i mocadors volen i els crits de "Visca Macià!" ofeguen immediatament algunes protestes isolades que s'havien atrevit a iniciar els elements pertorbadors de l'acte.

Immediatament, després d'unes paraules del senyor Agustí, el senyor Macià comença a parlar, en mig d'un gran silenci.

El nostre idealisme — comença dient — jo no els he tractat mai, ni he mancat mai a ella.

Prova d'això és que em velleu entre vosaltres perquè oren obrers. Si no s'hagués tractat dels obrers jo no hauria assistit a aquest acte. Nosaltres no podem, des del primer dia d'ésser a la Generalitat, realitzar tot el promès perquè ens mancava la força de l'Estatut. L'Estatut significa, per a nosaltres l'ordre públic, els serveis sanitaris, les lleis socials i la sola quan tinguem l'Estatut podem portar a cap la nostra obra, car aquest ens donarà facultats i medis per a realitzar-la.

I com que sabem que quan tinguem l'Estatut la classe patronal s'haurà de gratar la butxaca i el seu egoisme no els ho permet, per això han fet el conglomerat de dretes; perquè no arribéssim a tenir l'Estatut.

Jo he convulsat a l'estranger amb molts de vosaltres, i ja sabeu que sempre he sentit un gran amor pels obrers.

En aquesta ocasió — els diu — no feu més que el joc de les dretes, que van contra les nostres llibertats. Si ella vingues, sin, on foren aquestes llibertats?

No, amics meus, el que volen les dretes és que a Madrid ens diguin: "om voleu tenir llibertat si ja abans de tenir-la començau per no respectar-vos vosaltres mateixos".

Jo he rebut molts conflictes i sempre els he resolt de cara a la raó.

(En aquest moment una veu del públic orda: "I el del port?")

El nostre President, encarrant-se amb ell i amb gran energia li respon:

— El del port? També. Avui precisament han vingut a veure'm a la Generalitat una Comissió representant 700 asto-

ciats de Sant Pere Pescador, i jo els he dit que si és necessari jo em posaré al costat dels obrers i enfront del governador, si és que aquest no s'imposa per a obtenir que siguin els de Sant Pere Pescador els que designin els que han de treballar, per a evitar que sempre siguin els mateixos els contractats.

El conflicte del port jo el vaig resoldre i el vaig resoldre d'acord amb vosaltres i establí conacions, que després vosaltres us heu deixat prendre.

Jo els estimo massa els obrers, i perquè els estimo valgo amb dolor que una petita minoria, per un gest que heu fet, tracteu d'imposar-vos, millor dir, us imposau a la massa sana dels obrers, de la mateixa manera que tractau d'imposar-vos avui en aquest local.

Per què tinc totes les dretes en contra meu, sinó perquè estimo els obrers?

No em fa res caure, donant la vida, car a la meua edat i després de tot el que he nascut, després de tanta desgracia per a obtenir la llibertat de Cata-

lunya i dels obrers, la vida ja és ben poca cosa.

I ara a tota: Jo tinc 72 anys, i mal de la meua boca he sortit la mentida, i per tant, no serà ara que ho faci, car ja sóc massa vell per a mentir. Sols us diré que sense l'Estatut no es podrà realitzar la nostra obra i que abandonau aquest omei que és el que més impedeix que es realitzin les nostres aspiracions.

Orelleu, amics, que el meu lloc jo no l'envojo a ningú que vagi de bona fe. Poden envorjar-lo alguns, orelleu que és un lloc per aconseguir honors i distincions. A mi això no em diu res, ja que si fos així no tindria necessitat de posar-me al davant de cap partit, ni de dretes ni d'esqueres, sinó que no hauria de fer més que anar-me'n tranquil·lament a casa meua, i estic segur que per tot on anés fóra ben rebut com ho he estat sempre.

I ara, amics, una abraçada a tots, i adéu!

Una formidable ovació acollí les paraules del president, que, emocionadíssim, va retirar-se immediatament, donant-se per acabat l'acte.

El públic, que havia anat encara augmentant cada vegada més, desfilava ordenadament.

La venerable personalitat del president Macià va imposar-se plenament als elements pertorbadors.

El lector s'haurà adonat que el text del discurs del senyor Macià està entre cometes. Si és en compte que ningú no va poder sentir el discurs, gairebé es podrà admetre que el text ha estat establert "a posteriori". Cal també tenir en compte que ahir al miting, L'Opinió no donava el text del discurs. Creiem que aquests detalls donen una importància excepcional al discurs del president de la Generalitat.

Com en parla Solidaridad Obrera:

"EN PUEBLO NUEVO.—EN EL MITING DE L'ESQUERRA, UNA MUCHEDUMBRE INMENSABLE ACCLAMA A LA CONFEDERACION NACIONAL DEL TRABAJO. — No sabemos en qué términos lo comentará "L'Opinió"; no

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar el peligroso período constituyente para promover una revolución católica — ha colmado las medidas, muy amplias, del Gobierno y de la opinión republicana.

De qué sirvieron las huelgas a la C. N. T.? Únicamente para agitar vanamente el país y paralizar la economía. Se aquella la C. N. T. del "estado angustioso de miseria y de hambre" de la "crisis de trabajo ya espantosa" y con tendencia a agravarse más cada día", describiendo con tintas sombrías la situación del proletariado en el invierno actual. Dejemos a un lado ciertas teorías expuestas por algunos demagogos, según las cuales debe provocarse este estado de miseria en las masas para que la desesperación las fuerce a un movimiento revolucionario. Pero ¡no es culpable en gran parte de la crisis de trabajo, del estado de miseria, la propia C. N. T.! No han sido sus huelgas absurdas y caprichosas causa también del colapso industrial? Esto lo había visto, por adelantado, todo el mundo menos la Confederación Nacional del Trabajo. No ha conseguido la C. N. T. más que estos efectos desastrosos. Las

huelgas más importantes que planteó fueron perdidas para sus afiliados. Por otra parte, la reacción pública es enorme contra la organización sindicalista. Todo como consecuencia de este abuso de la libertad concedida.

Ahora mismo nos encontramos, a la vez, con dos casos tan contradictorios como el escrito de la Confederación Nacional del Trabajo reclamando legalidad y la acción ilegal de sus afiliados en Bilbao y Vitoria. Acción que no puede apoyarse más que en la violencia, precisamente porque le falta la razón y la verdadera fuerza. En Bilbao, el plebiscito ha demostrado que la mayoría de los obreros deseaba la vuelta al trabajo. En Vitoria, un grupo pequeño de sindicalistas ha logrado, por medio de la imposición, mantener la huelga. ¿Como compaginar el escrito y los hechos? De esta duplicidad, que mientras por un lado pide la legalidad por otro la acción, ha dado la C. N. T. repetidas pruebas. Por eso su petición de legalidad no parece sincera; cándoroso sería el Gobierno que la atendiera fidedigne de palabras que los hechos desmienten constantemente. El sindicalismo no tiene escrúpulos en hacer promesas, adoptar actitudes que, en el fondo, se propone dejar incumplidas en cuanto la ocasión se muestre propicia para un nuevo intento monárquico. Nadie desearía más que nosotros, nadie desearía más que el Gobierno — estamos seguros de ello — que la obra de la C. N. T. se desarrollara en plena libertad y poder garantizarle todos sus derechos. Pero la actuación de la C. N. T. — queriendo aprovechar

EL CINEMA

CINEMA AMATEUR

Els efectes entre les escenes

per Arthur L. Gale

(Acabament)

L'iris és, en gran part, un accessori ornamental que participa en certa manera de les propietats del "fade". Indica un lapse de temps, una història d'una altra i un canvi d'assumpte, encara que no d'una manera tan efectiva com el "fade". No serveix per a presentar visions o processos de pensament. L'iris té un especial avantatge en reduir el canvi de permetre de fixar l'atenció damunt un objecte determinat de l'escena. Un exemple corrent d'iris és el que sempre per centrar la bandera que de vegades clou els films patriòtics. En un film amateur de misteri, es pot usar l'iris en el detall que n'és la clau i que és ignorat pels detectius. El desavantatge de l'iris és que l'efecte es marca clau i definit. D'ací que sigui convenient d'no usar-lo més de dues o tres vegades el màxim en un sol film, ja que d'altra manera, es fa monòton. En alguns casos l'iris es pot usar per connectar escenes similars. Per exemple es pot tancar amb una escena d'uns salts d'aigua i després obrir-lo en un altre salt.

L'efecte que ofereix més gran nombre d'aplicacions és el que consisteix a tancar una escena en una altra, el "dissolve", però, desgraciadament, són pocs els amateurs que en puguin disposar. Pot ésser emprat per indicar un lapse de temps, i és el millor procediment per a representar els processos del pensament o els records, ja que dona la sensació que es penetra en el pensament del personatge. Comporta un sentit més viu de cronologia que no pas el "fade" o l'iris, i, per tant, és més propi per a emulacions assumptes en una història principal. Per exemple, en films de processos de fabricació, es pot dissoldre d'un important procés a un altre. També és convenient, de vegades, dissoldre d'un llarg pla a un terme unitat del mateix subjecte com a substitutiu del "dissolve", per obtenir una connexió més suau. Es tan forta aquesta sensació produïda, que es pot dissoldre en passar a una escena d'acció paral·lela. Per exemple, en arar de l'escena, representant el criminal banc dels amos, al jurat, discutint el veredict, i tornar altre cop al criminal. En un cas com aquest, tant el "fade" com l'iris serien imperfectes a menys que es volgués representar un llarg espai de temps i fins en aquest cas, un "dissolve" lent seria millor.

En els films de viatges, els després i altres assumptes d'amateur, el "dis-

solve" és més útil en el canvi d'una continuïtat a una altra en els casos en els quals no hi ha un títol entre elles. Freqüentment s'empra per obtenir una sensació d'avanç en els films de viatges, com en el cas d'una sèrie d'escenes d'una excursió muntanya amunt. Dissolvent d'una escena en una altra, presa en una major elevació el sentit del moviment cap endavant muntanya amunt fins i tot sense introduir-li escenes del moviment dels grimpadors o del funicular. No obstant, hi ha una tendència en molts films de viatges professionals i altres "shorts" a fer-se massa del "dissolve". És, realment, un efecte agradable, però la tendència d'usar-lo purament com a ornament és una mala tècnica cinematogràfica des de tots els punts de vista.

En usar el "fade", l'iris, o el "dissolve" s'ha de tenir sempre present que bàsicament un assumpte és explicat, en cinema, per mitjà d'una continuïtat, i que la variació en la distància de l'aparell i en l'angle és la consideració fonamental. L'iris, "fade" i "dissolve" són merament ajustos per a una presentació sense sotrac. Un film, ja sigui de retrats, personal, de viatges o industrial, pot ésser manipulats apropiadament sense usar cap d'ells. D'altra banda, aquests recursos afegeixen al film una suavitat i detalls de perfecció si són usats correctament, és a dir, si s'emporten en els demana un propòsit definit.

LES PROVES

"MAMA"

Fox

Marcel·lí Sierra i Catalina Bérceña ens donen amb "Mama" el primer film d'engà que marxaren a Hollywood a fer cinema, i podem dir que és el primer film espanyol fet en terres de Nord-Amèrica, ja que fins ara ens havíem hagut d'accontentar de versions més o menys reeixides d'altres films estrangers en tot. "Mama" podriem dir que no té d'apropiats més que la part material de la tècnica, ja que fins la discoloració ha estat portada per un espanyol, Benito Perojo, que tant s'ha via ja distingit en altres films.

Ens hem, doncs, de felicitar d'aquesta importantíssima fet, i hem de felicitar la casa Fox, que l'ha fet possible.

Marcel·lí Sierra, però, és home de teatre, i Catalina Bérceña és actriu de teatre. I en escollir "Mama", han escollit una obra de teatre i l'han

portada a la pantalla com si l'haguessin de portar a l'escena. S'han oblidat massa que feien cinema i Perojo no els ho ha recordat prou. Però no n'hi ha pas prou de canviar els decorats i el lloc de l'acció, per a fer cinema; no n'hi ha pas prou amb reduir considerablement el diàleg. No; cal, a més, que aquest diàleg serveixi únicament els propòsits cinematogràfics; i que les imatges parlin al seu torn. En realitat, el veritable diàleg s'ha d'establir entre les imatges i les paraules, més que no pas entre els actors. És terrible, per exemple, un diàleg

To' Barcelona

cantarà el vals "Mi mscota" i el tango "El sueño de la dicha"

Delicieux creacions de

Willy Forst

"El Chevalier alemany"

en

(UN TANGO PARA TI)

Deliciosa opereta de gran espectacle amb música del cèlebre compositor Robert Stolz, dirigida per Geza von Bolvary.

Avui i cada dia al

FANTASIO

COLISEUM

Per fi!

Demà, nit, en

Sessió de Gala

Tabu

L'obra pòstuma del precursor

F. W. Murnau

tan esperada per tots els amants del cinema

XXXX

NO HAY LEY MÁS TEMIBLE QUE AQUELLA QUE GUARDA A LA ELIGIDA. VERDADO LES ESTAA LOS HOMBRES EL TOCARLA O DIRIGIR SOBRE ELLA LA MIRADA DEL DESEO, PUE EN SU HONOR DESCANSA EL HONOR DE SU PUEBLO. RERI ES SAGRADA. DESDE AHORA EN ADELANTE ES TABU. QUEBRANTAR ESTE TABU SIGNIFICA LA MUERTE.

Tabu
EL AMOR QUE LOS DIOS PROHIBIERON

Un meravellós poema en imatges

que deixarà un record inesborrable

Es un film PARAMOUNT

Nota: L'escriptora Aurora Bertrana, que ha viscut diversos anys a la Polinèsia, donarà una breu i interessantíssima conferència sobre els costums d'aquest país.

entre dos personatges presos en un primer pla, perquè el primer pla ja se suposa que és un diàleg en imatge.

Es difícil, és realment difícil manipular aquests dos ingredients que són el cinema i la paraula, acostumar-los com estem a que tots dos siguin mitjans complets d'expressió. Caldria, abans de posar-se a treballar en un film parlat, precisar ben bé, examinant-los per tots els calers possibles, quins són els elements estrictelement imatge i quins els estrictelement paraula.

Però abans caldria que sabéssim distingir què és teatre i què és cinema, per assignar a cadascun dels elements la seva funció i el seu destí: al film, o al cove.

Hi ha, evidentment, frases bellíssimes que reca extraordinàriament de suprimir; però el cas és que l'autor i el director haurien de mirar el conjunt com el detall. Com en les discussions parlamentàries, aprovar la totalitat i article per article.

Catalina Bérceña es ressent encara, és natural, de la seva llarga labor teatral i, potser, d'una certa manca de maquillatge pel paper que interpreta. Rafael Rivelles és el més natural dels actors; s'acosta més a Santiago Ossorio que a Rivelles. Hi ha moment que recorda en certa manera Lewis Stone. En canvi, Andreu Perelló de Segorola sempre serà Andreu Perelló de Segorola: ell no canviaria mai que el matessin. Ell sempre recorda Perelló de Segorola; se l'estima massa, a ell i al seu monòcle, que és el seu porte-malheur. Maria Luz Callejo i Julio Peña apareixen coberts, no sabem per què, i José Nieto, més que un home depravat i elegant, un tenor de l'alta societat, encarna el tipus de rasta amb una perfecció meravellosa.

Benito Perojo ens sembla també cobert en la seva direcció. Ho compremem, però, si no és ell el que ha tingut la pensada del decorat i els mobiliaris. Llamps de peu prim com de cigonya amb un bolet o un casc d'urba al capdamunt, mobles estrambòtics i deserts, disposats amb una simetria obsessiva, arquitectures fantàstiques. Mal gust.

I no obstant això, "Mama" serà una obra de públic perquè hi ha emoció, perquè hi ha luxe i perquè s'hi parla en espanyol i no en una imitació. Però... ens sembla que nosaltres tenim el deure d'ésser més exigents.

A. F.

LIDO CINE
(Aparell Western Electric)
Avui, dimecres: Sessions especials per a infants (11 matí i 330 tarda)
Dos dibuixos sonors
Una cinta CULTURAL, explicada
Una DOCUMENTAL, de VIATGES, explicada
LAS MAMAS FIDELITY
Música cinematogràfica, explicada
(Les cintes de TOM TWEED, CHISPITA I MAMAS)
PREU UNIC: 1 PESSETA
NOTA: Dimecres vinent, dia 8: Sessions infantils, matí i tarda, amb canvi complet de programa.

LES ESTRENES

"LAS CALLES DE LA CIUDAD"
Paramount i Coliseum

Precedent de l'argument, la impressió que "Las calles de la ciudad" ens deixa, és la de la normalitat en el cinema parlat: és a dir, la de l'arribada a un punt en el camí del seu perfeccionament en què ja no són necessaris acrobatisms de direcció ni d'aparell per a dir-nos allò que es proposa l'autor; que ja no calen ni novetats ni troballes per a presentar-nos un film amb les característiques de novetat que reclama el públic. Amb "Las calles de la ciudad", Ruben Mamoulian, ha posat en circulació el que en podríem dir un llenguatge cinematogràfic corrent — que no vol pas dir vulgar — i la possibilitat que el cinema dugui el que hagi de dir sense emfasi ni complicacions. No direm, és clar, que sigui Mamoulian el descobridor d'aquesta naturalitat, però sí que podem afirmar que ell és, potser, el primer que n'ha reunit els elements en un sol film.

En "Las calles de la ciudad", no hi veiem ni grans defectes, ni exageracions, ni angles a la russa, ni simbolismes; els personatges, els decorats i els accessoris ens diuen el que ens han de dir i quan requereixen una explicació, hi acut el so o la paraula.

L'assumpte — el pistolisme del contraban de begudes — és doblement interessant per al nostre públic encara que es tracti d'un pistolisme, podriem dir-ne de luxe, que no existeix afortunadament encara a casa nostra, i que el director ha sabut caracteritzar meravellosament amb el mobiliari de les residències, veritable mobilitat del pistolisme enriquit. Els actors retraten bé els tipus: Gary Cooper, el falsedat desprocurat; Sylvia Sydney, la flapper de moral prima, i sobre tot l'actor que encarna el meravellos Pop, el padastre de la noia.

"POBRE TENORIO"
M. O. M. i Tivoli

Amb "Pobre Tenorio", Buster Keaton entra de ple en el vodevil, una mica pujat de to, però, no obstant, prou divertit perquè el públic que assisteix a la projecció no se'n adoni. Abandonats els diàlegs sense sentit dels seus films en espanyol, Buster Keaton sembla que totalment repreni la bona tradició, simulant encara, com si el cinema parlat l'hagués desorientat. Aquest film, no és encara, evidentment un "Ge-

ABRIGS CONFECCIONATS

PER A SENYOR I NEN

Extensíssim assortiment

Magatzems SANTA EULALIA

CARRER BOQUERIA, 1

neral", ni un "Navegant", ni una "Llei de l'hospitalitat", però, amb perseverança i sobrietat, aquest actor pot arribar-hi perquè té condicions, sobretot pensant que ja hi havia arribat una vegada.

A. F.

NOTES OFICIOSES

AURORA BERTRANA AL COLISEUM

Per a major solemnitat de la sessió de gala que servirà de presentació al públic en imatges "Tabu", de F. W. Murnau, al Coliseum, la casa productora i l'aparell d'enginyeria de la nit-gat a l'exquisida escenografia i l'atrèpida viatgera Aurora Bertrana, autora de "Paradisos oceànics", que viatja honoràriament la dita sessió amb una breu conferència sobre la Polinèsia.

No cal dir que el prestigi literari d'Aurora Bertrana i el seu perfecte i minuciosament de les illes d'ensomni en què es desenvolupa "Tabu", i on ella romangué diversos anys, ha de donar a la seva conferència un extraordinari interès i a la presentació de "Tabu" la categoria intel·lectual que l'obra pòstuma de Murnau requereix. Felicitem la Paramount i el Coliseum per aquesta bella i culta iniciativa.

EL QUE DIU LA PREMSA MADRIENYA SOBRE "MUSIC-HALL"

"...és una opereta alemanya interessant i moguda; l'assumpte de la qual es desenvolupa amb certa facilitat i elegància." — El Sol.

"Music-hall" és una demostració palpable del perfeccionament que ha aconseguit el cinema sonor. — Crisol.

"...és la veritable ostentació de tot el que pot assolir-se amb l'objectiu en l'obtenció d'angles, primers plans, perspectives i escenes que comuniquen a la fotografia els més sorprenents efectes." — R. B. C.

"Original, amena, graciosa i de gran visualitat, reuneix les millors característiques del seu gènere." — La Libertad.

"Obra de neta factura i bella realització, posada en escena amb tot lu-

xe i interpretada a meravella." — Informaciones.

"Fa arrencar al públic freqüent i sorollosos riallades." — El Heraldo de Madrid.

"La música, flexible, simpàtica, sense que, com altres pel·lícules semblants, allargui les escenes i les imatges d'aquesta lentitud tan anticinematogràfica que solen prodigar els films sonors." — El Debate.

DEL CONCURS DE "MARRUCOS"

La casa Paramount ens prega de fer constar, en contestació a les infinites cartes que rep cada dia en relació amb el Concurs de "Marrucos", que les crítiques rebudes durant el termini d'admissió foren en tan gran quantitat que ha estat impossible fins a la data fallar el Concurs, tota vegada que es vol reestablir aquest fall de tota l'exclusivitat i justícia requerides i que són norma de la dita casa.

El Jurat del dit Concurs, format pels senyors Angel Ferran (crític cinematogràfic de LA PUBLICITAT), Mateu Santos, de Popular Film, Balmó, de "El Noticiero Universal", Maria Lluïsa Morales, de "La Vanguardia", i Palou, de "Mirador", s'han reunit ja diverses vegades procedint a un minucios treball de selecció que ha durat diverses sessions. En els primers dies de la setmana entrant tornarà a reunir-se per tal de procedir a l'adjudicació dels premis entre les crítiques ja seleccionades.

Ens plau de fer-nos ressò des d'aquestes columnes d'aquesta explicació de la casa Paramount, la formalitat de la qual no cal dubtar, i el desig de la qual es responde aviat — però sempre en justícia — a les reclamacions dels impacients.

KURSAAL

Grace Moore

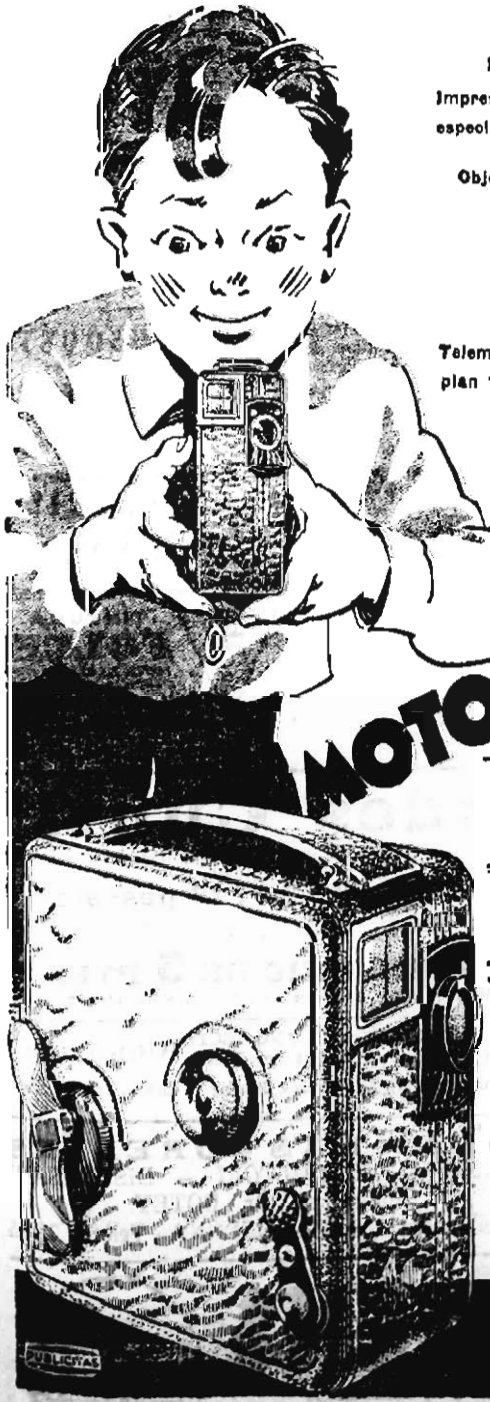
la millor cantant del món en el film més bell que podau admirar

MUSICA DE BESOS

amb

Reginald Denny

Producció Metro Goldwyn Mayer

LA MOTOCAMARA MES POPULAR
Impressiona, sense necessitat de correiments especials, pel·lícules perfectes. A l'abast de totes les butxaques

Objectius:

Krauss	1: 3,5
Hermagis	1: 3,5
Cellix Krauss	1: 2,7
Tessar Zeiss	1: 2,7
Kino Plasmal	1: 1,5, amb objectiu

Telemagor 1: 4 (5 augmenta) o objectiu Trio-plan 1: 2,8 (4 augmenta), intercanviables.

MOTOCAMARA Pathe-Baby

SOL·LICITEU CATALOG
De venda als principals establiments del ram i similars a
PATHE BABY, S. A. E.
Rambla de Catalunya, 8 — Barcelona

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptas.
Barcelona, mes	500
Península Ibèrica, trimestre	750
Amèrica llatina	850
Altres països	950

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 5 de desembre de 1934:

El centre principal de perturbació atmosfèrica està avui a Suedia, allunyant-se ràpidament cap a la Bàltica i Rússia.

Plou amb vents molt forts a Escandinàvia i Alemanya i neva a Àustria i Polònia.

Les altes pressions envaeixen la Península Ibèrica i el nord d'Àfrica, i produeixen bon temps amb cel seré a excepció del centre d'Espanya, on hi ha alguns núvols i boires.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

El bon temps és general, puix que, exceptuant algunes boires que hi ha a la vall mitjana del Segre, per tota la resta del país el cel està completament seré, essent les temperatures suaus.

La màxima d'ahir tingué lloc a Tortosa amb 20 graus, i la mínima d'avui, a Pobla de Segur, amb dos graus sota zero.

CLASIFICACIÓ BRAGUERA - FELIX

Unipolèdri dirigit per facultatiu, Rambla de Catalunya, 8, Ferran, 8, Rambla del Mig, 27

LA FESTA DE LA PURÍSSIMA AL SANATORI DE NOSTRA DONA DE MONTSERRAT, QUE DIRIGEIXEN ELS GERMANS DE SANT JOAN DE DEU

Al matí, a les sis, missa de Comunió general. A les nou, missa solemne amb sermó. L'Escola Cantorom del Sanatori interpretarà la missa de Sant Tomàs d'Aquino, del mestre Sancho Marraco. A les deu, al camp d'esports, partit de futbol entre omhòs equips del Sanatori.

Tarda, a les tres en punt, al saló de festes, sessió musical-teatral amb la desinteressada cooperació de l'elenc artístic del Casal dels Lluïsos de Gràcia, el qual posarà en escena la molt divertida comèdia en dos actes titulada "González y González", original de J. Fernández.

A dos quarts de set, conclusió de la Novena de la Immaculada Concepció.

La banda de l'establiment prendrà part, com sempre, en tots els actes de caràcter popular.

PARAIGUES CARDU

Porta Ferrissa, 18

Per a dolços de qualitat a ptes. 6'50 k. FORN CASTELLÓ, Pelayo, 12. Presentació especial en safates per a presents.

El Guard-roba de Santa Isabel, que d'ençà de la fundació de l'Institut Benèfic Social, Basar de l'Obre, ha treballat constantment a profit dels pobres, es veu precisat a fer una crida a les persones caritatives, per tal que per Nadal, com cada any, pugui afavorir els desvalguts. Tòthom pot aportar-hi la seva cooperació, ja sigui en metàl·lic o amb qualsevol peça d'abric. Serà acollida de molt bon grat tota al·moïna, per migrada que sigui, a l'estatge social, carrer de Lledó, 4, principal, prop de la plaça de Sant Just.

Abrics i vestits girats

nous. - LA REFORMADORA. Trafalgar, 9, 1.ª - Tel. 25600

El mes de novembre passat es prestaren els següents serveis a la Policlínica de la Vila de Salut "L'Aliaça":

Cirurgia general i estómac, 662; medicina general, 506; malalties de la infància, 187; malalties de la dona, 236; gòrria, nas i orelles, 976; vies urinàries, 657; embaràs i part, 89; cirurgia ortopèdica, 31; malalties nervioses i mentals, 121; malalties de la pell, 235; odontòleg, 387; malalties dels ulls, 743; massatge, 98; cor i vasos, 63; pulmòns, 150; sol d'alcalària, 193; traumatologia, 52; urologia, 198. En total, 5.604 serveis.

També al mateix mes ingressaren al seu Palau de la Mutualitat 300 malalts.

AIGUA IMPERIAL VICHY

L'ESTAFADA PEL PROCEDIMENT DEL CANVI

El carboner Francesc Pérez, establert al carrer de Tiro, ha estat víctima de l'estafada que des de fa

alguns temps intenta cometre una dona que va amb un nen recorrent establiments per a efectuar compres amb un bitllet de cent pessetes que diu que té a casa seva.

El carboner li donà el canvi del bitllet i es cobrà l'import del carbó, i quan anà a recollir el paper moneda al domicili donat per la parroquiana, es trobà que aquesta no hi vivia.

CORNUCOPIES ANTIGA

CASA AMIGÓ Petritxol, 10

CORRECTOR PUIG: St. Pau, 84. T. 11728

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a Majoria municipal a disposició de les persones que acreditin que són de llur propietat.

Un portamonedes de nena amb un mocador; una cartilla militar a nom d'Antoni Santolària; un aparell que sembla per a pintar; un portamonedes de pell de nena amb dos mocadors; un clauer amb dues claus; tres claus lligades amb cordill; una post de taula; una ploma estilogràfica; un clauer amb tres claus; un mocador gran amb periódis; un portamonedes amb metàl·lic; un rebut a nom de J. Martí; un clauer amb dotze claus; una clau petita; un passaport alemany a nom de Richard Wiegell; un portamonedes de pell per a senyora amb un mocador; una capsa de cartó amb objectes per a màquina de retratar; un clauer amb sis claus; un clauer amb tres claus; un faristol de ferro niquelat; dos paquets de grassa; un pla; una cambra d'aire per a auto; un maletí amb diverses peces de de vestir per a senyora; un paquet amb uns objectes de llauana i altres objectes; un llot de xofer a nom de Josep M. Mira.

Caçadors!!!

Si voleu que us siguin tornades les escopetes lliurades al Govern Civil, acudiu a l'armeria LAPLANA & OIA, S. en C., carrer de Ferran, 15, Barcelona, la qual us informará i us les recollirà.

JOIES VERITABLE OCASIO per a compres a bon preu aneu a la Joteria Magnífica, Tallers, 41

UN QUE VIATJA EN AUTO

DE FRANC

Per la policia ha estat detingut Josep Maria Pellicer, denunciat per un xofer taxista amb el qual feu un viatge d'ençada i tornada a Vilafranca i es negà després a pagar l'import del viatge, que pujava vuitanta pessetes.

VESTITS I ABRIS

a 80 pessetes Confeció, 40 pessetes Tall immillorable

Sastreia: Plaça Nova, núm. 1

ELS PAGAMENTS A HISENDA

Foment Obres i Construccions, 11.640'02 pessetes; Joaquim Barraquer, 205'63; Narciso i Beltran, 735'69; Marian Doñate, 769'40; Matilde Fariols, 276'36; Joan B. Ferrer, 113'51; Francesc Molins, pessetes 23.201'94; Maria Rodó, 345'45; Ramon Riera, 219'61; Eduard Segura, 1.961'45; Manufactures Serra Baret, 207'27; Josep Tudoràs, pessetes 14.854'97; Carles Franc, pessetes 206'10; Pere Vidal, 59'22; Vicens Viza, 532'98; Maria Teresa Berga, 1.342'32; Joan Batista, 715'58; Joaquim Burruells, 227'01; Antoni Bergnes, 1.184'40; Enric Brunel, 6.502'26; Agustí Cabrer, 9.820'65; Joan Lluís, 5.377'91; Ferran Marsal, 8.824'38; Joan Puigcerver, 37.983'54; Antoni Pàmies, 51.741'68; Roc Solanes, 6.218'10; Lluís Sardà, 3.112'66; Administració loteria núm. 1, 3.339; idem núm. 6, 30.306'08; idem núm. 10, 5.805'76; idem núm. 28, 56.000; Josep M. Castellví, 12.991'57; Martí Mario, 18.195'50; Josep Martí, pessetes 604'54; Pere Garcia, 175'89; Josep M. Xandí, 241'12.

OXO CALDO VERDADERO EN CUERTO PRODUCTO LIEBIG

UN ACCIDENT DEL TREBALL A "LA MAQUINISTA" :: UN OBRER MORT I UN DE FERIT

Ahir al matí, als tallers de "La Maquinista Terrestre i Marítima", establerts al carrer d'Alfred Calderón, de la Barceloneta, ocorregué una desgràcia, de la qual resultaren víctimes dos obrers de la dita Companyia.

Amò gran soroll, i sense que pugui atribuir-se el fet més que a la vellesa de l'immoble, s'esfondrà el pis d'una cambra d'accessoris, quan hi havia l'operari Alfred Toses i el funcionari Enric Adam.

Tots dos caigueren a baix els tallers, entre runes i materials. Els recolliren altres obrers de la

casa i els portaren ràpidament al centre benèfic corresponent, on els fou fraticada la cura d'urgència.

Alfred Toses presentava diverses lesions, cap de caràcter greu. Per la qual cosa, una vegada assistit, pogué traslladar-se a casa seva.

Enric Adam fou traslladat a la Clínica del Remei, per ésser de gravetat les ferides que sofria al cap i altres parts del cos.

La notícia de la desgràcia circulà ràpidament per tota la Barceloneta, augmentada en la gravetat ne les conseqüències, arribant també així al centre on la ciutat, fins a assegurar-se que havien resultat un mort i diversos ferits.

Gireu EL VOSTRE GABANY

l'inrevés queda nou. Taller de Sastreia, Lleona, 3, t. Pl. Reial

IMATGES I RELLEUS - FIGURES DE

PERSEBRE I NENS DE BRESSOL. Preus reduïts. ROSSEND OLIVELLA. Molers, 19 i 21. Telèfon 12842

BALL BENEFIC

La Junta directiva del "Dinàmic Club" ha decidit organitzar cada any, amb caràcter benèfic, un gran ball. El d'aquest any serà a l'"Ocell de Foc" (Consell de Cent, 224), de

Les malalties de **L'ESTÓMAC I BUDells**

DOLOR D'ESTÓMAC
DISEPSIA
ÀCIDITAT I VOMITS
INAPETÈNCIA
PLATILÈNCIES
DIARRÈES

LLAGA DE L'ESTÓMAC, etc.

Se curen positivament amb **L'Elixir Estomacal SAIZ DE CARLOS**

Poderós tònic digestiu que sempre triomfa.

De venda: Principals farmàcies del país.

L'ensenyament

ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

Continuació dels acords presos en la darrera sessió del Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

S'acorda: Felicitar el Centre Hispano-Alemànic pel concurs obert sobre la influència de Goethe en la literatura catalana.

Subscriure's al Diccionari de la Llengua Catalana, de Pompeu Fabra.

Recomanar a la Comissió de Foment que, per mitjà d'una activa propaganda, s'esforci a pal·lesar la necessitat de la cooperació econòmica del nostre poble a les tasques de la Protectora, per quant es nota que són molts els que erradament creuen que la seva missió ja ha finit per considerar-la vinculada en els organismes oficials. Ben al contrari, cal pal·lesar que l'actuació de la Protectora serveix per a facilitar la missió dels dits organismes, donant-li ambient popular.

Felicitar el senyor Francesc Matheu, per haver completat 80 anys, dedicats plenament a la seva valuosa obra de canalització.

RELLEUS I RETAULES

JOAN SERRA

Oanuda, 33 - Telèfon 17207

A una atenta comunicació de la Comissió Delegada de Madrid sollicitant la cooperació material de la Protectora per a la instauració d'un curs de Gramàtica catalana a la Universitat oficial de Madrid, s'acorda correspondre-hi en el sentit que si l'Estat no es considera moralment obligat a subvenir-la pel seu compte, la Protectora hi contribuirà amb la quantitat assenyalada per la dita Comissió.

Dirigir una fervent adhesió al Miting Escolar pro-catalanització de la nostra Universitat, manifestant que la Protectora opina, per al cas de no poder-se aconseguir satisfactoriament, ésser preferible la subsistència de dues Universitats, una per als nacionals, ben catalana, i una altra castellana per als forasters inadaptats.

Amb motiu de la publicació de l'Antologia Lirica, publicada recentment en merescut homenatge a l'e-

EROTYL

Específic de l'ASTENIA GENITAL (IMPOTÈNCIA) (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdua seminal); de la Febrea y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més potent estimulador de l'activitat neuro-capino-mèdulo-genital. Sinèrgic i homeo-salutífer de les glàndules intersticials. Producte pur i rigurosament controlat. Mai perjudicial. Ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels mètodes.

No conté: ni estricnina, ni fosfor, ni caníbrius, ni cap altre medicament nociu.

PRODUCTE MÀGIC E INSUBSTITUIBLE PER A RECUPERAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològic del Dr. W. Durrum

Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 19631

Preu: 21'75 ptes.

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui.—Sant Nicolau de Bari, arquebisbe, i Santes Dionísia, Dativa i Leòncia, verges i màrtirs.

Sants de demà.—Sant Ambrós, bisbe; doctor i confessor, i Santa Fara, abadessa.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Mont-Sió (Rambla de Catalunya, xamfrà al carrer del Rosselló).

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de Santa Mònica.

Demà: Església del Bon Succés.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona de Lourdes, a Santa Madrona o a Santa Maria de Mar.

Demà: Nostra Dona de la Font de la Salut, a les Mímines o al Sant Esperit.

Vellons en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torn dels Sant Angel Custodi i Sant Miquel.

Demà: Torn dels Dolors de Maria.

EL PRELAT

El dia de la Puríssima el senyor bisbe predicarà l'homília a la Santa Església Catedral Basílica, durant el Pontifical.

ORDRES SAGRADES

Avui el senyor bisbe conferirà Ordres Sagrades, a les set del matí, a la capella pública del Seminari Conciliar.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

Exposició de pintures de J. Segimon Primer Saló Independent. Fins al dia 18 de l'actual.

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 613

Exposició-venda de pintura antiga

J. GAUBACHS - Pintura
P. MAYOL - "
J. PELERIN - "
M. ROCAMORA - "

C. BOSCH - Treball per a un manuscrit polícorat Fins a l'11 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRÀCIA, 34
J. MERCADER - Pintura Fins al 18 actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 86

Mobles, i objectes d'art, lampareries i vidres de Murano. Pintures d'Albert Junyent

Exposició de pintura moderna

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON RAMBLA CATALUNYA, 29 MARTI GARCÉS - Pintura

TINTURA FOLCH

TINTURA FOLCH TINTURA FOLCH TINTURA FOLCH TINTURA FOLCH TINTURA FOLCH

Modes Cunill

Agraïda de la seva nombrosa clientela, ha posat a la venda els darrers models en sombrers en classe

FELTRE a 12, 14 i 16 pessetes

així com també ha ampliat un taller, especial per a reformes models a electri, entregant-se el sombrero al mateix dia

AL PREU UNIC DE 5 PTES.

BISBE LAQUARDA, 7, 1.ª, 2.ª (entre plaça Pedró i Riera Alta). Tel. 14890

Dr. Capell Especialista m. ANO-RECTE

Fisurcs. Pèrdues sang. Fístoles

Tractament NO operatori, NO dolorós. Passeig de Gràcia, 110, De 3 a 6

GOLA - NAS - ORELLES

CLINICA - CONSULTORI - DISPENSARI fundat pel Dr. BOTEY

Roselló, núm. 166 - BARCELONA - Telèfon 71965

BANYERES
WATERS
BIDETS
DUTXES
ESCALFADORS
CAMBRES
DE BANY

PREUS REDUÏTS

JAUME SAURET
7, PELAYO, 7

Bloc del transeünt

Sr. directors

Em permeto d'aprofitar la generosa actitud de LA PUBLICITAT — l'únic diari lliberal de Catalunya — per a exposar en poques ratlles el conflicte que posa als comercios a la menuda d'aquesta plaça l'absència de "calderilla". Es sabut que el fet que algunes companyies retinguin per a llur ús particular les monedes de deu cèntims en restringeix la circulació que a les places-mercat i els establiments menuders es fa gairebé impossible de tornar els canvis amb normalitat.

Una d'aquestes companyies és la del gas. Tots contènim les instal·lacions que fa aquesta companyia dels comptadors que funcionen mitjançant una peça d'una pesseta — comporta, per part de centenars que empen aquest sistema, l'acoparament individual de tota la "calderilla" en peces de deu cèntims, que els ve a mà amb el fi de disposar de "ra-pes" propies; per part de la Companyia la retenció temporal de la mateixa calderilla. Conseqüència: la desaparició de la "calderilla", sobretot als barris obrers.

I la pitjor de les conseqüències: la prima que els botiguers i venedors de mercats donen per duro i adhuc per pesseta de "calderilla", cosa que ha donat lloc a una nova professió lucrativa: la de l'acaparador de calderilla, que especula amb la penúria que n'hi ha al mercat per a vendre-la!! Especula tothom: recaptadors de companyies, cobradors de transies, taqui-

COLONIAL

La més alta qualitat en receptors americans

Terminis — Canvis per vells

De venda a tots els establiments

RADIO SATURNO — Rambla Santa Mònica, 2

ANTITOXINA DE HIX

CURA UN REFREDAT EN 1 DIA

INFA-LIBLE CONTRA CATARRO

PREU: 4'75

INTERNATIONAL PHARMACEUTICAL S.A.

ANTITOXINA DE HIX

GRIP - CATARROS - REFREDATS - ATACS FEBRILS

ÈXIT FORMIDABLE EN AMÉRICA

INTERNATIONAL PHARMACEUTICAL, S. A.
BISBE MORGADÉS, 12. BARCELONA

BOMBA "PRAT"

LA MILLOR PER LA ELEVACIÓ D'AIGUA / LA DE MAJOR RENDIMENT

F. PRAT BOSCH WIFRED 109-113. BADALONA

BOMBA "PRAT"

LA MILLOR PER LA ELEVACIÓ D'AIGUA / LA DE MAJOR RENDIMENT

F. PRAT BOSCH WIFRED 109-113. BADALONA

LLORENS

RAMBLA DE LES FLORS-30

ELS ESPORTS

FUTBOL

Els partits contra Anglaterra i Irlanda

L'ARRIBADA DELS JUGADORS ESPANYOLS A LONDRES I CONSIDERACIONS DE LA PREMSA ANGLO-IRLANDESA

Londres, 5. — Divendres, a les 10 de la tarda, arribà l'equip espanyol que aviat ha de contendir amb els d'Anglaterra i Irlanda.

Foren rebuts pel conseller de l'ambaixada espanyola senyor Rolan, en representació de l'ambaixador, per Sir Frederick Wall, secretari de l'Associació anglesa de Futbol, i representants del Centre Espanyol de Londres, i la totalitat de la colonia catalana, en la qual predominava l'element femení, malgrat de l'horari que es desfermà damunt de Londres en aquells moments.

El bifaix provocà una forta manifestació al Canal de la Mànega, i el març de rigor en la major part d'expedicionaris, especialment Van der Groot, Samitier i el periodista "Rienzi".

Foren immunes al balanceig Gamper, Regueiro i Zamora.

Des de Dover ja es veïeren acompanyats pels reporters anglesos, desitjant oferir als lectors de llurs diaris les primícies informatives i declaracions dels "asos" hispanos.

En mig de grans ovacions, l'equip espanyol i els seus acompanyants descendiren del tren, i fou ofert a l'posada del senyor Josep M. Marqués un forat ram de flors per la senyora de Sir Frederick Wall.

Els fotògrafs maniobren al seu gust i pler i els col·leccionistes d'autògrafs anglesos també.

Més de mitja hora durà la recepció en que andén de l'estació, i quan els entusiasmes es calmaron, l'expedició futbolística pogué traslladar-se a l'Hotel Launce Square, on ja tenien reservades les habitacions.

El viatge, han dit els jugadors, ha estat excel·lent, llevat de la travessia del Canal de la Mànega.

Des de París ja ha començat el setge de periodistes, en forma extraordinària, que iniciaren el de París, els quals estaven interessats per saber com es trobaven Zamora i Zabalza, que es deia que es trobaven lesionats. Tant ells com la resta de jugadors estan en excel·lent disposició per a actuar en els "filds" anglesos.

El programa dels expedicionaris per a avui, dissabte, és la visita a l'Associació anglesa de Futbol; després, en incorporació, aniran a col·locar una corona amb cintes dels colors de les banderes espanyola i anglesa al cenotafi de les víctimes de la guerra, i a la tarda aniran a presenciar el match de l'Everton, en Zamora podrà apreciar de visu el potent xut del davant centre Dean, el seu més directe enemic en el match contra Anglaterra.

...
Fins ara, gràcies al temps sec i al fort vent regnant, sembla que el factor terreny no representarà un gran handicap per a l'equip espanyol.

Zamora, en unes declaracions fetes a la seva arribada, manifestà que l'equip vermell ve ben disposat i entremès, per a desenvolupar-se en terreny sec.

La premsa anglesa, desconceixedora del joc i tàctica dels espanyols, no s'interessa en moltes consideracions sobre les seves possibilitats, però en canvi no vacilla a censurar els seleccionadors britànics per la forma com han cointat alguns llocs.

Milken Bellamy, el nostre antic conegut, per haver estat l'entrenador del Barcelona durant dues temporades, ha dit a Mr. Frank M. Carruthers, un dels crítics més ponderats d'Anglaterra:

"En condicions normals, el futbol dels espanyols seria admirat a Anglaterra; però ells tenen massa temperament — s'excitaven aviat — i, trobant-se en una atmosfera estranya, és gairebé segur que no poden donar el seu normal rendiment.

Els espanyols vindran a Londres com a jugadors de la seva victòria, i l'home d'Anglaterra sofrirà un error si desprecia massa les possibilitats dels seus adversaris. En qualsevol cas, l'equip espanyol juga un magnífic futbol a casa seva.

Quan des estils. El que practiquen els clubs de Barcelona, els terrenys dels quals han d'ésser regats dià i nit; és un joc típicament escocès. El que realitzen els jugadors del districte plaia de Bilbao, que s'assembla al mètode obert d'Anglaterra, amb grans passades d'una a l'altra. En tots dos estils aquests jugadors són molt efectius.

Zamora és el "sis peu Adonis" del marc. Un brillant jugador en el seu estil. Els "backs" Giraldo i Quintanilla formen una excel·lent parella de club, acostumada a jugar damunt el fang.

Gorostiza, l'anterior segon, és també un bon jugador. Els seus polsades. De l'Alen Jackson (els espanyols i el gran golador).

Hi ha gran optimisme entre jugadors i dirigents.

El senyor Ricard Iribar, vice-president de la Federació Espanyola, ha declarat que aquests jugadors...

...
El programa dels expedicionaris per a avui, dissabte, és la visita a l'Associació anglesa de Futbol; després, en incorporació, aniran a col·locar una corona amb cintes dels colors de les banderes espanyola i anglesa al cenotafi de les víctimes de la guerra, i a la tarda aniran a presenciar el match de l'Everton, en Zamora podrà apreciar de visu el potent xut del davant centre Dean, el seu més directe enemic en el match contra Anglaterra.

...
Fins ara, gràcies al temps sec i al fort vent regnant, sembla que el factor terreny no representarà un gran handicap per a l'equip espanyol.

Zamora, en unes declaracions fetes a la seva arribada, manifestà que l'equip vermell ve ben disposat i entremès, per a desenvolupar-se en terreny sec.

La premsa anglesa, desconceixedora del joc i tàctica dels espanyols, no s'interessa en moltes consideracions sobre les seves possibilitats, però en canvi no vacilla a censurar els seleccionadors britànics per la forma com han cointat alguns llocs.

Milken Bellamy, el nostre antic conegut, per haver estat l'entrenador del Barcelona durant dues temporades, ha dit a Mr. Frank M. Carruthers, un dels crítics més ponderats d'Anglaterra:

"En condicions normals, el futbol dels espanyols seria admirat a Anglaterra; però ells tenen massa temperament — s'excitaven aviat — i, trobant-se en una atmosfera estranya, és gairebé segur que no poden donar el seu normal rendiment.

Els espanyols vindran a Londres com a jugadors de la seva victòria, i l'home d'Anglaterra sofrirà un error si desprecia massa les possibilitats dels seus adversaris. En qualsevol cas, l'equip espanyol juga un magnífic futbol a casa seva.

Quan des estils. El que practiquen els clubs de Barcelona, els terrenys dels quals han d'ésser regats dià i nit; és un joc típicament escocès. El que realitzen els jugadors del districte plaia de Bilbao, que s'assembla al mètode obert d'Anglaterra, amb grans passades d'una a l'altra. En tots dos estils aquests jugadors són molt efectius.

Zamora és el "sis peu Adonis" del marc. Un brillant jugador en el seu estil. Els "backs" Giraldo i Quintanilla formen una excel·lent parella de club, acostumada a jugar damunt el fang.

Hi ha gran optimisme entre jugadors i dirigents.

TENNIS

ELS XXVIII CAMPIONATS DE CATALUNYA

Resultats d'ahir

Primera categoria
Senyoreta Chailly venç a senyoreta Torres (final campionat primera categoria), 6-1, 6-0.

Segona categoria
Solé Cabot a Bial, 6-3, 6-0, 6-0.

Tercera categoria
Ros a Llovet, 6-1, 6-3.

Quarta categoria
Solé a Meana, 6-3, 6-2, 6-4.

Quinta categoria
Solé a Ros (final campionat junyors), 6-3, 6-1.

Escolar
Aguià a Caralt, 4-6, 6-4, 7-5.

ORDRE DE JOC PER A AVUI
A les nou
Meana-Santacana contra Riba-Romagos; Solé contra Puig; Conde-Parr contra Zote-Eigner; M. Casanoves-Manipel contra Bernis-Tunet.

A les deu
Aguià contra Solé Cabot; Ros contra Armet; Joaquim Blanch-Sabater contra Kammann-Font; Sagrera-Darder contra Solé-Martí; Armstrong-Guizy contra Iglésies-Pujol; Llovet-Garibaldi contra Boenivres-Galarza.

A tres quarts d'onze
Sala-Caralt contra Joaquim Durall; A. Durall; Pasa-Frat contra Plassa-Freixes; F. Riera-Mirapeix contra Artigues-Arisona; Domènec-Garrigou contra Pellicer-Coma; R. Andreu-Cabré contra Juncadella-Rubio; Gabarró-Balcells contra Comes-Gil.

A dos quarts de dotze
Juanico contra Sindreu; Boenivres-Ariza contra Schilling-Wever; Palou-Bel contra Porcel-J. Casanoves; Espinosa-Prim contra Ros-Julià Sauri; Medi-Ferrer contra Lisching-Krebs; senyoreta Witz contra senyoreta Blasco.

A un quart d'una
Aguià contra Solé, final campionat escolar; Pasqual-Pellicer contra Mercader-Chassaing; Blanc-Vinyamata contra Lobo-Slata; Orsola-

...
El partit Manresa-Atletic, ha estat suspès.

BARCELONA - CATALUNYA
(Segons i tercers)

Aquest matí jugaran els partits corresponents al campionat de Catalunya de segons i tercers equips dels clubs Barcelona i Catalunya. Ambdós equips se celebraran al camp del Sol de Baix; a les nou, els tercers i a les onze, els segons.

V E L A

REGATA DE DESEMPAT

Ahir va celebrar-se la prova de desempat entre els ielts fórmula internacional 1920 "Linda" i "Narcida" i dels assimilats "Mercedes" i "Bajazzo XII", per a adjudicació de les copes Barcelona i Mediterrani.

En la primera vencé el "Narcida". En el recorregut de les nou milles emprà 2 h. 52 m. 59 s.

En la segona, el vencedor fou "Mercedes". Efectuà el mateix recorregut en 3 h. 5 m. 43 s.

A VIACIO

AERODROM CANUDES

Per a avui, diumenge, s'ha organitzat una interessant reunió aeronàutica, que amb tota seguretat superará en èxit al que s'obtingué en el festival del passat diumenge.

Es realitzarà l'insuperable l'espectacle d'un Aerodrom un matí assolit. L'aviació de doblement simpàtica pel fet de desenvolupar-se en plena natura. Lluny del moli ciutadà; l'espectador no solament gaudeix de l'espectacle majestuós dels avions i vol i entrant i sortint del camp, sinó que gaudeix d'un matí a ple aire lliure. És per això que les reunions que periòdicament organitza l'Aerodrom Canudes, es venen cada cop més concorregudes.

Poc a poc, l'aviació ha anat entrant en els nostres costums; i l'home part de l'èxit aconseguir, es deu a aquesta constant tasca de divulgar, a què es dedica el popular Aerodrom. Cal fer constar, però, que donada la perillosa dels pilots i l'excel·lent entreteniment del material, en cap ocasió no s'ha hagut de penjar el més lleu accident a l'Aerodrom Canudes.

A l'igual que sempre, diumenge es posaran en vol tots els avions de mà disposa l'Aerodrom, entre ells el famós Farman-Bijou, amb cabina per a cinc passatgers.

En tots els vols que es realitzin, hi podran prendre part totes les persones que ho desitgin, bastant per a això, fer llur inscripció en el mateix camp d'aviació.

Pròxim a acabar-se aquest any, la xifra de vols de turisme realitzats arriba a la quantitat de 400, i a més a més per sobre de 100 viatgers a París.

El senyor Ricard Iribar, vice-president de la Federació Espanyola, ha declarat que aquests jugadors...

ATLETISME

ANIR A LA TARDA, A L'ESTADI DE MONTJUIC, VA CELEBRAR-SE LA PRIMERA JORNADA DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE DECATLON

UN GRAN NOMBRE DE PARTICIPANTS I UNES MARQUES MEDIOCRES

L'ORGANITZACIO, FORÇA ACCEPTABLE

Malgrat ja haver-se celebrat el campionat de Decatlon, la Federació Catalana d'Atletisme, donant-se compte de la transcendència que aquesta competició té, no ha volgut que la nostra terra no tingués campió de catlona, com així també poder apreciar la forma dels nostres atletes amb predisposició per a aquesta dura prova, i degut a la manca de temps que no havia fet possible en anterioritat la celebració d'aquesta competició, decidí portar-lo a terme durant els dies 5 i 6 d'aquest mes. Així, doncs, ahir a la tarda s'efectuà la primera jornada d'aquest campionat, la qual amb tot i portar-se amb una bona organització és veié mermada de l'èxit per causes alienes als organitzadors, ja que la manca de claror no permeté acabar el salt d'alçada, el qual en la jornada d'avui hauran de disputar-se els llocs d'honor Conçegal, Cardús i Fraga, que empataren a 1'50 m. També la cursa de 400 metres hagué de correr's a les fosques, i així restà vistositat a la reunió.

Les causes d'aquest retard foren de-

gudes el gran nombre de participants, car els atletes que es presentaren a la lluita arribaren a onze, i així ja es veié per no poder fer carrera als federatius.

Les marques assolides en aquesta jornada són força mediocres; no dubtem, però, que en la d'avui seran molt millorades les posicions dels nostres especialistes. Com era de preveure, la lluita queda entaulada entre els tres homes que representen la nostra federació en el campionat que tingué lloc a Madrid. Tugues portà la davantera, molt poc distanciat de Conçegal, al qual li faltà acabar el salt d'alçada, que, com pot esperar-se, farà variar la puntuació. Ros no és de dubtar que en la jornada d'avui pot assolir un bon nombre de punts sobre el seu contrincant Conçegal, si bé aquest en el salt de perxa, en la qual prova està especialitzat, pot causar un seriós disgust al blau-grana.

En edicions vinents parlarem més extensament de tots els participants d'aquest campionat i podrem amb més claredat apreciar la valor de cada un d'ells.

El públic que es congregà a l'Estadi no fou el suficientment nombrós per poder-ne remarcar l'èxit.

J. V. P.

El resultat obtingut en les cinc proves efectuades i la puntuació obtinguda són com segueix:

Primera sèrie:
1. Mongrell, 12"; 666'80 punts.
2. Conçegal, 12"; 1-30; 642'70.
3. Martí, 12"; 2-5; 333'60.

Segona sèrie:
1. Mateu, 12"; 3-5; 524.
2. Gómez, 12"; 7-10; 499'00.
3. Serrat, 12"; 1-5; 381'20.

Tercera sèrie:
1. Tugues, 11"; 4-5; 714'40.
2. Miralles, 12"; 3-5; 524.
3. Etter, 12"; 4-5; 476'40.

Quarta sèrie:
1. Roca, 12"; 666'80.
2. Veciana, 12"; 4-5; 476'40.
3. Martorell, 12"; 1-5; 443'20.

Cinquena sèrie:
1. Fraga, 12"; 2-5; 593'60.
2. Cardús, 12"; 3-5; 524.
3. Bombardó, 12"; 2-5; 333'60.

Salts de llargària
1. Conçegal, 6'07 m.; 625'15 punts.
2. Roca, 5'915; 587'175.
3. Fraga, 5'84; 568'80.
4. Veciana, 5'78; 554'10.
5. Mateu, 5'673; 528'375.
6. Gómez, 5'67; 527'12.

400 metres lliures
1. Roca, 54"; 4-5; 751'84 punts.
2. Tugues, 54"; 4-5; 751'84 p.
3. Conçegal, 55"; 2-5; 729'28 p.
4. Fraga, 56"; 2-5; 691'68.
5. Mongrell, 56"; 2-5; 691'68.
6. Mateu, 57"; 3-5; 646'56.
7. Gómez, 59"; 3-5; 571'36.
8. Etter, 59"; 4-5; 568'84.
9. Serrat, 59"; 4-5; 563'84.
10. Miralles, 1'45; 526'24.
11. Veciana, 1'3"; 443'32.
12. Sancho, 1'4"; 1-5; 398'40.
13. Martorell, 1'5"; 368'32.
14. Cardús, 1'7"; 293'12.
15. Martí, 1'7"; 1-5; 283'60.
16. Bombardó (retirat), 0.

Puntuació final de la primera jornada
1. Tugues: 2.035'04 punts.
2. Conçegal, 2.025'63 p.
3. Roca, 2.840'815 p.
4. Fraga, 2.661'08 p.
5. Mongrell, 2.622'23 p.
6. Etter, 2.356'59 p.
7. Veciana, 2.258'52 p.
8. Mateu, 2.237'955 p.
9. Cardús, 2.156'62 p.
10. Gómez, 2.155'38 p.
11. Serrat, 2.023'89 p.
12. Sancho, 1.847'50 p.
13. Miralles, 1.801'19 p.
14. Martí, 1.711'35 p.
15. Bombardó, 1.408'45 p.
16. Martorell, 1.069'97 punts.

LA PRIMERA JORNADA DELS CAMPIONATS ESCOLARS

A la plaça del C. N. Barcelona va celebrar-se divendres la primera jornada d'aquest campionat davant nombrosa concurrència.

El resultat obtingut foren:
800 metres lliure:
1. Ruiz Vilar (València), 12 m. 15 segons.
2. Ruiz Vilar (Francese), enginyers, 13 m. 37 s.
3. Canela, arquitectura, 18 m. 50 s.
100 metres docs:
1. Valdés, arquitectura, 1 m. 21 s.
2. González, arquitectura, 1 m. 27 s.
3. Martí, batallier, 1 m. 27 s.
4. Usandizaga, enginyers, 1 m. 29 s.
Rellevaments 5x50 lliures:
2. Arquitectura, 2 m. 41 s.
2. Enginyers, 2 m. 43 s.
3. Medicina, 2 m. 47 s.
4. Batallier, 2 m. 48 s.
Partit de water-polo entre arquitectes o Farmàcia:
Arquitectes: González, Medina, Puig, Ruiz, Vilà, Canela, Valdés, Ripoll, 5 gols.
Farmàcia: Palau, Simó, Buscà, Espigueras, Sala, Ferrer, Capdevila, 0 gols.
Batallier: Bosch, Martí, Gual, Molé, Canela, Nadal, Dorca, i gol.
Enginyers: Martínez, Gila, Torrens, Santacana, Arquimida, Ruiz, Vilar, López, 2 gols.
Arbitrat Bataller.

2.° NUEVOS PRECIOS

BAJA DE PRECIOS IMPORTANTES

3.° NUEVA PELICULA SENSACIONAL

EN LA QUE PRESENTA:
1.° NUEVOS MODELOS 1932

2.° NUEVOS PRECIOS

3.° NUEVA PELICULA SENSACIONAL

RAMBLA DE CATALUNYA 90 BARCELONA

Vendes a terminis fins a 18 mesos

Canvi de cotxes usats

OROMI (Anuncia)

Mancha contra Castella-Castellà; Puigmarí-Darder contra A. Olano. E. Olano.

A la una
Blasme-Fleiter contra M. Casanoves-Manipel; Gili-Comes contra Wolf-Carbó; Pasqual-J. Pellicer contra Weyer-Schilling; A. Durall-Bernis contra Viladell-Pontdevila.

A dos quarts de tres
Roca o Armet contra Solé a Puig, final campionat tercera categoria; P. Casanoves contra Solé Cabot o Aguià, final campionat segona categoria; Llansa-Blanch contra Ràfols-Gebarró.

A un quart de quatre
Pasqual-J. Pellicer contra Barceve-Ariza; senyoreta Riba-Carbó contra senyoreta Rifer-Comes.

El públic que es congregà a l'Estadi no fou el suficientment nombrós per poder-ne remarcar l'èxit.

J. V. P.

El resultat obtingut en les cinc proves efectuades i la puntuació obtinguda són com segueix:

Primera sèrie:
1. Mongrell, 12"; 666'80 punts.
2. Conçegal, 12"; 1-30; 642'70.
3. Martí, 12"; 2-5; 333'60.

Segona sèrie:
1. Mateu, 12"; 3-5; 524.
2. Gómez, 12"; 7-10; 499'00.
3. Serrat, 12"; 1-5; 381'20.

Tercera sèrie:
1. Tugues, 11"; 4-5; 714'40.
2. Miralles, 12"; 3-5; 524.
3. Etter, 12"; 4-5; 476'40.

Quarta sèrie:
1. Roca, 12"; 666'80.
2. Veciana, 12"; 4-5; 476'40.
3. Martorell, 12"; 1-5; 443'20.

Cinquena sèrie:
1. Fraga, 12"; 2-5; 593'60.
2. Cardús, 12"; 3-5; 524.
3. Bombardó, 12"; 2-5; 333'60.

Salts de llargària
1. Conçegal, 6'07 m.; 625'15 punts.
2. Roca, 5'915; 587'175.
3. Fraga, 5'84; 568'80.
4. Veciana, 5'78; 554'10.
5. Mateu, 5'673; 528'375.
6. Gómez, 5'67; 527'12.

400 metres lliures
1. Roca, 54"; 4-5; 751'84 punts.
2. Tugues, 54"; 4-5; 751'84 p.
3. Conçegal, 55"; 2-5; 729'28 p.
4. Fraga, 56"; 2-5; 691'68.
5. Mongrell, 56"; 2-5; 691'68.
6. Mateu, 57"; 3-5; 646'56.
7. Gómez, 59"; 3-5; 571'36.
8. Etter, 59"; 4-5; 568'84.
9. Serrat, 59"; 4-5; 563'84.
10. Miralles, 1'45; 526'24.
11. Veciana, 1'3"; 443'32.
12. Sancho, 1'4"; 1-5; 398'40.
13. Martorell, 1'5"; 368'32.
14. Cardús, 1'7"; 293'12.
15. Martí, 1'7"; 1-5; 283'60.
16. Bombardó (retirat), 0.

Puntuació final de la primera jornada
1. Tugues: 2.035'04 punts.
2. Conçegal, 2.025'63 p.
3. Roca, 2.840'815 p.
4. Fraga, 2.661'08 p.
5. Mongrell, 2.622'23 p.
6. Etter, 2.356'59 p.
7. Veciana, 2.258'52 p.
8. Mateu, 2.237'955 p.
9. Cardús, 2.156'62 p.
10. Gómez, 2.155'38 p.
11. Serrat, 2.023'89 p.
12. Sancho, 1.847'50 p.
13. Miralles, 1.801'19 p.
14. Martí, 1.711'35 p.
15. Bombardó, 1.408'45 p.
16. Martorell, 1.069'97 punts.

LA PRIMERA JORNADA DELS CAMPIONATS ESCOLARS

A la plaça del C. N. Barcelona va celebrar-se divendres la primera jornada d'aquest campionat davant nombrosa concurrència.

El resultat obtingut foren:
800 metres lliure:
1. Ruiz Vilar (València), 12 m. 15 segons.
2. Ruiz Vilar (Francese), enginyers, 13 m. 37 s.
3. Canela, arquitectura, 18 m. 50 s.
100 metres docs:
1. Valdés, arquitectura, 1 m. 21 s.
2. González, arquitectura, 1 m. 27 s.
3. Martí, batallier, 1 m. 27 s.
4. Usandizaga, enginyers, 1 m. 29 s.
Rellevaments 5x50 lliures:
2. Arquitectura, 2 m. 41 s.
2. Enginyers, 2 m. 43 s.
3. Medicina, 2 m. 47 s.
4. Batallier, 2 m. 48 s.
Partit de water-polo entre arquitectes o Farmàcia:
Arquitectes: González, Medina, Puig, Ruiz, Vilà, Canela, Valdés, Ripoll, 5 gols.
Farmàcia: Palau, Simó, Buscà, Espigueras, Sala, Ferrer, Capdevila, 0 gols.
Batallier: Bosch, Martí, Gual, Molé, Canela, Nadal, Dorca, i gol.
Enginyers: Martínez, Gila, Torrens, Santacana, Arquimida, Ruiz, Vilar, López, 2 gols.
Arbitrat Bataller.

2.° NUEVOS PRECIOS

BAJA DE PRECIOS IMPORTANTES

3.° NUEVA PELICULA SENSACIONAL

EN LA QUE PRESENTA:
1.° NUEVOS MODELOS 1932

2.° NUEVOS PRECIOS

3.° NUEVA PELICULA SENSACIONAL

RAMBLA DE CATALUNYA 90 BARCELONA

Vendes a terminis fins a 18 mesos

Canvi de cotxes usats

OROMI (Anuncia)

Mancha contra Castella-Castellà; Puigmarí-Darder contra A. Olano. E. Olano.

A la una
Blasme-Fleiter contra M. Casanoves-Manipel; Gili-Comes contra Wolf-Carbó; Pasqual-J. Pellicer contra Weyer-Schilling; A. Durall-Bernis contra Viladell-Pontdevila.

A dos quarts de tres
Roca o Armet contra Solé a Puig, final campionat tercera categoria; P. Casanoves contra Solé Cabot o Aguià, final campionat segona categoria; Llansa-Blanch contra Ràfols-Gebarró.

A un quart de quatre
Pasqual-J. Pellicer contra Barceve-Ariza; senyoreta Riba-Carbó contra senyoreta Rifer-Comes.

El públic que es congregà a l'Estadi no fou el suficientment nombrós per poder-ne remarcar l'èxit.

J. V. P.

El resultat obtingut en les cinc proves efectuades i la puntuació obtinguda són com segueix:

Primera sèrie:
1. Mongrell, 12"; 666'80 punts.
2. Conçegal, 12"; 1-30; 642'70.
3. Martí, 12"; 2-5; 333'60.

Segona sèrie:
1. Mateu, 12"; 3-5; 524.
2. Gómez, 12"; 7-10; 499'00.
3. Serrat, 12"; 1-5; 381'20.

Tercera sèrie:
1. Tugues, 11"; 4-5; 714'40.
2. Miralles, 12"; 3-5; 524.
3. Etter, 12"; 4-5; 476'40.

Quarta sèrie:
1. Roca, 12"; 666'80.
2. Veciana, 12"; 4-5; 476'40.
3. Martorell, 12"; 1-5; 443'20.

Cinquena sèrie:
1. Fraga, 12"; 2-5; 593'60.
2. Cardús, 12"; 3-5; 524.
3. Bombardó, 12"; 2-5; 333'60.

Salts de llargària
1. Conçegal, 6'07 m.; 625'15 punts.
2. Roca, 5

Nous Models

1932

Opel 4

SEDAN DE QUATRE PLACES, DUES PORTES, AMB LLANTA
I NEUMATIC DE RECANVI

7.995 ptes.

F. O. B. Port-Bou

Opel 6

SEDAN DE QUATRE PLACES, QUATRE PORTES, AMB LLANTA
I NEUMATIC DE RECANVI

10.725 ptes.

F. O. B. Port-Bou

**No trobareu cotxes tan econòmics de compra ni tan barats
d'entreteniment. Demanen una demostració**

Romagosa i C.^{la} S. en C.-València, 295

INFORMACIO DE MADRID

El Correu de Madrid

LA QÜESTIÓ CARRILERA.

Hom ha vist diluir-se o esmorir-se els greus problemes que tenia hipercrític la República fa només quatre o cinc setmanes enrera. El cel s'ha fet republicà, es diu a primers del mes d'octubre, i plou a tots i barrals, efectivament. L'Andalusia revolota s'agita tot d'una. La collita d'oliva és esplèndida, amb una miqueta de corc, sembla, a alguns indrets, per l'excés d'humitat — i l'ordre es va fent una bossa particular de resistència per tal d'arrivar a les festes pròximes. Arreu d'Espanya es llora i se sembla, i no se sap d'un sol propietari que hagi deixat de sembrar llurs terres.

Al camp industrial, és indubtable que les vagues han disminuït més d'un munt per cent, i que fora de la Biscaia d'aquests darrers dies, que fou una mica avaluada, les altres tenen totes les senyals de conflictes pacífics, pràcticament econòmics.

El conflicte religiós, passat el primer arborament d'indignació, organitzat els catòlics llurs servís i llur sacerdot, està dins d'un període d'esperança, menys irreductibles els laïcs, més confiants els religiosos en què la Constitució ni serà duta a les estrictes conseqüències de la lletra, ni és cert que no sigui modificable. No és aquest un conflicte acabat, ni molt menys; però a l'hora d'ara l'animació i l'esforç catòlic semblen prou intenses per vèncer les primeres necessitats creades per la nova situació.

I així estant, el conflicte carriler, que comença dels primers dies de la República, esclata amb tota la força que suposen tants de milers d'obers,

i amenaça amb la vaga si no es concedeix als obrers augments que puguen més de cent milions de pessetes, dels quals el Govern, fent tots els possibles, no pot facilitar-ne més d'una cinquena part. No ha estat possible fer més, i el Govern ho diu amb valentia. Els obrers, per ara, no es conformen i demanen la concessió de la totalitat del que diuen que necessiten o la nacionalització dels carrils, de la qual esperen remei a llurs mals. Si no, la vaga.

Evidentment, es pot arribar a aquest extrem, entre altres raons, perquè una gran part dels carrils no pertanyen a la Unió General de Treballadors, que podria deturar el conflicte si tingués una majoria absoluta, i la Unió s'exposaria a perdre gran nombre d'afiliats si vol anar contra corrent quan aquest, com ara, porta una empenta furiosa. Però, per altra banda, els dies que els obrers han donat al Govern perquè s'hi fessi el pènyora que encara hi ha al cap de l'organització gent asserenada que per força ha de comprendre que la nacionalització no és cosa fàcil, i que si curulla el munt de tantes d'empreses ineluctables de Govern inajornables que aquest ha de dur endavant imprudències, pot provocar la fallida general. Aquesta situació afecta la política, poc o molt, i afectarà la crisi pròxima si els socialistes no tenen prou intel·ligència per comprendre els límits de política de l'economia espanyola, i per carregar amb les responsabilitats i els sacrificis que una cosa un cop entesa lleialment exigeix.

AGRE

LA SITUACIÓ POLITICA

El senyor Domingo és optimista quant a la solució de la crisi i afegeix que l'Estatut cal que sigui aprovat

Madrid, 5. — El ministre d'Instrucció Pública es referia a la situació política, mostrant el seu optimisme sobre la solució de la pròxima crisi. Manifestà que creia que el Govern futur hauria de tenir una constitució igual que el 3 de l'actual, mitjà perquè compti amb totes les forces parlamentàries, puix que la minoria socialista o la minoria radical en l'oposició significarien una dificultat per a la tasca de les Corts.

Quant a l'Estatut català manifestà que havia d'ésser aprovat. — Així conveia a Espanya, puix que els catalans, una vegada desapareguda aquesta preocupació seva, s'esforçaran a aconseguir l'engrandiment d'Espanya.

El Sr. Albornoz també creu que la crisi es resoldrà sense dificultats

Madrid, 5. — El ministre de Foment manifestà als periodistes referint-se a la solució de la crisi, que si fos president de la República, la solució seria amb tota rapidesa, ratificant la confiança a l'actual Govern. De totes maneres — afegí el Sr. Albornoz — no crec que surguixin dificultats. Si dissenja es declara festa nacional, el plantejament de la crisi serà menys dubte el dilluns, i jo crec que el nou Govern podrà presentar-se a les Corts el dimarts.

Com algun periodista li fes veure que els caps de minories un cop consultats convocarien llurs respectius, i això seria més lenta la tramitació, va dir que no ho creia, ja que els grups parlamentaris marcaran amb anterioritat llur actitud.

Nosaltres ens reunirem dimecres al matí i esmorzarem junts, i amb tot i que canvien impressions, crec que l'orientació de la minoria radical socialista està bastant ben definida.

Després va preguntar els periodistes sobre els detalls del programa de la cerimònia de la presa de possessió del President de la República, i en dir-li que a la desfilla de tropes figurarien elements moros, el senyor Albornoz digué:

— Si hi ha moros no hi ha per què témer al·lores els conspiradors.

Tornà a insistir en què no veia dificultats per a la tramitació de la crisi, i que estava segur que la solució respondria als acords adoptats a Lardes amb el senyor Lerroux i en la qual el cap dels radicals donà tota mena de facilitats. El cap radical — afegí el Sr. Albornoz — complirà la seva paraula, com l'ha complerta sempre. El que ha motivat el moviment d'aquests dies ha estat l'actitud inconcebible d'alguns senyors.

Gràcies al senyor Lerroux, els radicals no dificultaran la solució de la crisi

Madrid, 5. — El senyor Lerroux ha aconseguit als diputats de la seva minoria que en aquests moments donin totes les facilitats al Govern en benefici de la República; però el senyor Guerra del Río opina que aquestes facilitats han d'estar condicionades en relació amb el repartiment de càrrecs en el futur Govern.

Amb el senyor Lerroux han conversat per telèfon significats elements del partit radical. Els ha exposat la situació en què estan els partits polítics davant la pròxima crisi, rellent especialment el criteri del partit so-

L'opinió del Sr. Melquíades Álvarez és que el Govern futur ha de tenir la mateixa composició que l'actual

El senyor Melquíades Álvarez ha manifestat la seva opinió de què ha de continuar un Govern com l'actual, gairebé amb la mateixa composició. Com sigui que se li digué que s'havia vist malament per part de l'oposició que el president de la República habités al Palau d'Orion, contestà: — Em sembla una insensatesa; el president de la República ha de viure al Palau d'Orion; i dic més: no a les habitacions que li han estat assignades, sinó ocupant el palau totalment.

SUBSCRIBIU-VOA

LA PUBLICITAT

DISPOSICIONS DE LA "GACETA"

La cessió a Girona de baluards i muralles. — Els pressupostos que han de confeccionar les Diputacions

La cessió per part del Ram de Guerra i la compensació a aquest de l'Ajuntament

Madrid, 5. — La "Gaceta" publica, entre altres, les següents disposicions:

Guerra. — Decret cedint en propietat a l'Ajuntament de Girona els baluards i muralles anomenades del Governador, Santa Clara i Sant Francesc, amb les compensacions que s'indiquen per part del dit Ajuntament, i que són: cessió en ple domini a l'Estat de la caserna d'artilleria anomenada del general Mendoza, i adquisició en compravenda de la lluneta de Bourlonville, capitalitzant la suma que s'ha de satisfer anualment per l'arrendament de la seva part interior i el seu fons al seu preu resultant al que es calculi als fons annexos.

Els pressupostos de les Diputacions

Governació. — Decreta relatiu als pressupostos que han de confeccionar les comissions gestores de les diputacions provincials, capítols insulars, mancomunitats provincials i interinsulars.

En aquest decret es disposa que formularen per al vinent exercici econòmic el seu pressupost ordinari d'ingressos i despeses ajustant-se a les disposicions del present decret i a les instruccions que publiqui el ministeri de la Governació, o per delegació d'aquest, la Direcció general d'administració.

A tal fi, les dites corporacions elegiran les seves comissions d'Hisenda, formades de la meitat menys un dels vocals que le constitueixen, i assessorades per l'interventor de fons prepararan el pressupost ordinari d'ingressos i despeses per a 1932. L'interventor de fons formularà l'avantprojecte. La comissió d'Hisenda, el projecte, i la comissió gestora, el pressupost.

S'anul·len en els pressupostos ordinaris els ingressos i despeses limitats a l'actual exercici econòmic, i igualment les despeses voluntàries, que no vulnerin preceptes establerts a favor de tercer, en virtut de text legal, requisitoria, sentència, província o acord.

Els ingressos i despeses, exceptuant l'impost de cèdules personals, i llevat del que disposa l'article anterior, es xifrarà en igual quantitat als respectius realitzats i verificats des de primer de gener fins al 30 de novembre, més l'impost calculat de la mensualitat de desembre de 1931.

Els ingressos i despeses de l'impost de cèdules personals, mentre no vagin en contra, del que està preceptuat en l'Estatut provincial, s'assenyalaran acumulant-se al decret de 7 d'agost darrer.

Les finances i dipòsits constituits a les caixes provincials figuraran com a valors independents en el pressupost, i no entre els ingressos i despeses del propi pressupost.

No podran contenir els pressu-

El senyor Alcalà Zamora al Centre d'Estudis Històrics

Madrid, 5. — El senyor Alcalà Zamora, a darrera hora de la tarda, va ésser al Centre d'Estudis Històrics, on fou rebut pel senyor Menéndez Pidal i altres personalitats. El senyor Alcalà Zamora impressionà dos discursos de granfons amb destinació a l'arxiu del Centre.

En el primer examinà la justificació i gènesi del moviment revolucionari. Diu que a Espanya, davant l'actitud de la corona, davant els interessos del país, un grup d'homes es confabulà per enderrocar el règim, comptant amb un factor important, que era la bona educació ciutadana. Aquest grup d'homes tractà d'unir, principalment, al nou règim, totes les bones voluntats, especialment, les forces conservadores.

Acabà manifestant el seu optimisme en l'esdevenidor d'Espanya.

En el segon disc ocupà de l'orator, acusant les seves diverses facetes, especialment de la que s'anomena l'oratoria d'improvisació. Digué que el més difícil era el discurs preliminar perquè la rectificació compta ja amb dades per recolzar-la.

El senyor Alcalà Zamora fou acompanyat per les mateixes personalitats, que el felicitaren per la seva elevació a la mà alta magistratura de la República.

"Crisol" i la facultat del President de dissoldre les Corts

Madrid, 5. — "Crisol" tracta de la proposició presentada al Parlament perquè el president de la República no pugui dissoldre les actuals Corts sense que hagin acabat llur tasca. Diu que si així és tracta d'evitar que en dissoldre les actuals Corts quedi també minvada la facultat concedida al

postos deficit inicial, i per tant apareixen nivellats o amb superàvit, i es consignaran apart les existències en caixa o els pagaments pendents i les quantitats pendents de cobrament, que es procediran a incorporar el tancament liquidat del pressupost de 1931, per a refundre el de 1932.

Les Diputacions provincials, les mancomunitats provincials i interinsulars i els cabils insulars, quant menys destinaran les dues terceres parts de l'impost de les anullacions, reduint dels seus pressupostos vigents, d'acord al paràgraf 1 per a subsidis i obres en les localitats on s'apreciï l'existència de latur forçós, i on tempestes o altres calamitats hagin originat greus danys. Els subsidis seran concedits per les comissions gestores en quantitat prudencial previ informe dels Ajuntaments, i a sollicitud de l'alcalde, l'autoritat del qual acompanyarà l'escrit amb el pressupost de les obres municipals projectades.

Quan es tracti dels altres casos hauran de seguir-se normes semblants.

Amb l'altra tercera part podran les dites corporacions millorar els seus serveis, quedant reït del diposat en el paràgraf anterior aquelles que haguessin invertit l'impost total a contenir el deficit inicial del pressupost projectat; però obligades al seu compliment per la suma que n'excedeixi.

No podran les Diputacions ni les corporacions indicades, augmentar les plantilles ni haver de seus funcionaris ni subalternos ni tampoc proposar l'elevació de categories, secretaris, interventors, dispositaris i caps de les seccions provincials.

El ministeri de la Governació sancionarà els pressupostos i resoldrà les reclamacions.

Les obres del port de Blanes

Foment. — Decret autoritzant el ministre per a contractar per subhasta l'execució de les obres en el port de Blanes (Girona).

Economia. — Decret relatiu a les mesures que s'han de determinar per garantir la puresa dels vins, i una altra que tendeix a intensificar el seu consum facilitant la venda dels vins comuns.

Beneficis a la Cooperativa de Periodistes de Barcelona

Treball i previsió. — Orde concedint els beneficis següents a la Cooperativa de Periodistes de Barcelona.

Una prima del 20 per cent del capital apreciat, que ascendeix a 154.244,34 ptes., i com abonament el 2 per cent d'interès anual que l'Estat pren al seu càrrec sobre els préstecs de 70.000 ptes., 70.023,91 i 400.000 pessetes, autoritzats per aquest Ministeri el 23 de novembre de 1931, 31 d'agost de 1928, i 14 de juliol de 1921. Tindrà lloc l'abonament d'això a la mesura que ho consentixin les disponibilitats assignades per a aquestes atencions.

El senyor Alcalà Zamora al Centre d'Estudis Històrics

Madrid, 5. — El senyor Alcalà Zamora, a darrera hora de la tarda, va ésser al Centre d'Estudis Històrics, on fou rebut pel senyor Menéndez Pidal i altres personalitats. El senyor Alcalà Zamora impressionà dos discursos de granfons amb destinació a l'arxiu del Centre.

En el primer examinà la justificació i gènesi del moviment revolucionari. Diu que a Espanya, davant l'actitud de la corona, davant els interessos del país, un grup d'homes es confabulà per enderrocar el règim, comptant amb un factor important, que era la bona educació ciutadana. Aquest grup d'homes tractà d'unir, principalment, al nou règim, totes les bones voluntats, especialment, les forces conservadores.

Acabà manifestant el seu optimisme en l'esdevenidor d'Espanya.

En el segon disc ocupà de l'orator, acusant les seves diverses facetes, especialment de la que s'anomena l'oratoria d'improvisació. Digué que el més difícil era el discurs preliminar perquè la rectificació compta ja amb dades per recolzar-la.

El senyor Alcalà Zamora fou acompanyat per les mateixes personalitats, que el felicitaren per la seva elevació a la mà alta magistratura de la República.

"Crisol" i la facultat del President de dissoldre les Corts

Madrid, 5. — "Crisol" tracta de la proposició presentada al Parlament perquè el president de la República no pugui dissoldre les actuals Corts sense que hagin acabat llur tasca. Diu que si així és tracta d'evitar que en dissoldre les actuals Corts quedi també minvada la facultat concedida al

manerés no es pot afirmar això concretament, perquè cap vocal ha volgut donar compte del contingut de la ponència, que sigui com sigui ha d'ésser examinada detingudament per la subcomissió i elevada després al ple.

El Sr. Guerau ha declarat davant la Comissió

Madrid, 5. — A la subcomissió de Responsabilitats ha declarat el senyor Guerau, germà de l'individu que fou mort a València i al qual s'afilià en la sessió secreta de la Cambra en tractar del cas dels senyors March i Emiliano.

El senyor Guerau ha vingut expressament d'Alger i sembla que davant la comissió ha fet manifestacions d'interès.

Zamora

Esperit de transigència

Zamora, 5. — En la sessió municipal s'aprovà una subvenció de 2.000 pessetes per a les escoles de nens de Sant Vicente de Paul, regides per religioses, on reben instrucció, assistència i menjar uns 200 nens. La sessió fou molt moguda, i es concedí la subvenció per 13 vots contra 3. La major part dels que han votat a favor han estat republicans de totes les tendències i dos socialistes. El públic que assistí a la reunió aplaudí els regidors per llur esperit de transigència.

ELS CONFLICTES SOCIALS

Una singular causa de vaga a Alcoi

Madrid, 5. — El ministre del Treball manifestà aquesta tarda als periodistes que anava a trametre a un delegat del Ministeri a Alcoi, on hi ha una amenaça de vaga.

Va dir el ministre que existeix a aquelles fàbriques la costum que quan una obra es casa no torni a treballar. Ara se n'ha casat una i ha tornat al treball i per això s'intenta declarar la vaga.

Com veuen — acabà dient — el que demanen aquelles fàbriques és tot el contrari als que aspiren les operàries del Metropolità de Madrid i de Telèfons.

A Bilbao es reprèn el treball, i això que és dissabte

Bilbao, 5. — Ha començat la reanudació del treball a la fàbrica d'Alts Forns de Sestao i Baracaldo. El governador, senyor Calmaño, manifestà que ahir entraren 160 obrers per a preparar treballs per a la resta dels obrers. Es tardarà uns dies perquè les fàbriques estiguin en condicions de donar ocupació a tots els obrers.

A la fàbrica de Sestao han entrat avui al treball 1.000 obrers i 500 a la de Baracaldo. El dilluns es podrà intensificar el treball i donar ocupació a més obrers.

Una comissió del Centre industrial, que reuneix a les principals indústries de la província, ha visitat el governador per a felicitar-lo per l'acabament del conflicte.

Han tramès un telegrama al Govern felicitant-lo i dient que el plebiscit que ha solucionat aquest conflicte a Biscaia, ha d'empliar-se per a resoldre tots els conflictes socials.

Han estat alliberats 12 comunicats i la resta dels que es troben detinguts ho seran en dies successius.

Continua a la presó l'escriptor Uasonària, redactora del periòdic de Madrid "Mundo Obrero".

Els forners de Vitòria s'afegeixen a la vaga

Una fulla clandestina

Vitòria, 5. — Anit es reuniren els flequers afectes a la U. G. T. Tractaren de la vaga i de si havien d'anar o no a ella. L'assumpte es va posar a votació, i per 28 vots contra 27 s'acordà anar a la vaga per solidaritat amb els altres obrers.

El governador, en assabentat-se d'aquesta decisió dels flequers, conferencià amb el cap d'intendència, que va trametre equips de soldats a les tahones, perquè fessin la primera forada.

Avui el governador manifestà als periodistes que la Comissaria de policia li havia tramès un exemplar d'una fulla clandestina que es reparteix per la població. Negà el governador que fos exacte que a la presó hi haguessin dones detingudes, puix que tan sols n'hi han dos per delicte privat. Es diu també en la dita fulla que la llei de defensa de la República és una deshonra per a la República i per als socialistes.

El governador ha publicat un ban molt energic declarant que la vaga és un delicte contra la República i que procedirà amb la màxima energia.

Són vigilades les conduccions d'aiga.

Una derivació de la vaga del port de Gijón

Gijón, 5. — El conflicte del port ha tingut una nova derivació. Ha estat declarat el boicot a les mercaderies que havien d'ésser carrega-

des avui pels obrers que treballen als molls.

A la indústria minera de Posadas hi hagué acomiadaments per la qual cosa els obrers han adoptat una actitud passiva a la fàbrica i pretenen romandre a ella. Es creu que serà necessari emprar la força pública per a desallotjar-la.

Acte de desgreuge al Dr. Marañón

Madrid, 5. — A l'Institut de Patologia interna de l'Hospital provincial s'ha celebrat aquest matí, organitzat per la Diputació provincial, un acte de desgreuge del doctor Marañón, amb motiu d'haver-se reintegrat al seu lloc en la beneficència provincial. D'aquest càrrec fou separat per la dictadura, atorgant falta de compliment en els seus deures professionals, sense tenir en compte la circumstància que el Dr. Marañón es trobava empresonat.

Amb el doctor Marañón ocuparen

la presidència el futur president de la República, senyor Alcalà Zamora; l'alcalde de Madrid, senyor Pico; el president de la Diputació, senyor Salazar Alonso; el doctor Codina, el diputat provincial senyor Cantos i altres destacades personalitats. Entre la concurrència s'hi veia nombrosos metges de Madrid i molts estudiants, que omplien per complet la sala.

El senyor Salazar Alonso pronuncià un breu discurs elogiant la figura del doctor Marañón, dient que la dictadura el féu objecte de la seva predilecció per a perseguir-lo continuament. El senyor Salazar Alonso féu lliurament al doctor Marañón d'un pergamí, obra d'Adolf Sanjuan i de l'escriptor Pérez de Ayala, amb la còpia i el comentari a l'acord de la Diputació de la Dictadura, revisat ara per la República.

Acabà l'acte donant les gràcies al doctor Marañón, al qual hom tributà una gran ovació, que es repetí al carrer, en sortir l'esmentat doctor.

La sardana

CARNET D'AUDICIÓ PER A AVUI

Al matí
Foment de la Sardana de Barcelona. — Plaça de la Cascada del Parc. Cobla: "La Principal Barcelonina".

Programa
"Matinal", Molins.
"Eulàlia", Obols.
"Lluïsa", Font Palmarola.
"Balcant de la font del Gat", Morera.
"Rosa", Mercader.
"Abrilella", Blanch.

Agrupació Sardanista de Sant Gervasi. — Plaça de la Bonanova. Cobla Popular.

Programa
"Els dos promesos", Mercader.
"Agredolça", Cervera.
"Fivola", Vinyals.
"Primavera", Vallespir.
"Conxita", Vilard.
"A la meua estimada", Sans.

Juventut Sardanista del Centre Moral del Poblet Nou. — Cobla Barcelonina.

Agrupació Sardanista de Barcelona. — Cobla Barcinó.

Al la nit
Orfeó Gracenc (Astúries, 83). — Cobla Barcelona — Albert Marfí.

Programa
"El brulot de les rocales", Mercader.
"Serra samunt", Morera.
"Damunt l'herbei", Balcells.
"L'Hostal de la Peira", Pujol.
"Hores que volen", Tarrides.

Agrupació Sardanista de Barcelona. — Cobla Empòrium.

Darrera hora

Les conferències de la Llibreria Catalònia

Rosend Llates: "Casanova de Seingalt" a Barcelona

Per explicar l'aventura del famós aventurer Casanova a Barcelona, Rosend Llates procedí ahir amb una tècnica molt usada en cinematografia. Descriu, en primer lloc, l'ambient; traça, després, una silueta del personatge central i, ben situats ja els oients amb aquesta prolegomena, explica l'aventura en la qual intervenen com a protagonistes: Casanova, la ballarina Nina Bergonzi i el capità general marquès de Riela.

La Barcelona del segle XVIII comptava 80.000 habitants, entre els quals hi havia 30.000 religiosos d'ambdós sexes i una guarnició de 10.000 homes. No hi havia vida social. Els altres 40.000 habitants eren menestrals que només anaven de casa a la feina i a arreconar diners. La setmana que hi havia menys processons, se'n celebraven cinc. L'única diversió era el Teatre Principal o de la Santa Creu. El capità general era una mena de virrei, tota l'activitat del qual es reduïa a ballar-hi amb l'Ajuntament sobre qui havia d'ocupar el lloc preferent en les processons. Mentrestant, a tot Europa es vivia de molt altra manera. Maj com en el segle XVIII no s'arribà a tant de refinament social i de luxe i plaers en les classes altes al costat de la misèria més negra de les classes baixes. Un altre contrast d'aquell segle fou la convivència de la sensibleria més llacrimosa amb la crueltat més indiferent. A la plaça de Grève, de París, Damiens, per haver atemptat contra Lluís XV, era esquarterat per quatre cavalls, i la bona societat llogava els balcons per assistir a l'espectacle tot prenent gelats i sostenint converses espirituals.

El segle XVIII fou un segle de descomposició que culminà en el volútil violent de la Revolució francesa, la qual ensagnant França i les seves conseqüències duqueren la guerra a tot Europa. Període tèrbol, en el qual fou possible la vida més o menys prò-

pera de tot d'audaços aventurers, com els famosos Cagliostro, el comte de Saint-Germain i l'abat Giacomo Casanova de Seingalt.

aquest, encicla d'ascendència aragonesa, dotat de gran vitalitat, de coneixements més extensos que profunds, de traça i de verba, corregut tot Europa amb diversa fortuna, fent-se de seguida amic de la gent de la situació i enemistat s'hi aviat, cultivant la màgia per entabanar babaus, procurant-se aventures de totes menes i diners per tots els procediments, principalment pel joc, gràcies a la seva habilitat a "corregir la fortuna", com diu ell amb eufemisme. No arribà mai a cap situació estable: el seu natural bandarra el feia caure en desgràcia dels seus protectors i sovint havia d'abandonar el país. Quan no era aquest el motiu dels seus desplaçaments, sembla que era la seva qualitat d'agent de la francmaçoneria.

Sembla que precisament per gestions relacionades amb aquesta institució, Casanova anà a Madrid, d'on el comte d'Aranda, francmaçó i un dels grans estadistes que ha tingut Espanya, feu expulsar l'aventurer, el qual anà a València. Allí, als toros, s'adonà d'una xicota, li buscà conversa i resultà italiana com ell, ballarina, i l'avui del marquès de Riela, capità general de Catalunya. Vinguts tots dos a Barcelona—Casanova amb totes les despeses pagades—s'encengué la gelosia del capità general, que per culpa d'aquella ballarina del teatre de la Santa Creu ja havia fet tot de papers ridículs que eren tema de converses i havien provocat aduuc la intervenció del bisbe. El fet és que Casanova una nit fou agredit prop del seu estatge, l'endemà mati es despertava amb la seva cambra plena de policia i conduït a la Ciutadella, on romangué un mes i mig com a pres governat, que diríem ara, sense que mai pogués saber per què era empresonat. Per fi en sortí, i fatxendós com era, valgué exhibir-se al teatre, a manera de "tràgala" al capità general. Però la funció fou suspesa. Ell ho atribuïa a l'anunci de la seva presència, però aquest fet no és comprovat.

Es pot dir que Casanova a penes veié res de Barcelona (ja ha estat re-

INFORMACIO ESTRANGERA

segunda fabulosa de vida social; però tracta el capítol general, la barreja i el personal de la Ciutatella. Per això, en les seves "Memories", si fa de Madrid una descripció pintoresca i un xic caricatural, de Barcelona no en diu, pel que fa a la ciutat i als seus habitants, gran cosa d'apropiable.

El conferenciant resumí després a grans trets les aventures finals de Casanova fins a la seva vellesa passada a la biblioteca del castell de Dux, a Bohèmia. El públic seguí amb interès la descripció pintoresca del conferenciant, animada amb al·lusions actuals, i recollí ben merecidament aplaudiments de l'auditori que omplia a vessar la sala de conferències de la Llibreria Catalana.

LICEU

Inauguració de la temporada

Amb més concurrència de la que podien fer esperar les peripècies que han caracteritzat la preparació de la temporada d'enguany, anit passada foren inaugurades les sessions al nostre primer teatre.

Es posà en escena l'òpera "Aida", interpretada per les senyores Josefina Blonh, que s'encarregà de la part de protaagonista, i Concepció Callao ("Amneris"), i els senyors Hipòlit Lázaro ("Radamès"), Ramon Cortines ("Amonasso"), Antón Vela ("Ramfis"), Conrad Giralt ("El rei") i August Gonsalo ("Missaïer").

L'execució d'aquesta obra, que tan llarga tradició té al Liceu, fou rebuda amb força complaença per l'auditori, molt gentil i optimista, que procurà totthora mostrar-se a to de les circumstàncies.

El tenor senyor Lázaro, en els moments en què pogué lluir els recursos de la seva plena veu als registres aguts, desvelà l'entusiasme dels admiradors d'aquestes performances vocals, i val a dir que ell es prodigà amb admirable convicció i no deixà perdre cap de les aïneses que la partitura posa a disposició del cantant que vol acreditar la resistència dels seus pulmons.

La senyoreta Blonh i el senyor Cortines actuaren amb molt lleiable bona voluntat, però no creiem que els papers a ells confiats convinguin a llurs facultats i preparació.

La senyoreta Callao, artista que sempre s'ha fet remarcar per la seva intel·ligència i excel·lents condicions, interpretà la part d'"Amneris" de manera tota els elogis, amb un perfecte domini de l'escena i una comprensió gens corrents. Fou, per a nosaltres, la figura que amb millors qualitats destacà en el conjunt.

Els altres artistes ja esmentats actuaren correctament.

Al cap de l'orquestra, el mestre Josep Sabater demostrà posseir bé la partitura i aconseguí, schietot, una execució instrumental ben matisada i expressiva.

A l'acabament de cada acte el públic cridà al proscenium els cantants i el director i els aplaudí amb simpatia.

Una visita del President de la Generalitat al Circol del Liceu. -- Manifestacions de simpatia durant un intermediet de "Aida"

A la inauguració de temporada del Liceu hi acudiren el President de la Generalitat amb la seva família; l'alcalde, senyor Aiguader; el governador civil, senyor Anguera de Sojo, i el general Batet, que en un dels interaccions foren invitats per la Directiva del Cercle del Liceu a visitar el local, com així ho feren, signant en l'album.

També el nombre públic congregat a la sala, en l'intermediet del tercer al quart acte fou objecte d'aplaudiments de simpatia per part dels grups que s'han ven format a la Rambla.

TEATRE APOL

Estrena de la sarsuela "Los hijos de Mourerla"

Així a la nit va estrenar-se aquesta sarsuela en dos actes, lletra de Victor Mora i música dels mestres Palos i Ortiz de Zarate.

El motiu principal de l'obra és lleugerament dramàtic, si bé la intervenció d'uns estudiants amics del protagonista dona lloc a escenes còmiques que fan passar els dos actes ben agradablement.

Els autors de la música, fortament abundants, han tret més part de les escenes còmiques que de les serioses.

La música dels protagonistes

A ANGLATERRA

Gandhi ha sortit cap a l'Índia

Londres, 5. — El mahatma Gandhi ha sortit aquest matí en direcció a França, des d'on s'embarcarà cap a l'Índia.— Fabra.

L'estada dels futbolistes espanyols a Londres

Londres, 5. — L'equip espanyol de futbol ha començat el seu entrenament.

L'alimentació dels espanyols es fa a base de menjars britànics.

El nostre equip — diu el senyor Alvarez, jugador en condicions d'inferioritat degut al reglament anglès, que difereix en molt del reglament espanyol.

Demà, diumenge, a les onze, els espanyols visitaran Hampton Court, i dilluns començaran el seu entrenament a Stamford Bridge. Dilluns assistiran al match que jugaran els equips d'Oxford i del Cambridge, i un cop acabat el partit els jugadors espanyols prendran el tren cap a Dublín, on celebraran l'altre partit.

Aquest migdia davant més de 30 mil persones l'equip espanyol ha fet la seva presentació al camp de West.

Londres, 5. — Aquest matí els directius nacionals espanyols han conferenciat amb els anglesos per ultimar detalls de l'encontre, però els espanyols no han aconseguit dels britànics cap de les concessions que són costum en aquesta mena de partits internacionals. Els anglesos s'han negat en rodó a tota substitució de jugadors.

Com ja s'ha dit, hi ha gran expectació, fins al punt que ja estan venudes totes les localitats numerades. Es calcula, donades les condicions establertes per a aquest partit, que correspondrà a Espanya un benefici aproximat de 100.000 pessetes.

Els jugadors espanyols han dinat a l'hotel i a la una s'han traslladat al camp del West en autocar.

Moments abans de sortir al camp els jugadors dels dos equips que havien de contendir aquesta tarda, l'Evertón i el West Ham, la Federació Anglesa ha invitat els jugadors espanyols a què es presentessin davant el públic londinenc. En fer-ho, han estat ovacionats. S'han tret nombrosos fotografies; se n'ha fet una en la qual apareix Zamora encalcant la mà amb Eern, el famós davantier centre de l'Evertón.

El partit entre el West Ham i l'Evertón ha acabat amb la victòria del primer per 4 a 2. S'esperava el triomf de l'Evertón, però el West Ham ha jugat un partit magnífic.

Els jugadors espanyols han estat portats a presenciar aquest encontre perquè observessin el joc dels internacionals, especialment de Dean. Aquest a penes si ha pogut jugar perquè el mig centre del West, un jugador atlètic, l'ha vigilat estretament. Ha causat millor impressió als espanyols l'interior esquerre.

Els jugadors espanyols han visitat el camp de l'Arsenal, on es jugarà el partit Anglaterra-Espanya. El terreny és bastant gran, relliscós i sumament tou, la qual cosa representa un seriós desavantatge per als nostres jugadors.

La qüestió que avui interessa a l'equip espanyol i els directius hispans és aconseguir que el partit comenci abans de l'hora anunciada, dos quarts de tres de la tarda, puix que en el partit d'aquesta tarda hom ha pogut apreciar que la darrera mitja hora s'ha jugat

és molt poc àgil i gris de molts melòdies.

Aquests defectes, però, queden minvats amb la partitura corresponent a les escenes còmiques. El públic ho exterioritzà així mateix en reclamar la repeticó d'un quintet al primer acte, i de dos números més en el segon, còmics tots tres.

De totes maneres, la música és de bon escoliar i interessant. Al final de cada acte els autors foren reclamats al proscenium.

La companyia de Vendrell representa l'obra amb molta desinvoltura i ajustament en els papers.

Ultra els protagonistes, En Vendrell i la senyora Planes, és ben remarcable el treball de la senyora Garcia i del senyor Tejada.

En resum, l'espectacle tingué un acíllament excel·lent, i al final el públic obligà a alçar el teló moltes vegades.

INCENDI EN UNA FABRICA DE PIANOS

Així, a un quart de dotze de la nit, va declarar-se un incendi en una fabrica de pianos, situada al carrer Gelabert del Gossoll, número 36, propietat de Josep Balona.

El foc va prendre de seguida grans proporcions, enfondrant-se els sostres de l'edifici.

Varen acudir-hi els bombers, a les ordres del cap, senyor Sabadell, aconseguint dominar el foc al cap d'una hora.

De moment no pogueren precisar-se les pèrdues ocasionades per l'incendi.

No va haver-hi cap desgràcia personal.

Manifestacions del senyor Rosenberg

Londres, 5. — El senyor Rosenberg, que com se sap es troba a Londres de fa uns quants dies, per tal d'exposar els punts de vista de Hitler, ha declarat a un representant de l'Agència Havas que la importància de les darreres declaracions del cap nacionalista es basa en la circumstància que han estat fetes a representants de la premsa estrangera.

Tots els rumors segons els quals aquestes declaracions pronostiquen un pròxim cop d'Estat, no tenen cap fonament.

Nosaltres, seguí dient el senyor Rosenberg, no pensem entrar en la coalició en els moments actuals; el que pot succeir després depèn de l'actitud dels altres partits.

En el que afecta a la nostra actitud referent a França, és completament fals afirmar que els nacionalistes són un partit de guerra.

La nostra querrela amb França no és una qüestió militar; no podem batre'ns, encara que vulguéssim, puix que no tenim ni programa militar, ni diners, ni armaments, amb excepció del petit exercit que ens ha estat concedit pels Tractats de pau.

Demanem tan sols el dret d'existència; és a dir, el dret elemental de tota nació que es respecti.

Creiem que seria oportuna una revisió dels Tractats de pau i de reparacions.

En matèria de deutes, no es tracta d'annullar els deutes comercials, sinó tan sols els polítics.

El senyor Rosenberg ha afegit que la seva visita no té cap caràcter oficial. — Fabra.

Una treva política

Berlin, 5. — El Govern del Reich té el propòsit d'arribar a una treva política a tot l'Imperi, que duraria del 20 de desembre al 10 de gener. Es prohibiria tot acte de color polític, sigui per la premsa, per ràdio, per mitjans o pancartes. — Fabra.

Un president de Consell socialista vençut per un nacionalista

Berlin, 5. — El president del Consell de Mecklenburg-Schwerin, que era fins ara un socialista, ha estat derrotat per un nacionalista. — Fabra.

Morfina procedent de Toquio

Berlin, 27. — La policia hamburguesa ha descobert 27 onixes o paquets, procedents de Toquio, que havien d'ésser reexpedides a altres llocs, coptenint en total 250 quilos de morfina.

A Hamburg han estat detinguts dos individus que havien tingut relacions comercials amb Del Gracío, detingut ja poc a Berlín, el qual era el director de la banda. — Fabra.

Una escola de revolucionaris

Recklinhausen, 5. — La policia ha entrat en un local on diversos significats comunistes ensenyaven a gran nombre d'alumnes els mitjans i les maneres d'organitzar revolucions.

Han estat detinguts 50 persones. — Fabra.

Les disposicions dels nacionalistes contra França

Berlin, 5. — Un dels col·laboradors del senyor Hitler, el diputat senyor Strasser, parlant aquesta tarda en una reunió de racistes celebrada a Estuttgart, s'ha referit d'una manera violenta a les declaracions fetes ahir al Palau dels Esports de Berlín pel diputat senyor Goebels.

"Volem, digué, arribar al Poder per a entaular una lluita amb França i formar una aliança de tots els enemics dels francesos.

Quan la potència i el poder francesos vacil·lin, organitzarem les forces del poble alemany amb l'objecte de lluitar contra aquest país.

Una entesa amb França és una bogeria; amb França només és possible la guerra."

El senyor Strasser no ha expressat tampoc gaire benevolença per als adversaris polítics interiors.

"Quan governem, digué, serà la lluita final; si no aconseguim el nostre objecte vindrà el bolxevisme; així ho sabem, i com que sabem que llavors cauran molts caps, ens prendrem la llibertat de fer-les caure abans nosaltres.

Una de dues: o bé vivim nosaltres i maiem, o bé seran els altres els que viuran i mataran, i llavors ho sentirem.

ALS ESTATS UNITS

Reunió per a l'establiment d'un Banc de crèdit

Washington, 5. — Ahir se celebrà una important conferència de personalitats per tal de portar a cap la iniciativa del President Hoover de reunir mil milions de dòlars per acudir en ajut de tots els establiments comercials que estiguin necessitats d'auxili. — Fabra.

LA CONFERENCIA DEL DESARMAMENT

La delegació de la U.R.S.S.

Ginebra, 5. — Un despatx oficial de Moscou a la Societat de Nacions anuncia que la delegació de la U. R. S. S. a la Conferència del Desarmament serà formada pels senyors Litvinov, Lunatxarski, Vitavlo, Putna i nombrosos delegats i perits. — Fabra.

AL MARROC

El viatge del senyor López Ferrer al Marroc francès

Rabat, 5. — A la Residència General es preparen grans festes amb motiu del viatge a la zona francesa del Marroc de l'Alt Comissari espanyol, senyor López Ferrer, al qual acompanyarà la seva esposa i que està anunciat per al dia 7 de l'actual.

Se celebrarà una recepció a honor de l'Alt Comissari espanyol i del seu seguí i el Soldat rebrà el senyor López Ferrer en audiència solemne. — Fabra.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 359, principal, abans de les onze del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

EL CONFLICTE ENTRE XINA I EL JAPÓ

Noves gestions del Govern japonès

París, 5. — El Comitè de redacció del Consell de la Societat de Nacions s'ha reunit aquest matí des de les onze a dos quarts de dotze.

El Sr. Hito ha llurats la resposta del Govern de Toquio al projecte de resolució del Consell.

El Govern japonès no accepta, tal com està redactat, el Pacte proposat i demana algunes modificacions en l'article 5, relatiu a la representació a la Comissió d'enquesta encarregada de redactar una ponència sobre la situació a Mandxúria.

El Sr. Hito ha formulat també algunes objeccions sobre el dret a perseguir els "bandolers" xinesos.

Als cercles de la Delegació japonesa es considera que l'article 5 constitueix el principal obstacle i que la Delegació no pot fer cap concessió en aquest punt.

La resta de la contesta conté esmenes, sobre les quals es creu que serà possible arribar a un acord sense ensopegar amb grans dificultats.

El Consell s'ha ocupat per la seva part de l'organització de la zona neutral.

Ara s'espera la resposta del Japó al qüestionari enviat a Toquio pel senyor Yoshizawa.

Sembla que el Consell es mostra disposat a deixar a les negociacions directes anunciades entre Xina i el Japó la cura d'arribar a un acord sobre l'administració de la zona neutral. — Fabra.

Una nova sessió del Consell de la S. de N.

París, 5. — Del representant de l'Agència Fabra.

Ahí a la tarda va tenir lloc una sessió dels membres del Consell de la Societat de Nacions.

Creiem saber que la reunió va ésser dedicada exclusivament a l'establiment de la zona neutral, projecte que topa amb algunes dificultats, tant per part de Xina com del Japó.

La iniciativa de la proposició relativa a la zona neutral, procedeix de Xina, que especifica que les tropes es retirarien dintre de la Gran Muralla, exercint-se el corresponent control per part d'oficials neutrals.

Els japonesos, per la seva part, es neguen a acceptar aquest control dels oficials, i estan només disposats a acceptar el compromís d'evacuació davant la Societat de Nacions, i fan reserves en el referent a l'acció contra els bandits i el manteniment de l'ordre.

En la reunió es tractà de definir la zona neutra geogràficament, procurant conciliar les tesis de les dues parts.

De la situació actual sembla desprendre's que a pesar d'haver-se arribat en dies passats a un acord general que feia creure en un immediat aranjament del conflicte, no s'ha aconseguit encara una estabilitat absoluta en els detalls i procediments.

Per les impressions generals recollides als cercles de la Societat, és quasi segur que les deliberacions del Consell es prolongaran encara almenys durant dos o tres dies. — Fabra.

Concentració de bandits

Toquio, 5. — Un despatx de Mukden a l'Agència Rengo, diu que s'ha registrat una concentració de bandits armats amb metralladores en aquella regió.

A més, el general Ma Xang Xan es prepara a travessar el riu Liao, amb intenció, segons sembla, d'atacar Kung Taipei, que es troba a uns 50 quilòmetres al SO. de Mukden. — Fabra.

Són detinguts a Mukden 600 comunistes xinesos

Riga, 5. — Notícies rebudes de Moscou diuen que han estat detinguts a Mukden 600 comunistes xinesos. — Fabra.

Han dimitit el ministre d'Afers Estrangers xinès i el representant a la S. de N.

Londres, 5. — Comuniquen de Nanquín a l'Agència Reuter que el ministre de Negociis Estrangers, senyors Wellington Koo i el doctor Sze, que representa a Xina a la Societat de Nacions, han presentat la dimissió dels seus respectius càrrecs. — Fabra.

Aquestes dimissions han causat sorpresa

Londres, 5. — La notícia de la dimissió del doctor Sze, delegat de Xina al Consell de la Societat de Nacions i del ministre de Negociis Estrangers, senyor Koo han causat gran sorpresa.

El president de Xina, Xang-Kai-Shek, ha telegrafiat al doctor Sze preguntant-li que retirà la seva dimissió, i assegurant-li que compta amb l'ajut absolut del govern xinès en tots els esforços que realitzi en favor de Xina.

El president ha escrit també al ministre de Negociis Estrangers, preguntant-li que romangué al seu lloc, però es creu que el senyor Koo no arribarà demà al seu despatx.

Sembla que Xina es negarà a retirar les tropes

Xang-Hai, 5. — Comuniquen de Nanquín que el ministre de Negociis Estrangers, senyor Koo ha declarat que serà segur que Xina es negarà a retirar les tropes que té al seu propi territori i així li ho demana la Societat de Nacions. — Fabra.

S'ha reunit el Consell dels Dotze

París, 5. — El Consell dels Dotze s'ha reunit aquesta tarda, a les quatre, durant la sessió fins a les 5.45.

Creiem estar en condicions de poder afirmar que en la reunió el Comitè de redacció posà a coneixement del Consell l'ocorregut aquest matí, examinant-se també les proposicions japoneses relatives a la declaració presidencial i al projecte de resolució.

En la reunió d'aquesta tarda s'ha parlat principalment de la zona neutra i de la comissió investigadora de la Mandxúria.

També creiem saber que el Consell ha decidit considerar les reserves formulades per Xina com si afectessin solament a la primera resolució del Consell i no a la segona, o sigui, la primera modificada per diverses esmenes.

Xina, en efecte, sembla que s'oposa a evacuar el seu propi territori, retirant les seves tropes darrera la Gran Muralla per a constituir la zona neutra.

Quant a la Comissió investigadora, creiem saber que els delegats espanyols estan conformes a admetre que sigui de cinc membres, sempre i quan un d'ells sigui representant d'una petita potència, sense interès a Extrem Orient.

Com sigui que la dimissió del doctor Sze no és coneguda oficialment, demà a la tarda, a dos quarts de quatre, es reunirà el Comitè de redacció per a sentir el delegat xinès.

La impressió als cercles de la conferència és anàloga a la d'ahir. — Fabra.

No es confirmen ni es neguen les dimissions

París, 5. — Els membres de la delegació xinesa han declarat que no estan en condicions de confirmar ni desmentir la dimissió dels senyors Koo i Sze. — Fabra.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR LERROUX

Creu que el Govern ha d'ésser heterogeni i es mostra optimista respecte a la situació d'Espanya

París, 5. — El ministre d'Estat espanyol, senyor Lerroux, que sortirà cap a Madrid demà a les onze del matí, ha rebut aquesta tarda el corresponent de l'Agència Fabra, al qual ha fet les següents declaracions:

Parlant primerament de la reunió del Consell de la Societat de Nacions, amb motiu del conflicte xin-japonès, ha dit:

— No estant resolt l'assumpte, res no puc afegir a les manifestacions publicades per l'Agència Fabra, que reuenteixen molt exactament la situació.

Els delegats espanyols, amics de Xina i del Japó, ens hem limitat a defensar els principis bàsics de la Societat de Nacions.

Jo he secundat amb interès els esforços de la Societat de Nacions per a buscar una solució, però per exigències de la política nacional, he de marxar a Espanya, la qual quedarà brillantment representada pels senyors Madariaga i López Olivén.

(Així el senyor Lerroux féu un vifíssim elogi del senyor Madariaga, home intel·ligentíssim i molt assabentat de les qüestions internacionals i que gaudeix de gran autoritat en el Consell.)

Marxo a Espanya — afegí el senyor Lerroux —, entusiasta i disciplinat a acceptar les decisions de les Corts i del Poder moderador.

La meua creença és que el futur Govern ha d'ésser i serà probablement heterogeni. Tractant-se del mateix Parlament, el Govern ha d'ésser anàleg a l'actual, integrat per iguals elements i en la mateixa proporció.

Si és sol·licitat el meu concurs personal en un Govern d'aquestes condicions, el prestaré amb molt d'agraït; solament, ratificant-me en la meua decisió, no formaré part d'un Govern presidit per un socialista.

Parlant de l'actual situació a Espanya, el ministre d'Estat es mostrà molt optimista.

Els extrems actuals — digué — són extrems verbalment. Tots sentim per igual la necessitat de portar a cap una reforma radical en l'estructura d'Espanya, i si dissentim potser en els procediments, és perquè a alguns no els ho aconsella així l'experiència.

La República va per molt bon camí, i acabant aquest període de transició amb l'elecció del cap de l'Estat i aplanades totes les dificultats, tot es pacificarà i regnarà de nou la confiança en els esperits, i així podrem aprofitar les condicions d'Espanya, que és el país que millor pot plantar cara a l'actual crisi econòmica que sofreix el món.

Es referí després el senyor Lerroux a la crisi massa neutra i a la divisió dels republicans en dues castes diferents.

La labor de propaganda que sempre hem efectuat els republicans — va dir — ha estat de captació de voluntats; refusar per sospites als que ara se'ns rendeixen, seria absurd.

Estavem cansat de repetir que la immensa majoria del país era republicana i mai grà d'això, durant 40 anys hem anat a les eleccions sense aconseguir majoria i no obstant tinc la convicció que aquesta majoria neutra, aquesta majoria de què parlem, era republicana, però per diverses raons, entre elles l'econòmica, no podien exterioritzar els seus sentiments.

En efecte, no es pot exigir a tot el món l'absolució demostrat per la legió relativament reduïda d'espanyols fidels sempre, durant la anarquia, als ideals republicans.

Tots aquests elements, afegit que constitueixen la majoria de què parlem, són els que ara, en circumstàncies favorables es decideixen a intervenir en la vida pública incorporant-se a la República.

Jo, per la meua part, lluny de re-

EL CONFLICTE ENTRE XINA I EL JAPÓ

Es creu saber que la dimissió del doctor Sze del seu càrrec de representant a la Societat de Nacions, no afectarà al seu lloc de ministre plenipotenciari. — Fabra.

Sembla que Xina es negarà a retirar les tropes

Xang-Hai, 5. — Comuniquen de Nanquín que el ministre de Negociis Estrangers, senyor Koo ha declarat que serà segur que Xina es negarà a retirar les tropes que té al seu propi territori i així li ho demana la Societat de Nacions. — Fabra.

S'ha reunit el Consell dels Dotze

París, 5. — El Consell dels Dotze s'ha reunit aquesta tarda, a les quatre, durant la sessió fins a les 5.45.

Creiem estar en condicions de poder afirmar que en la reunió el Comitè de redacció posà a coneixement del Consell l'ocorregut aquest matí, examinant-se també les proposicions japoneses relatives a la declaració presidencial i al projecte de resolució.

En la reunió d'aquesta tarda s'ha parlat principalment de la zona neutra i de la comissió investigadora de la Mandxúria.

També creiem saber que el Consell ha decidit considerar les reserves formulades per Xina com si afectessin solament a la primera resolució del Consell i no a la segona, o sigui, la primera modificada per diverses esmenes.

Xina, en efecte, sembla que s'oposa a evacuar el seu propi territori, retirant les seves tropes darrera la Gran Muralla per a constituir la zona neutra.

Quant a la Comissió investigadora, creiem saber que els delegats espanyols estan conformes a admetre que sigui de cinc membres, sempre i quan un d'ells sigui representant d'una petita potència, sense interès a Extrem Orient.

Com sigui que la dimissió del doctor Sze no és coneguda oficialment, demà a la tarda, a dos quarts de quatre, es reunirà el Comitè de redacció per a sentir el delegat xinès.

La impressió als cercles de la conferència és anàloga a la d'ahir. — Fabra.

No es confirmen ni es neguen les dimissions

París, 5. — Els membres de la delegació xinesa han declarat que no estan en condicions de confirmar ni desmentir la dimissió dels senyors Koo i Sze. — Fabra.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR LERROUX

Creu que el Govern ha d'ésser heterogeni i es mostra optimista respecte a la situació d'Espanya

París, 5. — El ministre d'Estat espanyol, senyor Lerroux, que sortirà cap a Madrid demà a les onze del matí, ha rebut aquesta tarda el corresponent de l'Agència Fabra, al qual ha fet les següents declaracions:

Parlant primerament de la reunió del Consell de la Societat de Nacions, amb motiu del conflicte xin-japonès, ha dit:

— No estant resolt l'assumpte, res no puc afegir a les manifestacions publicades per l'Agència Fabra, que reuenteixen molt exactament la situació.

Els delegats espanyols, amics de Xina i del Japó, ens hem limitat a defensar els principis bàsics de la Societat de Nacions.

Jo he secundat amb interès els esforços de la Societat de Nacions per a buscar una solució, però per exigències de la política nacional, he de marxar a Espanya, la qual quedarà brillantment representada pels senyors Madariaga i López Olivén.

(Així el senyor Lerroux féu un vifíssim elogi del senyor Madariaga, home intel·ligentíssim i molt assabentat de les qüestions internacionals i que gaudeix de gran autoritat en el Consell.)

Marxo a Espanya — afegí el senyor Lerroux —, entusiasta i disciplinat a acceptar les decisions de les Corts i del Poder moderador.

La meua creença és que el futur Govern ha d'ésser i serà probablement heterogeni. Tractant-se del mateix Parlament, el Govern ha d'ésser anàleg a l'actual, integrat per iguals elements i en la mateixa proporció.

Si és sol·licitat el meu concurs personal en un Govern d'aquestes condicions, el prestaré amb molt d'agraït; solament, ratificant-me en la meua decisió, no formaré part d'un Govern presidit per un socialista.

Parlant de l'actual situació a Espanya, el ministre d'Estat es mostrà molt optimista.

Els extrems actuals — digué — són extrems verbalment. Tots sentim per igual la necessitat de portar a cap una reforma radical en l'estructura d'Espanya, i si dissentim potser en els procediments, és perquè a alguns no els ho aconsella així l'experiència.

La República va per molt bon camí, i acabant aquest període de transició amb l'elecció del cap de l'Estat i aplanades totes les dificultats, tot es pacificarà i regnarà de nou la confiança en els esperits, i així podrem aprofitar les condicions d'Espanya, que és el país que millor pot plantar cara a l'actual crisi econòmica que sofreix el món.

Es referí després el senyor Lerroux a la crisi massa neutra i a la divisió dels republicans en dues castes diferents.

La labor de propaganda que sempre hem efectuat els republicans — va dir — ha estat de captació de voluntats; refusar per sospites als que ara se'ns rendeixen, seria absurd.

BORSA I FINANCES

INFORMACIONS ECONOMIQUES

LES DIFICULTATS DEL COMERÇ INTERNACIONAL

L'activitat d'Anglaterra disposant-se a adoptar una política francament proteccionista...
Declarar que la baixa de la lliura s'ha trobat precipitada per un raid de vendes a descobert pertanyent a nacions europees...

ANUNCIS MERCANTILS

FEDERACIO DE BANCOS I BANQUERS DE BARCELONA

AVIS AL PUBLIC

Essent habitual els efectes civils, judicials, mercantils i industrials el dia 8 dels corrents...

COMPANIA D'INDUSTRIES AGRICOLES, S. A.

El Govern finlandès ha concertat amb els bancs i les entitats comercials dels països una limitació voluntària de les importacions...

HOLANDA I LA LLIURA ESTERLINA

L'encallor de la Banca d'Holanda era el 30 de novembre de 901 milions 153.813 florins contra 877.180.547 florins vuit dies abans...

SOBRE EL PROBLEMA DEL METALL ARGENT

En el curs d'una conferència a l'American Society of Industrial Engineers, Mr. Brush, vice-president de l'American Smelting, ha declarat que la "rehabilitació" del metall argent podria efectuar-se si els governs afirmen solidàriament la seva continuïtat en aquest metall...

CENTRE COTONER DE BARCELONA

Table with 10 columns: LIVERPOOL, Dispa, 4.35, 4.35, 4.35, 4.35, 4.35, 4.35, 4.35, 4.35. Rows include various cotton grades and prices.

NOVA YORK

Table with 10 columns: Dispa, 6.15, 6.15, 6.15, 6.15, 6.15, 6.15, 6.15, 6.15, 6.15. Rows include various cotton grades and prices.

NOVA ORLEANS

Table with 10 columns: Dispa, 6.00, 6.00, 6.00, 6.00, 6.00, 6.00, 6.00, 6.00, 6.00. Rows include various cotton grades and prices.

SEMPTE (Liverpool)

Table with 10 columns: Upper, 5.58, 5.58, 5.58, 5.58, 5.58, 5.58, 5.58, 5.58, 5.58. Rows include various cotton grades and prices.

DISPONIBLE EN PLAZA

Table with 10 columns: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J. Rows include various cotton grades and prices.

ARRIBADES

Table with 10 columns: Urdi, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30. Rows include various cotton grades and prices.

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Table with 10 columns: Urdi, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30. Rows include various cotton grades and prices.

ARRIBADES

Table with 10 columns: Urdi, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30. Rows include various cotton grades and prices.

ARRIBADES

Table with 10 columns: Urdi, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30, 3.30. Rows include various cotton grades and prices.

MERCAT DE LLITJA

Com pabell tota la flota de cotons, el mercat d'ahir va transcórrer poc animat i les transaccions podien considerar-se nulles.

BLATS

Poc podem afegir-hi a les impressions apuntades aquesta dies. La disminució per part d'aquesta com pradors penals, malgrat el reduït nombre d'ofertes i els preus més creixents.

MONGETES I SIGRONS

Continuen xarxant sense variació per algunes classes, ja que llurs preus segueixen qüestionats. En canvi, altres com són les de més consum, els preus oscil·len, ja en pujó o en baixó, segons sigui l'oferta i la demanda.

ARROS

Més ofertes que dies passats, i els preus més fluïdos; així, ja que les operacions no siguin gaire importants i llur cotització no oscil·li dels preus que deixem apuntats al seu lloc.

CEREALS

Table with 2 columns: Cereal, Price. Rows include various grain types and prices.

MORESC, ORDÍ I CIVADA

Table with 2 columns: More, Price. Rows include various grain types and prices.

ARROS

Table with 2 columns: Arroz, Price. Rows include various grain types and prices.

LLEGUMS

Table with 2 columns: Legum, Price. Rows include various grain types and prices.

MONGETES

Table with 2 columns: Monget, Price. Rows include various grain types and prices.

CIGRONS

Table with 2 columns: Cigron, Price. Rows include various grain types and prices.

FARINES

Table with 2 columns: Farin, Price. Rows include various grain types and prices.

DESPULLES

Table with 2 columns: Despul, Price. Rows include various grain types and prices.

ALTRES GENERES

Table with 2 columns: Altres, Price. Rows include various grain types and prices.

GARROFES

Table with 2 columns: Garrof, Price. Rows include various grain types and prices.

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Table with 2 columns: Ofertes, Price. Rows include various grain types and prices.

ARRIBADES

Table with 2 columns: Arriba, Price. Rows include various grain types and prices.

ARRIBADES

Table with 2 columns: Arriba, Price. Rows include various grain types and prices.

EL MOVIMENT MARÍTIM

VAIXELLS ENTRATS

Vapor italià "Capo Melle", amb 700 caixes d'ous i càrrega general, d'Alexandria.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb càrrega general, cap a Palma.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Capitán Segarra", amb càrrega general, cap a Ceuta.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Cabo Tres Forcas", amb càrrega general, cap a Marsella.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Poeta Arojas", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor italià "Bailla", amb càrrega general, cap a València.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Maria R.", amb càrrega general, cap a Màlaga.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor anglès "Askeleide", amb càrrega general, cap a Bona.

MASSATGES

per a senyora i senyor per a apimar i de bellesa, manual i elèctric. Raiga Ultra Violeta. Floridablanca, 80, pral., segona (xamfrà Viladomat).

SOLER I TORRA

BITLLETS

Francesos: 4070 per 100. Anglesos: 4090 pesetas. Italians: 4135 per 100.

DETALES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

Table with 4 columns: Mes, Proced, D'ant, Alce. Rows include various financial data.

BORESSES ESTRANGERES

Table with 4 columns: L'ondre, París, Londres, Nova York. Rows include various financial data.

DETALES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

Table with 4 columns: Mes, Proced, D'ant, Alce. Rows include various financial data.

DETALES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

Table with 4 columns: Mes, Proced, D'ant, Alce. Rows include various financial data.

DETALES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

Table with 4 columns: Mes, Proced, D'ant, Alce. Rows include various financial data.

DETALES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

Table with 4 columns: Mes, Proced, D'ant, Alce. Rows include various financial data.

ELS TRIBUNALS

El succés de l'Hospitalet

L'actuació del jutjat prossegueix les diligències per tal d'arribar al total aclariment de com va poder succeir l'apallament de dos homes en una horta del terme municipal d'Hospitalet, roman estacionat. Durant el dia d'ahir no hi ha hagut cap novetat.

Segueix a la presó Francesc Garcia i el camperol que primerament es barallà amb aquell.

S'ha comprovat que Ferrer Garcia té antecedents penals. Fou un dels complicats en els assassinats de Cullera, de trist record, i en els quals trobà la mort el jutge de Suïça. Per aquests fets solt d'uns condemnats a cadena perpètua que quedaren reduïdes, per l'acumulació d'indults, a 17 anys de presó.

SE SUPOSA EXISTEIX RELACIO ENTRE EL MORT I L'ATACAMENT D'UN ESTANC, PET CORREGUT FA ALGUN MESOS A L'HOSPITALET

Certes dades semblen indicar que Josep Martorell, el mort en aquest succés, va prendre activa part en l'atacament a l'estanc d'Hospitalet i el mort de la seva propietaria.

Segons sembla, el que preparà l'atacament assaltant el local, li seguí la pista, després del fet, la policia, fins València i començà, de més a més, perfectament el terme d'Hospitalet.

Totes aquestes circumstàncies concorren en Martorell i a establir de manera indubtable la seva relació amb aquell fet, tendeixen ara els treballs del jutjat.

El mort portava una credula a nom de Daniel Quim. Aquest nom apareix fixat per la policia com subjecte de vida irregular. Com que aquest individu és conegut dels mossos d'Esquadra aquests realitzen gestions amb objecte de procedir a la seva detenció i comprovar que classe de relació tenia amb el mort.

DETENCIO D'UN AMIC DEL MORT

Ha estat detingut al seu domicili del carrer d'Amposia, núm. 1, Doroteo Quirós, acusat de dedicar-se al robatori de premses de vestir, aus de corral i verdura dels camps d'Hospitalet.

En l'ofici de remissió del detingut es fa constar que el Quirós és un company del que fou trobat mort a Hospitalet i que se suposa apallat per uns camperols.

HAN ESTAT ALLIBERATS ELS PRINXISTES DE VIA ESTRETA DETINGUTS QUAN L'HOMENATGE A SOLA CANYIZARES

El Jutjat de Drassanes s'ha deixat sense efecte la detenció de Jaume Vilageliu Roger, Joaquim Font Roquer i Josep Mena Bríquer, que foren detinguts com suposats autors del fet de llançar una ampolla d'amoniac al saló de l'Hotel Orient, quan se celebrava un banquet d'homenatge al regidor senyor Solà Canyizares.

No s'ha decretat processament per haver-se considerat el fet com falta en la qual ha d'entendre, en tot cas, el Jutjat municipal.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

Audiència Territorial.—Sola primera.—Menor quantia. Joan Pic contra Banyas Castelldefels.—Exco. Marcet Font contra Terres restreñades.

Sala segona.—Incident. Angela Pérez García contra Marian Cot.—Executiu. Manuel Fàbregas contra Rosa Tomás.

Audiència Provincial.—Seceló primera.—Un oral per delictes contra l'honestat. Processada, Dolores Sala.

Seceló primera.—Un oral per homicidi per imprudència contra Pere Larriba.

Seceló tercera.—Un oral per robatori contra Joaquim Comte.

Seceló quarta.—Dos orals per robatori contra Llorenç Baladrón i Carme Sostres.

M U N I C I P I

ELS CREDITORS DE L'EXPOSICIO

Ahir al matí, els passadissos del primer pis de la Casa de la Ciutat formiguejava de gent indignada. Eren els creditors de l'Exposició Nacional que anaven a veure el senyor Casanoves per parlar-li de llurs crèdits.

No els fou, però, possible, perquè el president de la Comissió d'Hisenda els féu dir per l'ordenança que no recordava haver-los citat, i que ja els avisaria.

Els creditors es dirigiren aleshores al despatx de l'alcalde, al qual tampoc no pogueren veure perquè estava reunit amb la Junta d'Urbanització i Aqueductament. Indignadíssims, explicaven llur plot a qui volia sentir-los, queixant-se que el senyor Casanoves no els hagués rebut, quan dimarts els digué que estudiaria l'assumpte, i que tornessin avui.

No podent veure ningú, redactaren una extensa nota per a l'alcalde, en la qual explicaven els fets, i, després de protestar energèticament, anunciaven que estan disposats a realitzar els actes que els sembli més convenient per a llur defensa.

ELS PROPIETARIS DEL CARNER DE BALEIES

Una nota del Sr. Casanoves

A l'Ajuntament fou facilitada la següent nota official:

"El president de la Comissió de Finances, senyor Joan Casanoves, ha fet les següents manifestacions:

Una titulada Comissió de propietaris ha publicat una nota a la premsa manifestant que s'ha formulat apel·lació contra l'autoritat pel Tribunal Contenciós Administratiu denegant la suspensió de l'exempció de la contribució de millores per l'obra de transformació en subterrani del ferrocarril de Sarrià. No hi ha res a dir referent a la interpretació dels recursos, encara que no pot ésser admes d'acord amb la legislació contenciós, ni cas d'ésser-ho, per manca de fonament legal serià resultat favorablement, però afegeix algunes inexactituds de tal volum, que em veig obligat a rectificar-les.

Es diu que l'actual Ajuntament va declarar lesiú l'acord imposant la dita contribució, i per això és incongruent reclamar-la. El fet cert, que no desconeixen aquests senyors de la comissió, és que l'acord declarant lesiú per l'anterior Ajuntament, porta la data del 23 de maig de 1925, convenint amb la Companyia del ferrocarril l'exemptió de les obres, de conformitat amb el R. D. dictat, i així resulta ben clar del recurs contenciós que se segueix perquè pugui ésser efectiva la lesió acordada. La contribució de millores fou imposada per la quantitat de 30.000.000 de pesetas, en asseló del 30 de juny de 1925, i reduïda a 7.000.000 per acord del 28 de juny de 1925.

Així, la titulada Comissió delegada a la Cambra de la Propietat (car de la nota es desprèn ben clar qui la publica) no diu la veritat, i amb el seu sistema d'inexactitud, amb l'exclusió de la lesivitat i de les prodigalitats de la Diputació, ja es pot dir ben clar, pretenen pagar una petita part del cost duna obra que ja està feta i que no podrà ésser destruïda, de la qual és benefici duna manera visible i positiva, en forma que no poden negar.

Per tant, començant la justícia i la legalitat de l'impost, més de tres-cents propietaris han pagat aprofitant-se del descompte del 25 per 100 concedit per aquest Ajuntament per durant uns terminis que ja han

RECEPTOR

Radio CLIMO

enxufable al corrent sense antena

Prou: 400 Ptes.

Ramon Climent

Consell de Cent, núm. 266

Telèfon 28058

Per aquests dolors...

aguts, seguits, insuportables en conjuncions tan mal sense sapiguer a que atribueix VENGU AL DOLOR en qualsevol el primer símptoma, aplicant, sense ferir, Liniment de Sloan.

La reacció és immediata, la sang circula normalment, tingui sempre un fassó a mà.

LINIMENT DE SLOAN

Mala dolors

EL QUE DIU LA PREMSA D'ESPANYA

DEL FAMÓS PRODUCTE

SERVETINAL GUMMÀ

PELS SEUS MERAVELLOSOS GUARIMENTS DE

ESTOMAC I INTESTINS

Copiem dels següents diaris:

MADRID

"HERALDO DE MADRID"

(29 - X - 31)

"Felicitamos a nuestro buen amigo por la distinción de que ha sido objeto, que dice tanto de sus altruistas sentimientos como de las comprobadas y excelentes cualidades del acreditado producto "Servetinal Gummà", que prepara en su laboratorio farmacéutico de Barcelona."

"A B C"

(3 - XII - 31)

"Recientemente una institución benéfica de Zaragoza ha tributado un merecido homenaje al señor Gummà por los éxitos obtenidos con su maravilloso producto "Servetinal" en enfermos del estómago e intestinos."

"AHORA"

(1 - XI - 31)

"A las numerosas felicitaciones que con este motivo está recibiendo el señor Gummà, unimos la nuestra muy sincera, ya que el homenaje de que ha sido objeto dice mucho en pro de sus sentimientos y de las extraordinarias condiciones del producto "Servetinal Gummà", preparado en sus laboratorios de la capital de Cataluña."

"LA LIBERTAD"

(31 - X - 31)

"El señor Gummà, con motivo de este merecidísimo homenaje, está recibiendo valiosas y merecidas felicitaciones, a las que unimos la nuestra muy cordial."

"EL LIBERAL"

(30 - X - 31)

"La Asociación de la Cruz Roja de Zaragoza, por medio de la honorable Junta del Hospital Victoria Eugenia, de la inmortal ciudad, ha dedicado a nuestro estimado amigo, el reputado farmacéutico don A. Gummà, un merecido y artístico diploma de gratitud por su generosa contribución a los patrióticos y caritativos fines de la benéfica institución, por cuyo motivo nos complace testimoniarle nuestra sincera felicitación."

OVIEDO

"EL CARBAYÓN"

(31 - X - 31)

"Al comprobar los imponderables efectos que el uso del "SERVETINAL" ha producido en muchos enfermos del estómago e intestinos atendidos en aquella benemérita institución."

Por nuestra parte también damos al señor Gummà, de Barcelona, nuestra sincera enhorabuena por la distinción tan merecida a que se ha hecho acreedor."

BILBAO

"EL NOTICIERO BILBAINO"

(31 - X - 31)

"La Junta del Hospital Victoria Eugenia, de Zaragoza, ha dedicado al acreditado Laboratorio Gummà, preparador del renombrado producto "Servetinal", un honroso Diploma de gratitud, y con tal motivo el subdirector de dicho Hospital, al hacer envío del Diploma, dirige al Laboratorio Gummà un atento escrito, en el que hace constar que el preparado "Servetinal" ha dado tan maravillosos resultados en la curación de las enfermedades del estómago, que no pueden serlo más, como se puede comprobar con los numerosos enfermos que se sometieron a tan prodigioso "Servetinal".

Además, al citado facultativo le adjunta una carta de un enfermo pobre, asistido en dicho Hospital y tratado con el "Servetinal", en la que el citado enfermo, llamado Julián Ventura Almenara, domiciliado en la calle de Agustina Aragón, 67, dice que se ve curado por completo de su enfermedad al estómago, después de diez y seis años de enfermedad.

Felicitamos al Laboratorio Gummà por su éxito con el famoso producto "Servetinal".

PALMA MALLORCA

"EL DIA"

(30 - X - 31)

"Nos congratulamos en publicar esta noticia, que demuestra el alto grado de perfección a que ha llegado la farmacopea nacional y de modo particular el acreditado Laboratorio Gummà, que prepara dicho medicamento."

BARCELONA

"LA VANGUARDIA"

(5 - XI - 31)

"La Asociación de la Cruz Roja de Zaragoza, por medio de la honorable Junta del Hospital Victoria Eugenia, de la inmortal ciudad, ha dedicado al farmacéutico don A. Gummà, de ésta, un artístico diploma de gratitud por su generosa contribución a los patrióticos y caritativos fines de la benéfica institución, habiendo recibido por ello muchas felicitaciones."

"LAS NOTICIAS"

(3 - XII - 31)

"A todas estas pruebas de agradecimiento y simpatía que recibe el señor Gummà por el éxito y resultados obtenidos, nos es grato añadirle nuestra felicitación más cordial, alentándole a proseguir en su obra tan útil para la Humanidad y especialmente para los que sufren enfermedades del estómago e intestinos."

"EL DILUVIO"

(1 - XI - 31)

"Vistos los resultados obtenidos con el producto "Servetinal" para combatir las enfermedades del estómago e intestinos, sería una injusticia permanecer en silencio ante la opinión pública y no rendir debido homenaje de admiración a un producto cuya fama mundial debe únicamente a sus prodigiosas curaciones."

El señor Gummà, autor del mismo, es constantemente objeto de muestras de gratitud y afecto por parte de un sinnúmero de enfermos curados. Recientemente, y por acuerdo unánime de la Junta Directiva del Hospital de la Cruz Roja de Zaragoza, fué justamente premiado con un diploma de gratitud a raíz de multitud de curaciones efectuadas en dicho benéfico establecimiento con el uso del "Servetinal".

El descubrimiento de este producto significa un paso gigantesco dado por la terapéutica moderna."

Nos es muy grato remitir al autor nuestra más sincera felicitación por el éxito y resultados obtenidos y alentarle a continuar su obra sin desfallecimiento, para bien de la Humanidad en general y particularmente de los afectados por esta clase de enfermedades."

"LA PUBLICITAT"

"Es aquesta distinció un dels més rellevants premis que el senyor Gummà podia esperar per al SERVETINAL, ja que a més del testimoni i la valor que representa la tramesa de l'esmentat Diploma, hi ha que la Creu Roja volgué també enviar-li, per a la seva satisfacció, innumerable certificats d'agraïment de pacients als quals aquesta benèfica institució ha donat el SERVETINAL i avui estan completament guarits."

MURCIA

"EL LIBERAL"

"Sinceramente felicitamos a nuestro estimado amigo por tal distinción, que ha venido a poner una vez más de manifiesto sus altruistas sentimientos y la bondad y excelentes cualidades curativas de su acreditado producto "SERVETINAL GUMMA".

GIJON

"EL COMERCIO"

(31 - X - 31)

"Lo expresivo de los términos en que tal distinción se concede, y los testimonios indubitables que se aducen, constituyen un alto galardón para el citado Laboratorio, por lo que nos complace enviar al señor Gummà la más cordial felicitación."

SANTANDER

"EL CANTABRICO"

(1 - XI - 31)

"El señor Gummà es el autor del famoso producto denominado "Servetinal", para las afecciones del estómago, que en toda España ha sido acogido con verdadero interés por los enfermos, que encuentran en el reputado producto la panacea de sus dolores."

Felicitamos al señor Gummà por su éxito indiscutible."

VALENCIA

"EL MERCANTIL VALENCIANO"

(1 - XI - 31)

"El motivo de tan justa distinción obedece al reconocimiento de los imponderables resultados que en beneficio de los enfermos del Hospital Victoria Eugenia, de la invicta ciudad, viene produciendo "Servetinal", específico para los enfermos del estómago e intestinos, preparado por el mencionado Laboratorio, al que con tan fausto motivo enviamos nuestra felicitación en la persona de su ilustre Director."

"EL PUEBLO"

(31 - X - 31)

"A nuestro particular amigo de Barcelona señor Gummà, inventor del producto "Servetinal", le ha sido otorgado un diploma por el Hospital de la Cruz Roja de Zaragoza."

La distinción concedida a nuestro amigo demuestra la bondad del producto "Servetinal" y pone de relieve el prestigio científico del señor Gummà y lo mucho que se preocupa de esta especialidad."

Vaya, aunque un poco tarde, nuestra enhorabuena."

SEVILLA

"EL LIBERAL"

(30 - X - 31)

"La Asociación de la Cruz Roja de Zaragoza, por medio de la honorable Junta del Hospital Victoria Eugenia, de la inmortal ciudad, ha dedicado a nuestro estimado amigo, el reputado farmacéutico don A. Gummà, un merecido y artístico diploma de gratitud, por su generosa contribución a los patrióticos y caritativos fines de la benéfica institución, por cuyo motivo nos complace testimoniarle nuestra sincera felicitación."

"EL NOTICIERO SEVILLANO"

(31 - X - 31)

"Tiene dicho merecido homenaje un matiz hondamente sentimental, porque refleja la gratitud de millares de personas que se libraron de sus dolores gracias a este producto original del señor Gummà, titulado "Servetinal", cuya maravillosa eficacia describen entusiasmados en sus cartas los que disfrutaron de los beneficios y de la alegría de una curación que juzgaban imposible."

El ilustre farmacéutico, a quien el Hospital de la Cruz Roja ha sabido rendir tan delicado homenaje, está recibiendo, con este motivo, innumerables felicitaciones, a las que unimos la nuestra más sincera. Justo es premiar el verdadero mérito y mucho más cuando a éste va unido un espíritu altruista, siempre atento al bien de la humanidad, trabajando por aliviarla de sus dolores, sin otras miras que las de prestar un servicio en este caso utilísimo al género humano."

VIGO

"EL PUEBLO GALLEGO"

(31 - X - 31)

"Han sido siempre escollos difíciles para la ciencia, empujada en un intento de superación constante, los padecimientos del estómago e intestinos. Todas las prevenciones médicas no han bastado para librar de estos males terribles a la humanidad aquejada por las dolencias, y esta pelea brava de la medicina contra las deficiencias del organismo, van traducéndose en un perfeccionamiento de los métodos curativos."

Una demostración inequívoca de estos avances científicos es el "Servetinal Gummà". Un producto de gran renombre que ha enriquecido la historia de su labor curativa con logros maravillosos y obtuvo los galardones más preciados."

El "Servetinal Gummà" es, en efecto, un paladín formidable en la tarea de poner al hombre a salvo del daño físico y bien merece la confianza del enfermo, que no se verá defraudado y unirá su elogio al elogio infinito de cuantos le deben ya su curación."

"FARO DE VIGO"

(4 - XI - 31)

"La popularidad de que goza este producto farmacéutico del Laboratorio Gummà, debido a su eficacia en las afecciones estomacales e intestinales, vino a afianzarla más la valiosa distinción que al farmacéutico barcelonés señor Gummà acaba de otorgarle el Hospital de la Cruz Roja de Zaragoza."

OROMI (ANUNCIOS)

LA T.S.F.

Alerta, diputats catalans! Unió Radio ens vol prendre la radiodifusió de l'Estatut!

Ja fa dies que per notícies particulars sabem que "Unió Radio" està fent a Madrid certs equilibris al ministeri de Comunicacions per tal de tenir una espècie de control general de la radiodifusió. Encara que no volem creure que el Govern estigui tan cec de confiar a "Unió Radio" la radiodifusió espanyola sense cridar a concurs previ o almenys sense escoltar l'opinió de les diferents persones que poden proporcionar les orientacions necessàries per implantar a la Península un bon servei de radiodifusió, acabem de llegir un intervenció a "El Diluvio" tinguda amb el senyor Sánchez Cordobés, director de "Unió Radio Barcelona" i no de "Radio Barcelona" com enganyosament diu aquest senyor per desorientar els radio-orientats, en la qual al final fa les següents manifestacions: "Esperamos que en breu, y en colaboración con la Dirección General de Comunicaciones, podamos substituir nuestra actual emisora del Tibidabo por otra once veces más potente que la actual, o sea de sesenta kilowatts". Si això és una farolada com tant s'ha dit "Unió Radio Barcelona", ja és atrevint-se; però si fos una certitud, hem de protestar enèrgicament dels d'aquestes col·lusions de LA PUBLICITAT de les manifestacions del senyor Sánchez Cordobés, perquè presuponem que el Govern actual no voldria tenir en compte la part de l'Estatut de Catalunya referent a la Radiodifusió. Això de prejutjar la situació de la Radiodifusió a Espanya i per tant a Catalunya, sense que estigui aprovat l'Estatut, ha de fer obrir els ulls als nostres diputats per esbrinar què hi ha de cert en les manifestacions del director de "Unió Radio Barcelona" i si és que preindiciem dels interessos i de la voluntat de Catalunya s'està elaborant un pla de radiodifusió en el qual cap català hi ha tingut art ni part.

Es hora ja que els senyors de "Unió Radio" de Barcelona i de Madrid sàpiguen ben clarament que s'han acabat els temps de la Dictadura i dels règims d'excepció en què ells col·laboraven i que les coses han de fer-se a plena llum, i sobretot respectant la voluntat dels pobles. Després de les conversacions que jo he tingut amb els senyors Martínez Barrios i Hernández Barroso, ministre i director general de Comunicaciones, respectivament, no puc creure, malgrat les manifestacions del senyor Sánchez Cordobés, que aquests senyors, d'amagat dels diputats catalans i de les persones que han confeccionat el nostre Estatut, puguin a ésser votat, vulguin imposar-nos a Catalunya una emissora de "Unió Radio", en primer lloc perquè aquesta és una qüestió a tractar amb el Govern de la Generalitat una volta aprovat l'Estatut, i en segon lloc perquè a Catalunya existeixen moltes altres persones que, ultra no pertanyer a "Unió Radio", estan molt més capacitades per proporcionar i estructurar un bon servei de radiodifusió.

Alerta, doncs, diputats catalans que heu d'anar a Madrid a votar el nostre Estatut, on reivindicuem la Radiodifusió de Catalunya per als catalans! Segons expressa manifestació del director de "Unió Radio" a la nostra ciutat, en col·laboració amb la Direcció General de Comunicaciones i sense que cap dels nostres homes en sapiga res, es tracta de substituir i fer modificacions a un estat de coses que poden perjudicar-nos greument, imprimint a la nostra radiodifusió un caràcter preconcibut i fet amb mollo dels de les oficines de "Unió Radio" de Madrid, que és de creure en la possessió dels mitjans més eficaços per colonitzar-nos i ensenyar-nos el bon camí de la ràdio i els anuncis.

Encara que al ministeri de Comunicaciones no sabem res d'aquesta col·laboració desinteressada i patriòtica de "Unió Radio", ho és esbrinar què hi ha de cert i posar a coneixement de qui sigui necessari els mètodes i muntatges d'una colla de gent que després d'haver descredat la Ràdio a Espanya davant de tot el món tenen encara la gosadia de dir-se col·laboradors del ministeri de Comunicaciones per imposar un estat de coses que Catalunya no toleraria de cap manera.

I ja que parlem d'aquest intervenció del "Diluvio" amb el senyor Sánchez Cordobés, ho serà de fer constar un altre extrem que s'ha escapat al senyor Nieto, company del senyor Sánchez, i que osten els artistes de la nostra terra. A una pregunta del periodista sobre si el senyor Nieto ha estat el creador del teatre radiat, a la qual no s'atreveix a respondre afirmativament, perquè molt abans que aquest senyor hagués vingut a Catalunya a descobrir-ho el teatre radiat ja hi existia, fa un alogi dels diversos artistes que han actuat en el teatre radiat de "Unió Radio Barcelona" oblidant-se (ves quina casualitat!) dels artistes catalans, puix que amentat els noms dels que hi han fet teatre castellà. Així, doncs, ja ho sabem els nostres artistes: encara que actua a "Unió Radio Barcelona" treballant en el seu teatre radiat, solament si ho fa en castellà seran tinguts en compte pels homes de "Unió

Radio". Del contrari no en treuran res i llur actuació quedarà completament oblidada. I nosaltres hi afeegim: els estaran molt bé, perquè així aprendran pràcticament com paga "Unió Radio" a aquells que la serveixen i que no estan ben empapats de l'esperit dominador i absolutista de l'emissora de Madrid.

Això sí: segons els directors de "Unió Radio", sort varem tenir d'ells el dia de la proclamació de la

El que caldrà que tingui en compte la Generalitat de Catalunya respecte de la radiodifusió catalana

Els radio-orientats de Catalunya estem esperant l'aprovació de l'Estatut, en el qual hi ha inclòs el control de la radiodifusió a la nostra terra, per tal de dur a terme tot allò que, com a punt inicial d'una obra formidable a realitzar en aquesta matèria, es va indicar en la Memòria que l'Associació Nacional de Radiodifusió va lliurar al president de la Generalitat.

Però, per a realitzar el control a què abans ens hem referit, és a dir, per a fer tasca profitosa, cal tenir en compte les diferents modalitats que abraça el complicat problema de la radiodifusió.

Encara que totes les emissores del món radin música, conferències i altres actes del mateix o semblant caràcter, i en general presentin una certa uniformitat en les emissions, cada una té una característica especial que la diferencia de les altres; i això és degut a què les emissores són organitzades, a cada lloc, tenint en compte el sentiment musical de cada país, i més concretament el nucli principal de persones que han de servir-se ordinàriament de l'emissora. Així podem dir que certes conferències que tenen un positiu interès dels radio-orientats americans, pronunciades en altres parts del món no produirien cap efecte i serien trobades feixugues.

En aquest sentit, i circumscrivint-nos a Catalunya, cal que la Generalitat, al moment en què s'hagi de fixar la forma en què s'ha d'implantar el servei de radiodifusió a Catalunya, no es deixi sorprendre per prometes que pràcticament no podrien ésser complertes, prometes que és molt possible que li siguin fetes per elements que han demostrat llargament tenir un sentit comercial de la ràdio per damunt del sentit patriòtic.

Arribat aquest moment, caldrà que sigui tinguda molt en compte l'experiència dels homes que entorn de l'Associació Nacional de Radiodifusió han mantingut, contra tota mena de contratemps i obstacles, el prestigi de la radiodifusió catalana, malgrat de les traves que fins fa poc se li havien anat posant per a impedir-li el normal desenvolupament a què tenia dret.

Es prou sabut que els problemes de la radiodifusió espanyola han estat orientats sempre des de Barcelona, i que la radiodifusió catalana ha influït poderosament, a causa de la major importància que assolí en els primers temps de la seva implantació, i que hauria conservat — com ve demostrant ara amb les noves normes de radiació — si s'hagués deixat treballar lliurement els dirigents de l'única entitat representativa dels radio-orientats catalans.

Si recordem una mica el passat de la radiodifusió catalana, és perquè ara s'acosta per a la Generalitat el moment decisiu, en el qual hi caldrà o bé organitzar l'explotació directa del servei de radiodifusió — i en aquest moment hi serà necessari l'assessorament dels que tenen una experiència amb motiu de portar una colla d'anys de feina en matèria de ràdio —, o bé adjudicar el servei de la radiodifusió a entitats integrades per homes de la nostra terra, que sobrerament podran oferir tota mena de garanties per a muntar l'organisme de la radiodifusió catalana, amb la televisió, cinema i la transmissió de fotografies, tal com correspon que es munti en els moments actuals, amb l'objecte d'igualar-nos, almenys, amb els serveis moderns que tenen muntades les més importants nacions del món.

Caldrà demanar l'aprovació de lleis que obliguin els possessors d'aparells electrònics a aïllar-los amb blindatges que impedeixin les radiacions de gires elèctriques productores de sorolls, i d'una manera molt especial a les Companyies productores de film elèctric que, per manca d'aquests aïllaments a llurs llines d'alta tensió i a llurs transformadors, pertorben les emissions; problema aquest que els Govern dels països més avançats han resolt pel mitjà de solucions adequades que l'Associació Nacional de Radiodifusió està estudiant per a sotmetre

República, perquè sense llur actuació encara segurament estarien sota el domini de la Dictadura. Però els que els coneixem a fons sabem perfectament quin valor tenen aquestes manifestacions i ens fem ben càrrec del que pot fer una empresa quan el fi que la guia és exclusivament de l'ordre material, encara que vagi disfressada d'heroïna. Res millor que aplicar-hi en aquest cas, amb música i tot, aquelles paraules que el rei d'Egipte diu en "Aida" quan Radamès arriba triomfador dels exèrcits d'Etiòpia: *Solutor della Patria, io ti saluto!* I afeim com a nota final: Qui té gana somia pa, més per a vosaltres a Catalunya no s'hi haurà.

ENRIC CALVET

tre-les a la deliberació de la Generalitat.

Caldrà crear l'escola de ràdio-tècnica per arribar a nacionalitzar la indústria de la ràdio. Caldrà introduir l'ensenyament per ràdio, procurant que, gràcies a aquest invent, totes les escoles puguin beneficiar-se de plans pedagògics que no estan a l'abast de la generalitat dels establiments docents, principalment dels forans. No ha d'haver-hi ni una escola sense el seu corresponent aparell, per a copiar les emissions culturals.

Caldrà procurar que l'Escola del Treball faci arribar a tots els indrets de Catalunya els seus ensenyaments, que avui només poden aprofitar els obrers que viuen a la capital, i, gràcies al microfon, podran ésser donats cursos que tindran indubtablement un major abast i teran de més profit.

Caldrà intensificar les conferències ja iniciades sobre agricultura, ramaderia, avicultura, repoblació forestal i sobre les aplicacions industrials de l'agricultura en matèria de transformació de productes.

Caldrà educar més el nostre poble en el mutualisme, estès a les ciutats, però no arrelat encara a les localitats foranes, fent proselit de l'estalvi i expandint els serveis dels organismes dedicats a aquesta tasca, que dona avui uns fruits tan esportosos.

Es en aquest aspecte que la radiodifusió ha d'orientar-se, paral·lelament a la seva utilitat musical i literària, sense oblidar-se de fomentar el seu aspecte de beneficència, respecte en el qual fins ara no s'ha pogut fer sinó prendre'l com a punt de partida, per manca de protecció i de mitjans, però que en l'esdevenidor és d'esperar que aquesta protecció i aquests mitjans no mancaran, depenent com ha de dependre, afortunadament, la radiodifusió, de la Generalitat de Catalunya, l'esperit de la qual és prou conegut de tots.

També ha de tenir en compte la Generalitat que la radiotelefonía, posada a les seves mans, esdevindrà un precís element de govern que, en moments donats, pot contribuir a fixar els deures i els drets dels ciutadans i a donar-los la norma de conducta que les circumstàncies aconsellen, llevat-li finalitats partidistes i mantenint la direcció d'una actuació de moralitat perquè pugui ésser escoltada per tothom, com es fa arreu del món.

Solament organitzant-ho així, i fent-ho bé, és com Catalunya assolirà el lloc que li pertoca dins el concert mundial de la radiotelefonía; ciència que està cridada a exercir un paper decisiu en l'engrandiment dels pobles moderns, engrandiment que hem de procurar tots a la terra dels nostres amors.

Cal, en aquests moments decisius, que els radio-orientats continuïn interessant-se per aquest importantíssim problema de la radiodifusió a Catalunya si és que volem que tingui personalitat pròpia, pel qual no podem plegar-nos de braços fins a haver aconseguit el servei de radiodifusió que ens cal, del contrari ens exposem ara a perdre-ho tot.

EDUARD RIFA

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIOFUSIÓ

La revista "Catalunya Ràdio" N.º 2
Avui, diumenge, es posarà a la venda als quioscos i serà cursada als senyors socis de l'entitat la revista "Catalunya Ràdio" N.º 2, la qual conté el següent interessant sumari: "L'emissora de moda. — L'èxit de l'Exposició de Ràdio, per Ramon Pérez i Vilar. — L'èxit de Ràdio Associació a l'Exposició de Ràdio. — El concert selecte de Ràdio Associació, per Joan Gols. — El fillagell del radio-orient, per Eduard Rifa i Anglada. — Televisió, pel doctor Calvet. — Emissora potent d'onda curta, per R. — Reportatge sensacional. Ròsita Moreno, catalana, per R. — Ràdio-Humors, per Altaveu. — Radioteatre, per Vox. — Les emissions femenines de Ràdio Associació, per J. Domènec i Gilart. — Programari diari de Ràdio Associació i de les principals emissores europees. — Butlletí de l'A. N. de R. — Pau Llorens i Gispert. — Noticiari. — Comunitat de Ràdio. — Aquests amors fa il·lustrat amb profusió de fotografies i caricatures.

EMISSIÓ RADIO BARCELONA

Avui, diumenge, a dos quarts de dotze del matí, retransmetrem el discurs que pronuncià al cinema de l'Òpera de Madrid el senyor Josep Ortega i Gasset.

RETRANSMISSIONS RADIO BARCELONA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Es fa avinent als senyors radio-escultes que avui, diumenge, a la tarda, retransmetrem des del Gran Teatre del Liceu, la segona meitat de l'òpera "Tosca", de Puccini.

Emissions nacionals

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIÓ EAJ-15

11:15: Obertura de l'emissora. Carillon.
Retransmissió des del Palau de Belles Arts del concert de la Banda Municipal, sota la direcció del mestre senyor Lamote de Grignon, la qual interpretarà el següent programa:
Primera part
Schubert: "Rosamunda", obertura.
Idem: "Moment musical".
Idem: "Dos lieder": a) Prop de l'amor; b) primer desengany.
Wagner: "Lohengrin": escena de l'acte segon.
Weber: "Der Freischütz": Ària d'Agata.
12:00: Conferència religiosa dominical, pel reverend doctor Joaquim Masdeu.
12:15: Segona part del concert de Beges Arts.
Wagner: "Lohengrin": preludi del tercer acte.
Idem: Marxa fúnebre de la mort de Sigfrid de "La posta dels deus".
Manuel de Falla: "Dos cants populars": a) Nana; b) Jota.
Joan Lamote de Grignon: "Dos lieder": a) Prec de Madonna Elisenda; b) Uns lavis molles.
Florent Schmitt: "Dionísiaques", poema simfònic.
Col·laborarà en aquest concert la cantant senyoreta Carme Gombau, becària de la Diputació anterior.

Emissió femenina

Full del dia (comentari femení).
13:05: El disc de moda.
13:10: Curs de cuina pràctica: els dos plats de demà.
13:20: Conversa femenina.
Recomanacions profitoses per a la llar. Receptes de bellesa.
13:25: Secció de consultes: preguntes i respostes sobre qualsevol qüestió relacionada amb la dona.
13:30: Radiació de discos que les senyores radio-orientats hagin sol·licitat per escrit.

Emissió de sobretaula

13:45: El trio, alternant amb música en discos, interpretarà el següent programa: "C'est finit", one-step (P. Valls); "Al carrer Hong-Hong" (de Humphries).
14:00: Hora exacta.
"Dansa xitxana (Auvay): "Serenata d'amor" (Zulima); "El guitarrista", fantasia (P. Soriano); "Celosia", pasdoble (L. Rovireta).
15:00: Fi de l'emissió.

Emissió de tarda

16:00: Obertura de l'emissora. Carillon.
16:05: Selecció de l'òpera "La Bohème", del mestre Puccini.
17:30: Fi de l'emissió.
Emissió de nit
20:00: Obertura de l'emissora. Carillon. Marxa.
20:05: Conferència agrícola: "La mosca de l'oliva", per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.
20:15: El disc del Radio-orient. Radiació de discos que els senyors radio-orientats hagin sol·licitat per escrit.
20:30: L'orquestra de Ràdio Associació interpretarà: "Pas de dos", marxa (Fancher); "Cuento en la Alhambra", intermèdi (Celda); "Pas sur la bouche", fantasia (Ivaine); "L'Atlàntida", sardana (N. Puig); "Campanero y sagristán", fantasia (Caballero i Hermoso).

Sessió de ballables, a càrrec de "Melody Boys Jazz-Orchestra", dirigida per Antoni Udina:
"You're bound to be in love", fox (D. Boc).
"The Cubalera", fox-rumba (Les Banker).
"Dance away the night", vals (H. Thompson).
"Lo mejor es reir", fox-trot (Ray Noble).
"Puro estilo", pasdoble (A. Terrers).
"Jamekraw", blues (J. Johnson).
"Mysterious mose", fox-trot (W. Doyle).
23:30: Fi de la sessió de ballables.

21 concert selecte

22:35: Per l'orquestra de Ràdio Associació: "Quo vadis?", (Scassola); "Suite" (Dygas); "Minuetto antico" (Chianpan); "Loure" (de Bach); "Lohengrin" (Wagner).
23:30: Fi de l'emissió.

UNION RADIO BARCELONA

E A J I — (349 m.)
Des de les 7:30 a les 8: Primera edició de "La Palabra" (diari parlat de Ràdio Barcelona).
De les 8 a les 8:30: Segona edició de "La Palabra".
11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al N.E. de la Península Ibèrica, a la mar i a les rutes aèries.
Sobretaula
13:00: Sessió de música lleugera, en discos.
13:30: Concert pel sextet de Ràdio Barcelona: "Mambo", melodia (G. Haure); "Soir", melodia (G. Haure); "Der Freischütz", selecció (C. M. Weber); "Mennet Guilleret" (Puccini).
13:45: El trio de Ràdio Associació, alternant amb música variada de discos, interpretarà el següent programa: "Patrici, Plones", marxa (Learns); "Poema místic" (Scassola); "Pinuela" (Finch); "Humores

STEWART WARNER

APARELL MIDJET DE 4 LAMPARES

Noves lampares Variable-Mu i Pentodo.

Altaveu electro-dinàmic de gran potència

Representants exclusius per a Espanya:

Vivó, Vidal i Balasch

Corts Catalanes, 622. — Barcelona

Passatge de Rocolletes, núm. 16. — Madrid

PRIMERA EXPOSICIÓN NACIONAL DE RADIO

14:00: Informació teatral i cartellera.
Audició de discos selectes.
Secció cinematogràfica i cartellera.
14:20: Continuació del concert.
"Balada", de "El señor Joaquín" (M. F. Caballero); "El bon cador" i "Ballet del Penedès" (J. Sancho Marraco); "Canción canaria" (F. Moreno Torroba); "Puerta de tierra", bolero (J. Albéniz).
15:00: Sessió ràdio-beneficència, organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.
16:00: Fi de l'emissió.
Tarda
17:30: Agricultura. Sessió agrícola dominical: "Cooperatives olivícoles i molins d'oli", conferència per J. Riba Ferrer.
Opera. Retransmissió parcial de l'òpera que es representarà al Gran Teatre del Liceu. (Consulteu la premsa).
Acabada l'emissió del Liceu, conferència per Roc Boronat.
21:00: Programa del radio-orient. Discos a petició de senyors subscriptors de Ràdio Barcelona.
23:00: Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

11:30: Transmissió del concert que executarà als Vivers (si el temps no ho priva), la Banda Municipal, sota la direcció del mestre Lluís Ayllon.
Sobretaula
13:00: Obertura de l'estació.
Concert pel trio: "L'airet", marxa (J. M. Canals); "Moza del cantaro", talaveranes (Camacho); "La vivandiere", fantasia (Gosard); "Serenata espanyola" (Just); "Tip-top", fox (Roca Subirana); "Hugo, el apache", vals (Esper); "La si. sol", one-step (R. Subirana).
15:00: Tancament de l'estació.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA. Bordeus, 304 metres.— 20:30: "Les marchands de glorie", comèdia dels artistes de l'estació.
ALEMANYA. Langenberg, 472 metres.— 19:30: "Les noces de Figaro".
Estuttgart, 360 m.— 19:30: "Les noces de Figaro"; 23:00: Ball.
AUSTRIA. Viena, 519 m.— 20:00: Música variada.
ITALIA. Milà-Torí-Gènova, 500 metres i 296 m.— 19:35: L'òpera "Fedora" (de Mascagni).
Roma-Nàpols, 441 m.— 20:00: Concert variat.
Domè, dilluns
FRANÇA. Bordeus, 304 metres.— 20:30: Concert per l'orquestra de l'estació: Música variada.
ALEMANYA. Langenberg, 472 metres.— 20:00: Concert vocal i instrumental per l'orquestra de l'estació.
Estuttgart, 360 m.— 21:50: "Ludovic", novel·la d'Helló; 22:45: Ràdio escacs.
AUSTRIA. Viena, 519 m.— 21:15: Ballables.
ITALIA. Milà-Torí-Gènova, 500 m. i 296 m.— 19:45: "El due de Mantua", comèdia; Informacions de Premsa.
Roma-Nàpols, 441 m.— 20:00: Música lleugera i folk-lore.

UN HOMENATGE

Ahir va fer-se un acte íntim d'homenatge que un grup d'amics dedicà al conegut comerciant d'electricitat i ràdio senyor Josep Bolet Buñi.
Amb aquest motiu va celebrar-se un sopar a l'Hotel Orient, que fou servit exquisitament com es fa sempre en aquest restaurant: durant tot el sopar va regnar-hi la major cordialitat, deixant un agradable record a tots els que assistiren a l'acte.

Programes per a demà

RADIO ASSOCIACIÓ EAJ-15 (351 m.)
Emissió femenina
12:00: Obertura de l'emissora. Carillon.
Full del dia (comentari femení).
12:05: El disc de moda.
12:10: Curs de cuina pràctica: els dos plats de demà.
12:20: Conversa femenina.
Recomanacions profitoses per a la llar. Receptes de bellesa.
12:25: Secció de consultes: preguntes i respostes sobre qualsevol qüestió relacionada amb la dona.
Borsa Femenina de Treball.
12:30: Radiació de discos que les senyores radio-orientats hagin sol·licitat per escrit.
12:45: Fi de l'emissió femenina.
Emissió de tarda
13:45: El trio de Ràdio Associació, alternant amb música variada de discos, interpretarà el següent programa: "Patrici, Plones", marxa (Learns); "Poema místic" (Scassola); "Pinuela" (Finch); "Humores

14:00: Informació teatral i cartellera.
Audició de discos selectes.
Secció cinematogràfica i cartellera.
14:20: Continuació del concert.
"Serenata" (S. Rachmannoff); "Rigoletto", selecció (G. Verdi); "Canto apassionado", intermèdi (A. Pennati); "Generalissimo", marxa (P. Lincke).
14:50: Borsa del Treball d'E A J I.
15:00: Sessió ràdio-beneficència, organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.
16:00: Fi de l'emissió.
Tarda
19:00: Concert pel trio de Ràdio Barcelona: "Mambo", melodia (G. Haure); "Soir", melodia (G. Haure); "Der Freischütz", selecció (C. M. Weber); "Mennet Guilleret" (Puccini).
19:30: Continuació de monetes.
Programa del radio-orient. Discos a petició de senyors subscriptors de Ràdio Barcelona.
20:30: Informació esportiva.
20:35: Curs elemental de francès, amb assistència d'alumnes davant el microfon, donat per les Escoles Mages, a càrrec del professor radiu monseñor Martin.
Notícies de Premsa.
Ni
21:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al N.E. de la Península Ibèrica, a la mar i a les rutes aèries.
Col·lacions de mercaderies, valors i cotons.
21:05: L'orquestra de Ràdio Barcelona interpretarà: "Tàpices de Goya", pas-doble (M. Tabacena); "Mello", valsos (E. Waldteufel); "Los zarzales", preludi (F. Balaguer); "M. nuelo" (E. Kostal).
21:30: Cant flamenc. Emissió a càrrec de Lola Cabello. Guaitarra acompanyant, Rafael Rejón.
22:00: Orgue. Recital a càrrec de Concepció Comte: "Rapsòdia bretona" (C. Saint-Saens); "Peces breus en la tonalitat grega" (E. Ginastera); "Sonata" (A. Goussier).
22:30: L'orquestra de Ràdio Barcelona interpretarà: "Suite algèrienne" (C. Saint-Saens); a) "En vue d'Alger"; b) "Rhapsodie mauresque"; c) "Réverie du soir"; d) "Marxas algèries".
23:00: Audició de discos.
23:30: Transmissió des del Café Gaiety de ballables, per l'orquestra de W. H. R. F. de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Sobretaula
13:00: Obertura de l'estació.
Concert pel trio: "Las provincias", pas-doble (V. A. Teres); "Recordo de Andalucía", bolero (Quin); "Tribale d'Argent", fantasia (Vassier); "Impressions arabs", intermèdi (F. tiño); "Sweet delight", vals (Vallés); "Abajo las coquetas", vals (Gustave); "En los campos", pasdoble (Calvo).
14:35: Tancament de l'estació i carvis.
Tarda
15:00: Audició variada.
19:00: Tancament de l'estació.
Nit
21:00: Obertura de l'estació.
Notícies breus.
Mecats agrícoles i lletgers.
Impressió setmanal de la flota de València.
Crònica esportiva, per Sincron.
21:30: Concert per la Banda de Música La Lira d'Alfama, sota la direcció d'En Joan Espinós (45 places). Primer part: "General Riquelme", marxa militar (V. i A. Teres); "Le Ménétrier", preludi (Moreno Torroba); "Le Roi d'Espagne", selecció (Moreno); "Música clàssica", selecció (Moreno).
Segona part: "Fantasies del camponès", nocturn (Bata); "El Janer", fantasia (Saint-Saens); "La Bavarda", polca de fantasia (Schubert); "Alba i truenys", pasdoble (J. Bañón).

UNION RADIO BARCELONA

E A J I — (349 m.)
11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al N.E. de la Península Ibèrica, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.
Sobretaula
13:00: Sessió de música lleugera, en discos.
13:30: Concert pel sextet de Ràdio Barcelona: "Amaya", destilada del següent nupcial i espatadana (J. Guridi); "La guardia amarilla", selecció (I. Gimenéz); "Una nit d'albaes" (S. Gimenéz); "Moment musical" (J. F. Pacheco).

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIOFUSIÓ

La revista "Catalunya Ràdio" N.º 2
Avui, diumenge, es posarà a la venda als quioscos i serà cursada als senyors socis de l'entitat la revista "Catalunya Ràdio" N.º 2, la qual conté el següent interessant sumari: "L'emissora de moda. — L'èxit de l'Exposició de Ràdio, per Ramon Pérez i Vilar. — L'èxit de Ràdio Associació a l'Exposició de Ràdio. — El concert selecte de Ràdio Associació, per Joan Gols. — El fillagell del radio-orient, per Eduard Rifa i Anglada. — Televisió, pel doctor Calvet. — Emissora potent d'onda curta, per R. — Reportatge sensacional. Ròsita Moreno, catalana, per R. — Ràdio-Humors, per Altaveu. — Radioteatre, per Vox. — Les emissions femenines de Ràdio Associació, per J. Domènec i Gilart. — Programari diari de Ràdio Associació i de les principals emissores europees. — Butlletí de l'A. N. de R. — Pau Llorens i Gispert. — Noticiari. — Comunitat de Ràdio. — Aquests amors fa il·lustrat amb profusió de fotografies i caricatures.

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIOFUSIÓ

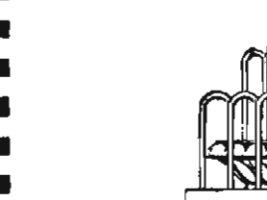
La revista "Catalunya Ràdio" N.º 2
Avui, diumenge, es posarà a la venda als quioscos i serà cursada als senyors socis de l'entitat la revista "Catalunya Ràdio" N.º 2, la qual conté el següent interessant sumari: "L'emissora de moda. — L'èxit de l'Exposició de Ràdio, per Ramon Pérez i Vilar. — L'èxit de Ràdio Associació a l'Exposició de Ràdio. — El concert selecte de Ràdio Associació, per Joan Gols. — El fillagell del radio-orient, per Eduard Rifa i Anglada. — Televisió, pel doctor Calvet. — Emissora potent d'onda curta, per R. — Reportatge sensacional. Ròsita Moreno, catalana, per R. — Ràdio-Humors, per Altaveu. — Radioteatre, per Vox. — Les emissions femenines de Ràdio Associació, per J. Domènec i Gilart. — Programari diari de Ràdio Associació i de les principals emissores europees. — Butlletí de l'A. N. de R. — Pau Llorens i Gispert. — Noticiari. — Comunitat de Ràdio. — Aquests amors fa il·lustrat amb profusió de fotografies i caricatures.

Clarion Radio

SUPERHETERODI

98 PER CENT DE PURESA DE TO

AGUAS AZULES

CORMINAS

Palay, 3. Telèf. 18628

Amb motiu de la seva reobertura, aquest establiment es complau a oferir als seus amics, clients i al públic en general la provada eficàcia del tractament autògenat, indicat especialment en les afeccions de l'aparell respiratori.

Componen la dotació de l'establiment: dos moltes, un farmacèutic i personal especialitzat.

Les importants reformes efectuades que permeten d'oferir als nostres clients una atenció no igualada, dins el màxim confort.

Hores per al tractament: de 9 a 11 de la mat. i de 4 a 8.

Consulta mèdica: de 12 a 1 de la tarda.

PELL. MATRIU. ROS TATA. INPOCENIA

Vies uràries

Dr. GUERAU DE ARELLANO. - Rbla. Centre, 18 (davant

Noticiari de Ràdio

NORD-AMERICA I LES PERTORBACIONS RADIOFONQUES

Les companyies d'electricitat de Nord-América i temps que s'han donat compte de la utilitat d'acudir en ajuda de llurs consumidors de corrent a la lluita contra les pertoracions electriciques. Al gener de 1924 es formà l'Inductive Interference Committee amb l'objecte de combatre els paràsis industrials i prendre la iniciativa de la lluita. Aquestes societats electriciques anomenen consumidors els ràdio-oients que enxutien llurs aparells a la xarxa, perquè ultra el consum de corrent dels receptors, consumeixen gran quantitat de llum en escoltar els programes de les sobretaulas nocturnes, i per aquesta raó han creat un servei per tal de suprimir els paràsis. Les societats electriciques estan absolutament convençudes de com és de convenient per a elles aquesta manera de procedir; es dona compte que suprimint els paràsis augmenten l'afició per l'audició, amb la qual cosa aconsegueixen que molts aficionats prefereixin escoltar el programa a sortir de casa.

Per altra part, el servei per a la supressió dels paràsis ha descobert moltes vegades defectes a la línia principal que en corregir-los s'han evitat els perjudicis d'una sobta interrupció del corrent. S'han descobert connexions avariades, que per mitjà de reparacions continuïment, ha produït abans o després trasbalsos al sector. Unes altres vegades s'ha vist que les pertoracions que denunciaven els aficionats provenien del mal estat dels aïlladors de la línia d'alta tensió o del mal aïllament dels cables.

El resultat ha estat que el servei creat per descobrir els paràsis i donar consells per a la seva supressió, és remunerador per a les companyies, i els consumidors. En realitat, el consumidor que té la col·laboració de la companyia per al bon funcionament del seu receptor, està més propici per a comprar altres aparells electricos que el ràdio-oient europeu, que ni tan sols està considerat com a consumidor de corrent.

Les companyies electriciques nord-americanes comprenen que els convegui guanyar-se les simpaties i estimen que un bon servei per a combatre els paràsis és el millor mitjà per a conquistar els aficionats a la ràdio, puix no desdenen el consum dels receptors, ni el de llum consegüent, ni tota aquesta quantitat d'aparells que funcionen quan s'està a la llar escoltant un programa radiofònic.

ELS LOCUTORS ES VAN A SINDICAR

El doctor noruec Hiert Huse ha visitat els seus companys d'Anglaterra, França i Alemanya amb l'objecte de constituir un sindicat internacional de locutors.

Per desenvolupament de la radio-fonografia a tots els països, per la importància de la funció del locutor i el gran nombre d'aquests, Huse estima que ha arribat el moment d'associar-se.

LA RADIODIFUSIO A NOVA ZELANDA

En el mes de desembre pròxim expira la concessió de la societat de radiodifusió de Nova Zelanda. El Govern ha acordat no renovar-la perquè les estacions passen a la Direcció de Comunicacions. L'augment de l'energia de les emissores i es constituiran vint relais. Demés s'ha pres la determinació, que no hi hagi amplexos en l'audició.

L'ESTADIFICACIO DE LA RADIODIFUSIO

L'extrema importància de les comunicacions mundials pel govern alemany durant la darrera crisi econòmica d'Alemanya, ha suggerit a altres governs la idea de unir en llurs mans la radiodifusió que a dispost de la nació a altres nacions, amb objecte de mantenir les relacions internacionals entre el govern i els governs o entre uns i altres pobles.

Les pràctiques que els ministres responsables d'un govern pronuncien davant el micròfon, poden calmar els esperits i fer-los reaccionar contra els mormors i al·lucinations.

Es pot assegurar que actualment, a la major part de les nacions es pot sentir a la ràdio, la veu del president, del rei o del cap de govern.

S'aconsegueix el contacte directe que té un cap salvatge amb la tribu a la qual s'adreça la comunicació i el valor de que el març està posat.

LEIPZIG DONA A ESCOLLIR EL SENYAL DE DESCANS

L'Associació de Leipzig donà a elegir el senyal de descansa el conegut típic a la sèrie de notes si bemoll, la ràdio, si bé s'ha decidit que a Alemanya respon a les lletres del nom del nostre compositor Bach.

Hi ha molts que tenen com a més agradable el típic d'un despertador a l'auricular, que encara que està format per notes musicals, es fa pesat a la llarga.

A L'URUGUAI PARLEN ALEMANY EN LES EMISSIONS

Per tal que els alemanys que habiten l'Uruguai puguin seguir fàcilment els programes de la radiodifusió, el govern ha autoritzat que l'emissora pugui emprar també l'alemany.

LA PESCA I LA RADIO

Els vaixells pesquers que van a la recerca dels bancs de peix, perden sovint dies enters i per conse-

guent molts diners en aquesta tasca. La ràdio ha vingut a ajudar-los. El Ministeri d'Agricultura d'Anglaterra ha equipat un vaixell amb una estació de ràdio per explorar la mar i comunicar el descobriment dels bancs de peix per mitjà de clau. Els pescadors esperen al port l'avis i tan punt el reben surten cap al lloc designat.

EXPOSICIO DE RADIO A COPENHAGUEN

El dia 28 d'agost, el príncep hereu de Dinamarca inaugurà amb tota solennitat la gran Exposició d'articles de ràdio. Els detalls de la cerimònia es transmetieren per radio-telefonía des de les 12.40 fins a les 13.25.

CANÇONS NEGRES ALS TRANSATLANTICS

El dia 6 de setembre, l'estació de Viena retransmetí, a les 23.40, un programa nord-americà, enterament dedicat a música i cançons dels negres.

Europa entera pogué satisfer la curiositat de sentir la música i les cançons de gent d'altres raça que viuen en forma tan distinta a l'altre costat de l'oceà.

LA RADIO A L'ESCOLA

El Senat nord-americà està examinant una llei en la qual s'exigeix que el 15 per 100 del temps dedicat a l'ensenyament s'utilitzi en la pedagogia i la instrucció popular. El "National Committee on Education by Radio" ha llançat la idea que està molt prop de convertir-se en llei.

JA NO DONEN MES JAZZ-BAN A ROMA

El director artístic de l'emissora de Roma no deu ésser un gran admirador de la música de Jazz-band, ja que l'ha despendat completament dels programes. Els ràdio-oients italians han protestat energicament perquè desiguen sentir quelcom més que música clàssica.

PROGRAMES DE BERLIN

L'emissora berlinesa ha donat un programa interessant en el mes de setembre. Es radiaren les següents obres: "La casa de l'home", de Kolbenheyer; "Edip a Colònia", aranjada per Heinz Liepmann; "Soldats", de Lenzi; totes foren representades per l'Associació radiofònica dels artistes sense contracta.

En el programa hi havia, demés, òperes i altres classes d'obres. "Beatrice i Benet", de Berlioz, dirigida per Max Schilling; dos potpourris, de "L'opéra de la nuit", de "De tot arreu del món", i dos grans concerts simfònics dirigits per Fritz Busch i Claudi Arra.

LA LLUITA CONTRA LES PERTORBACIONS RADIOFONQUES A ITALIA

A Itàlia s'ocupen ara intensament de la lluita contra les pertoracions radiofòniques. Ja s'ha aconseguit que a la major part de les ciutats del nord d'Itàlia portin els tramvies un aparell antipertorbador, encara que no hi ha cap disposició oficial sobre aquest assumpte. Els assaigs fets han demostrat que solament el timbre d'avis del conductor causa alguna molestia. La societat radiofònica ha sol·licitat que el timbre elèctric deixi de produir la pertorbació o que se'l substitueixi per un xiulet o una campana.

S'Augmenta l'Orquestra de l'Estudi de Copenhaguen

Cap dels investigadors que en els primers anys de l'evolució de la radiodifusió descobrien els programes de ràdio en un estudi pràctic i amb la col·laboració d'uns aficionats a la música, no haurien pogut suposar la importància que amb el temps havia de tenir allò que principià tan modestament.

En lloc de les petites habitacions d'habitatges hi ha ara grans edificis especials i les orquestres es componen de músics anomenats en comptes d'uns quants aficionats.

S'augmenta aquesta marca, l'emissora de Copenhaguen ha augmentat els professors de la seva orquestra, que ara té uns 25 músics.

NOVA EMISSORA A MEXIC

El govern de Mèxic ha concedit llicència per a construir a l'Estat de Querétaro una gran emissora de 75 quilowatts, la qual emetirà amb 431.2 milions d'herms.

Es demanaran els programes en espanyol i en anglès perquè es puguin sentir als Estats Units igual que a Mèxic.

REVAL CANVIA LA LONGITUD D'ONDA

Si ha comprovat que, encara que l'estació de Reval no és potent, les seves emissions pertorben les de Torí. Per aquesta raó, s'ha convençut posar l'onda de Reval a 435 metres.

NOMBRE D'OIENTS A SUISSE

El nombre actual d'oients a Suïssa és de 216.327. D'ells 82.000 pertanyen a la Suïssa alemanya; 27.000, a la Suïssa francesa; i 2.000, a la Suïssa italiana.

En el primer semestre de 1931 el nombre d'oients a Suïssa ha augmentat en 13.200.

BALANÇ DE LA RADIOFONIA ALEMANYA

La revista "Die Sendung" ha publicat un resum dels ingressos i despeses de la radiodifusió a Alemanya. En 1930, els honoraris dels artistes i oradors sumaren quinze milions i mig de marcs, i en l'any anterior ascendiren a tretze milions vuit-cents mil.

Sense comptar la Deutsche Reichsbundfunk, les societats radiofòniques han pagat de personal 1.8 milions de marcs i com a gratificacions, etc., 262.000 marcs.

Les despeses totals de les diferents emissores alemanyes ascendiren a 27.76 milions de marcs. Al servei tècnic s'han dedicat 7.5 milions; a la propaganda, 1.3 milions; a la supressió de pertoracions,

3004
és el número que en el proper **SORTEIG DE NADAL** serà premiat amb els **30 milions** i del qual regalen participacions a llurs clients els **GRANS MAGATZEMS**

LA CASA DELS - SALDOS -
ESQUELLETS, 34

LIQUIDACIO PERMANENT, de tota classe de gèneres corrents a preus d'ocasió, procedents de fallides, subhastes judicials, deixats de compte, etc.

VENDES A L'ENGROS I AL DETALL

600.000; a assegurances, etc., 3.19 milions en total sumen 36.86 milions de marcs.

En 1930 es pagaren els següents sous: 8.000, de músics; 2.360, de cantants; 12.300, de choristes; 1.950, d'actors; 1.490, de conferenciants; i 1.132, de diferents artistes.

Catalunya

ESPARREQUERA
Inauguració d'unes noves escoles graduades

Amb motiu de la inauguració de les noves escoles graduades, construïdes per l'Estat, se celebraran avui, diumenge, algunes festes, a les quals han promès assistir-hi, entre altres personalitats, el President de la Generalitat, En Francesc Macià, i el conseller d'aquesta Ventura Gassol.

L'arribada d'aquests dos il·lustres hostes és fixada per a les onze del matí.

Entre els actes que tindran lloc, figura el descobriment d'una làpida amb el nim del patrici Francesc Macià, al passeig que formarà la nova carretera des del carrer de Madec fins a l'extrem alt de la vila.

Prendran part en la festa el clergat de "La Siempreviva", d'aquesta localitat, que estrenarà un himne titulat "Libertat", lletra de l'alcalde d'Esparrequera, senyor Salvador Corla, i música del conegut mestre Josen Montaner.

La part orquestral anirà a càrrec de les escoles La Principal de Torrossa i La Principal de Bages.

A tots els pobles de la comarca han originat aquestes festes una intensa animació, i es pot assegurar que hi acudirà una gran multitud.

VILANOVA DE LA ROCA

Conferència radiofònica

Dissabte passat, al Cafè L'A-mistat de Vilanova de la Roca, donà una conferència l'ex-propietari d'aquell poble i actual conseller de la Generalitat de Catalunya, Castor Giralt.

L'acte d'inauguració a les onze de la nit, assistint-hi només el públic que a aquelles hores es trobava al cafè o a la barberia, ja que no s'havia anunciat, i a més hi hi les autoritats en tenien restaurant, puix ningú els havia demanat permís.

LLINAS DEL VALLES

Mort misteriosa: La Comissió d'Hisenda municipal

Dijous passat al matí es descobrí prop de la via, aproximadament a un quilòmetre de l'estació d'aquesta vila, un cadàver d'un home.

Al voltant del cadàver, es personà immediatament a l'esmentat lloc, i ordenà l'aixecament del cadàver i la conducció al corresponent dipòsit.

Pels documents que se li trobaren es pogué comprovar que es tractava d'un comerciant de Barcelona, Viatjava en l'express i portava bitllet de primera classe de Girona a Barcelona.

Telefonaren a la família, la qual va traslladar-se seguidament aquí.

La fantasia popular es lliura a tota mena de comentaris: atracament?, suïcidi?, etcètera, etcètera.

A l'hora que esserivim aquestes ratlles continua en el misteri la referida mort.

Per a acabar, sols direm que la seva família estava apenadíssima, i que aquest matí s'ha verificat l'enterrament.

La Comissió d'Hisenda d'aquest Ajuntament es reunirà dintre poc per acordar els dies i hores que ha d'invertir en la revisió dels comptes dels Ajuntaments de la Dictadura.

Cada any que es revisa al públic perquè jutgi la gestió dels dits Ajuntaments i la fiscalització d'aquesta Comissió designada per la llei.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats
Gran Companyia Catalana
Direcció: G. Capdevila

A les 8 i 1/2: L'obra de Folch i Torres, entremés dels petits i deliciosa dels grans.

LES ARRACADES DE LA REINA
A les 8 i 1/2: La famosa comèdia, basada en la novel·la de Florence Barclay, pròpia per a famílies, LA SENYORA DEL CASTELL DE SHENSTONE.

Nit: L'última comèdia de l'artista.

Els tres pretendents d'Antònia
Marta interpretació i presentació. Decorat de Batlle i Amigó. Demà, tardes, popular: LA SENYORA DEL CASTELL DE SHENSTONE. Nit, dimarts, tardes i festes: ELS TRES PRETENDENTS D'ANTONIA.

Es despatxa a Comptaduria.

Gran Teatre del Liceu

Avui, diumenge, tardes, a les cinc en punt. Segona de propietat i d'abonament a tardes. Primera representació de l'òpera en tres actes.

TOSCA

Presentació del tenor Jaume Bardera, segundant de línia, i de la soprano Maria Bonaplata i Ricard Fuster. Dimarts, tardes, segona del cèlebre tenor Hipòlit Latorre i primera de la soprano Maria Espinosa i del bariton Macià Morro. Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE CATALÀ ROMANA

Companyia Vila-Bari

Avui, diumenge, a dos quarts de quatre: La revista per a infants **LES AVENTURES D'EN TITELLET**. A tres quarts de sis i a un quart d'onze, **RADIO CHICAGO**, W. P. H. 15.

Segona sessió: **EL MISTRI**. Comitat demà dilluns: Tarda popular. L'NOCTAL DE LA GLORIA. Butaques a sis rals. Nit: **RADIO CHICAGO**, W. P. H. 15.

Dimarts, diada de la Inmaculada: Primera sessió: **LES AVENTURES D'EN TITELLET**. Segona nit: **RADIO CHICAGO**, W. P. H. 15.

TEATRE BARCELONA

Companyia de Comèdies còmiques

AURORA REDONDO
VALERIANO LEON

Avui, diumenge, Tardes, a un quart de sis. Nit, a un quart d'onze, la caricatura i tragèdia en quatre actes, en vers, de Pere Muñoz Seca **LA VENQANZA**.

DE DON MENDO

Demà, dilluns, tardes, i Viva l'Alcorcón, que es un pueblot Nit, mi padre.

RADIO CHICAGO

W. P. H. 15

és Maria Vila. Aneu al TEATRE CATALÀ ROMANA

TEATRE GOYA

Tel. 13046. Companyia Margalida XIRGU

Primer actor ALFONS MUÑOZ

Avui, tardes, a les 8 i 1/2, nit, a les 10 i 1/2: Famosa obra del drama de quatre actes de Lenormand.

LOS FRACASADOS

Demà, tardes: No hi ha funell. Totes les nits:

LOS FRACASADOS

Dimarts, tardes: ROSAS DE OTORO, de Bonaventura.

Despatxa a Comptaduria de 4 a 7 tardes.

TEATRE APOL

Companyia de sarsuela i òpereta de

EMILI VENDRELL

Avui, diumenge, tardes, a les 8 i 3/4: 4 tornosos actes, 4.

LOS CLAVELES

LA CORTE DE FARAON

1. SENSACIONAL EXIT de la sarsuela en dos actes de VICTOR MORA, música dels mestres HIZI i PALOS.

LOS HIJOS DE MOURERIA

Nou i sorollos triomf de l'eminent cantant

EMILI VENDRELL

Nit, a les 10: **LAS ARMONIAS** i l'exit de l'any

Los hijos de Moureria

pel seu creador: **EMILI VENDRELL**.

Ovacions sorolloses a tota la formosa partitura. Demà, dilluns, tardes, a les 8 i 3/4: Butaques Una pesseta. **EL TERRIBLE PEREZ**, del BARQUILLERO i **LAS ARMONIAS**, Nit, a les 10: **LA DOLORES**, per Mateu GUTYART, i el monumental exit: **LOS HIJOS DE MOURERIA**, per l'eminent cantant **EMILI VENDRELL**.

TEATRE POLIORAMA

Temporada oficial

Companyia de Comèdies

MARIA LLIBRA RODRIGUEZ

Avui, diumenge, a les 8 i 3/4:

LA SEÑORITA CHARLESTON

A les sis i a un quart d'onze:

DOS DAMAS EN EL TABLERO

TEATRE TALIN

Companyia d'ANNETA TORRO

Avui, diumenge, tardes, a les 4: **EL SEXO BEBIL** i 15.ª representació del drama històric en 4 actes d'E. Borrà.

EL PROCESO FERRER

Nit, a les 10 i 1/2: Enorme creació d'aquesta companyia. 15.ª representació de l'obra de la temporada.

EL PROCESO FERRER

Demà, nit, i totes les nits: L'exit del dia: **EL PROCESO FERRER**.

TEATRE NOVELTATS

El millor programa i els més divertits. Primera sessió:

LES ARRACADES DE LA REINA

Segona sessió

La senyora del castell de Shenstone

Nit:

ELS TRES PRETENDENTS D'ANTONIA

ATENCIÓ, ATENCIÓ...

RADIO CHICAGO

W. P. H. 15

TEATRE CATALÀ ROMANA

OLYMPIA

CIRC EQUESTRE

Avui, diumenge, darrer de l'actual programa de Circ. Tardes a les 8 i 3/4. Tots els artistes. Passaigs en els ruquies. Nit, a les 10: **GRANDIOSA FUNCIO**.

1.ª: Primera part del magnífic programa de Circ. Equestre, de: Congrés de comitat **RAY VENTURA** i his col·legues.

2.ª: Segona part del programa de CIRC EQUESTRE, Demà, nit: Colossal programa de circ equestre i debut de la **BANDA COMICA EL EMPASTRE**.

TEATRE COMIC

GRAN COMPANYIA DE REVISTES

Avui, tardes, a les 8 i 1/2: 1.ª: Acte primer de **Me soueixo a las oheis**: 2.ª: Gran exit de **LAS LEANDRAS**, amb el seu popular i aplaudit xouit del **PICHI**. Nit, 10. 1.ª: Se necessita una meandragra... 2.ª: **LAS LEANDRAS**. Demà, tardes, a les 8 i 1/2: Se necessita una meandragra... 3.ª: **LAS LEANDRAS**. Nit, i totes les nits: **LAS LEANDRAS**. Es despatxen localitats al Centre de la plaça de Catalunya. El teatre és dotat de calefacció central.

CINEMES

COLISEUM

Tardes dues sessions, 8 i 3/4 i 6 i 1/2. Nit 10. "CALLES DE LA CIUDAD", Gary Cooper i Sylvia Sydney. Revista Paramount i "Al campo se fue mi mujer" (dibuixos).

Cine Principal Palace

Aparell Western Electric

Avui, diumenge, Matinal d'11 a 1. Sessió continua des de les 3 i 3/4.

REVISTA PARAMOUNT

TIGRES I RAJA

LAS LUCES DE BUENOS AIRES

en espanyol pel famós artista Carlos Gardel.

Fantasia

Avui, tardes, de 8 i 3/4 a 5 i 1/2. A les 6 i 3/4: Espectacle numerat, Nit, a les 10:

Un bebè de regal, Revista Paramount. Bode en charco, Caricatura Cinemad. Gran exit de l'espectacular òpera **MUSIC-HALL**, per Willy Foris. Es despatxa a taquilla i al Centre de Localitats per a la numerada de les sis de la tarda.

Cinema Urquinaona

Avui, diumenge, Matinal d'11 a 1. Tardes, 8 i 3/4. Numerada a les 6 i 1/2.

Nit, a les 10: **La casa de la flecha** (en francès). **LA LLAMA SAGRADA** (en espanyol, per Elvira Morla).

Es despatxen localitats numerades.

TRIOMF, MARINA I NOU

Programa per a avui:

TRIOMF I MARINA. - **EL EXPRES AZUL** (honora). - **ADIOS MASCOTA** (honora). - **EN EL POLS SUR** (dibuixos honora). - **NOTICIANI FOX** - **BAJO EL CORDO DEL OESTE**. NOU. - **LA CAMION DE LA ESTEPA** (honora). - **DATA MACARA** (d

[illegible]

Indicador professional de LA PUBLICITAT

ES PUBLICA TOTS ELS DIUMENGES

ACADEMIES

Acadèmia Pràctica, Fontseilla, 2. d. 4. ensenyant Idiomes, Matemàtiques, Física, Química, Biologia, Història, Geografia, etc. **Acadèmia de Música**, R. Calabuig, 117. Llicons cant, guitarra, piano, violoncel·la, etc. **Acadèmia de Música**, R. Calabuig, 117. Llicons cant, guitarra, piano, violoncel·la, etc. **Acadèmia de Música**, R. Calabuig, 117. Llicons cant, guitarra, piano, violoncel·la, etc.

Camiseria Nogués

JULIA, CAMISER
HOSPITAL, 110
CAMISES a mida
Argenteira, 69

Camiseria Nogués

Casulleras A. Sant Pau, 19
Major i detall, - Tel. 53017
MALLS, - Portes VII, número 83.
Muntada (Jocosa), - Tapineria, n.º 83.
PINTO, M. - Rambla de les Flors, 18.
Tel. 18534

PONS, CAMISER

Salmeron, 40. - Telèfon 73900

Proven les camises Denlofen

Són les millors
Rambla de les Flors, 4.
Telèfon 19677
Plaça República, 3
Telèfon 19679

Rodríguez

Ronda de S. Antoni, 78
(davant Muntaner)

CAPELLERIES

FAMADAS
Capella - Gorrís - Solana
Hospital, 108

Magriñà

Hospital, 45
Avinguda del Portal de l'Angel, 1.
CARRETTES I TRANSPORTS
Santó, Domènec, Calabuig, 195. T. 30945
CARRETTES I VAGONETES
Balle (Soc. de P.), Comarc. d. T. 34228.
CASES DE CANVI
Compra monedes antigues. Rbla. Santa
Mònica, número 35

CERAMQUES

"Casa Coral", R. S. Antoni, 43. T. 30963
Ciments
Pons i C. - València, 381. - Tel. 53514.
CINTES

LA CASA DE LES OINTES

Banya Nova, 17. i Ave-Marie, 3

CISTELLERIES

Cepmay (A.), R. Flors, n.º 11. - Pòd-
dada Vany 1887.

COLLARS I PERLES

Rai (M.), - Cal. número 4.
COMPTADORS D'AIGUA
"Tavira", G. Mora, Casanova, 30. T. 35248

CONFECCIONS DE ROBA BLANCA PER A SENYORA I NENES

"EL MUNDO"
Anba Interior, - Hospital, n.º 117.
Serrata (Vda. de J.), Trafalgar, 10.
CONFECCIONS PER A SENYORA

GRAN LIQUIDACIO

cells de tots colors per a fer colla
URCELL, 50 (davant Bepiàveda)

Magatzems "El Dia"

Llançeria - Llançeria - Sederia
Hospital, 103 (davant Riera baixa)

"LA MARAVILLA"

Especialitat en confeccions
Salmeron, 86

CONFITERIES I PASTISSERIES

ANTIGA CASA POU
Especialitat en pastes fresques
tota els dies
Aribau, 5. - Telèfon 34021

CASA CAROL

Salmeron, 98. Tel. 74834.

CASA VERNIS

Especialitat en carmel de nata
a 9 pèsols la copa
PELAYO, 4. - Tel. 15630

Confiteria i Pastisseria

Miguel Brunells
Princesa, 22. i Montcada, 7

CONFITERIES

MAJO
Pastisseries, dolços, pastes, etc.
Catalunya, 14. Tel. 71316 - 71317
- Rbla. D'Alfons, 14. Tel. 71313

La Colmena

14. Alfons, 12. Sallutud, 18.

Proveu el deliciós "RIS"

350 cànies de S. Pau
Cassa, 458. i Sant Pau, 88

CONFITACISTES D'OBRES

Carbonell Berra (M.), Plana, n.º 6.
Ceballos (Salvador), Balmes, 71 segon
Gaborra (Antoni), Muntaner, 3. T. 30938.
COPIES EXPERT I MEDALLERES
Segura Morado, - Plaça Rial, n.º 18

COPISTES

Cassa, Ventalló, 4. Tel. 17813.
RIBAS - Julia Portet, 135. Telèfon 18082.

CORDILLERS, CANES I COTO

Codina 121. Girona, 143. - Tel. 76165

CORRECTES

Angl (J.), Muntaner, 19. Telèfon 30843.

COTILLANES

AU CORSET ELEGANT
Av. Portal de l'Angel, 7. Tel. 18844.
August (Anna), - Camal, n.º 4.
CUNTIS (FABRICA DE)

CORRECCION

Carcerany (P.), Trafalgar, 48. T. 18118.

DENTISTES

Borja (Lluís), Rambla de Catalunya, 18.

Arts Gràfiques

Roca Rabell, S. A.
IMPRESSA - LLIBRERIA
MATERIAL D'ESCRIPCIÓN
Magallanes, 12 - Telèfon 35486

T. G. BRITANIA

19001
INSTRUMENTS DE MÚSICA
I DISCOS

Musical Granados

Fonògrafs - Ràdio
Vendes a terminis
Banya Nova, número 8.

JARDINERS

Batle (Agustí), - Salmeron, 247. Metro
Lasseps, - hams de bode, Cistelles
de flors. Darreres novetats. T. 70974.
Pavia, Coronas, - Cortis, 310. T. 31856.
Ruc Aldrufer i Vidal, Cortis 394. T. 33314

JOQUINES

Casa Foyé - Banya Nova, 19. T. 19616.

Clinica de Bebes

Tapineria, 8. (Lalelana)

JOIERIES

Joieleria J. Cabot, - Plateria, número 54.

JOIERIA VENDRELL

7. HOSPITAL - 7
Tel. 10786

RODELLAS

SALMERON, 39

JOIES: COMPRA I VENDA

Gem Otero, - Pl. 13. - Grans ocasions.

LAMPARES DE FUSTA

LAMPISTERIES
Bla (Andreu A.), Llibria, 6. - Tel. 18013.
LAPIDES PER A NINXOLS
No feu cap encàrrec sense veure els
nostres models de MARBRE I BRON-
ZE. - Avinyó, n.º 41. - T. 56154.

LUBRICANTS

Agel Germans, Trafalgar, 14. - T. 14094.

LLIBRERIES

Americana, Rambla Flors, 91. passeig.

"CENTRAL I LUX"

ARIBAU, 20. i MUNTANER, 42
Compra-venda de llibres de tota
menes. - Tel. 32917

UNIO MUSICAL ESPANYOLA

DE BARCELONA, S. A.
Secció de Llibreria
Passeig de Gràcia, 64. - T. 13612

LLIBRES

DE FULLES CANVIABLES
KEBO, - Tallers, 45. Int. - T. 92371.
RAPID-ARROBARD
Potencial, el més pràctic i econòmic.
Princesa, 23

"WAAL"

Antoni Ali, - Tallers, 55-57. T. 16716.

LLIBRES D'OASIO

Compra i venda. Passa a domicili. - Es-
cudellers, 5. T. 9.
Compra tota mena de llibres. Aribau, 17.

"LA TEIERA"

Compra i venda de llibres
de tota mena
BALMES, 19. - Telèfon 21627

LUX, llibreria

Compra-venda. Aribau, 20.
Llibres i Música. - Aribau, n.º 51.

LLIMES I RECOMPOSICIO

J. MESTRE
Passeig Colom, 2. Tel. 10686

MAGATZEMS DE FERRO

Rodríguez (Fascist), - Acria, Tuba, Mo-
les, Carbons, Utilitats, etc. - Ma-
quines del Ruc, 109-111. T. 33397.

MAQUINES PER A ADRECS

ADREX F. Montañó, Avinyó,
n.º 37. - T. 14310

MARCS I ESTAMPES

Casa Amigó
Relius. - Gravats. - Marcs.
Pintxol, 10

CASA ARIAS

Tapissos i llibres, Gra-
vals i Marcs. La casa més assortida
i econòmica.
Ruc de Sant Pere, 16
Casa Pons, - Girona, - Bat. St. Pere, 55.
Relius. - Casa Boler i Bros. - Carma, 67.

MARINA - APARELLS

Pérez Trepas (R.), P. Colom, 12. T. 15935

MATERIAL FOTOGRAFIC

CASA TORRAS
Aparells fotogràfics i òptics
Salmeron, 81. - Tel. 70013

MERCERIES

Gutierrez Farré (C.), València, n.º 218.

"CASA QUINTANA"

Bisuteria i Novetats
Fabricació per a infants
Plaça de la Llana, 5. 9

MERCERIA

Merceria
Llibres i articles de bora
CORTS, 400 - Tel. 33897

NOVETATS

Queros i moltes, - Comerç i bora
Ronda de S. Antoni, n.º 81
Tel. 16734

PEDRES D'ESMOLAR

De tota mena, J. Mestre, P. Colom, 2
PILLETIERES
Carné (Enric), Carma, 38. - T. 16116.
PERFUMERIES

PERFUMERIA "IL-LUSIO"

Muntaner, 75

Perfumeria Pinadella

FONTANELLA, 20. T. 16384

PERFUMERIA

VILADROSA
de JOAQUIM OLLER
Passeig de Gràcia, 75. T. 74676.

VANITY

Casa Llana
Perfumeria
Les millors mitges - Pintxol, 18

PERNUQUERIES

PER A SENYORES
CHABADO - R. Centre, 3. i 10. T. 19559.
Frasco (A.), Villarroel, 61. - T. 33144.

Perfumeria IDEAL

ONDULACIO PERMANENT
Primera casa de Barcelona
Cap complet 20 pèsols
Corta, 648, entresol - T. 13485

PERSIANES I ESPARTERIES

Vda. de J. Molina, - Camal, 2. T. 15182.

PIANOS DE LLOQUER

Ardene (A.), Balmes, 514. - T. 75041.

PINTORS DECORADORS

Armenget (Vicente), Maza, 39. T. 30384.
Pascual (P.), Maltosa, 355. - T. 70792.
Queralt (J.), - Muntaner, 97. - Tel. 33050

PINTURES - PAPERS PINTATS

La Hispano-Anglesa
ARIBAU, 48 - Tel. 32874
Pintures i esmalts, bronces, etc.

PLISES I BRODATS

MERCERIA I NOVETATS
ALBERT BONET
Plises, Brodats, Calats, Botons.
CLARIS, 15 - TELEFON 20840.

POLITGES

PER A TRANSMISSIIONS
Les millors i més barates
POLITGES INDUSTRIALS
Diputació, 409. - Tel. 50866

PORTES ONDULADES

Carbonell, - Cost, Metallurg. Carma, 71.

PROCURADORS

DELS TRIBUNALS
Nadal (M.), - Elisabet, 5. Tel. 14568.
Vidal (Pons), - Claria, 40. T. 15198.

PRODUCTES DE REGIM

Mala (F.), - Hospital, n.º 139. T. 15531.

PROFESSORES EN PARTS

Clinica Galvany - St. Pau, 4. i de 3 a 5.
Clinica Parla, - Unió, 23. - Tel. 28282.

NOVETATS PER A SENYORES

CASA TRAFI
Sederia - Llançeria - Llançeria
SALMERON, 80 - Tel. 70064

NOVETATS CERA

Merceria, Guanteria, Bisuteria.
Ganteres seleccionats a preus eco-
nòmics. - MUNTANER, n.º 87.

OLIS I SABONS

JOSEP SALVADOR, Colomines, 6. Su-
cessor: Plaça de Sant Agustí Vell, 9
Tel. 21432.

OPTICA - APARELLS

Pérez Trepas (R.), P. Colom, 12. T. 15935

ORTOPEDICS

Madosa (P.), - Cirurgia, - St. Anna, 29.
principal. - Telèfon 14381.

"La Escocesa"

Cotilleria optopédica
Hospital, 133 - Tel. 20433

Telido, - Aribau, n.º 5

(prop de la Uni-
versitat). - Tel. 14381

PANTALLS I ARMADURES

Fabrica de
J. CAMPS
Passeig de Gràcia, 125. T. 74086

PAPERERIES

Llibreria Guimera
Objectes d'escritori
Material Escolar
ANSELME CLAVE, 3 (prop Colom)

PAPERS PINTATS

BERTHAN (Julia), - Pintures Decoratives
Cardena, - Casanova, 11. Tel. 18958

PARAIGUES I BANYONS

Paralel - Porta Ferrissa, 30. T. 16151.

PARALLALS - INSTAL·LACIO

Pérez Trepas (R.), P. Colom, 12. T. 15935

PASTES PER A SOPA

Casa Guioart
Ravida - Canellina - Tallers
tota els dies
elaborats per la casa
Venda: RAMBLA DE LES FLORS, 27
Fabrica i despatx: PLACA PEDRO, 6
Telèfon 22717

PATENTS I MARQUES

Borja (Lluís), C. de Cort, 184. T. 17893.

SABATERIES

Calçats Palou
Preus econòmics. - VIRREINA, 1
(davant la Cambra frigorífica)

Calçats Smart

Compre novetats
SALMERON, 122

Milionari Boig

reglant sabots. - Carma, 38.
Senyora: de 300 a 1000
Homes: de 200 a 1000

Pons, Llibria, 87

Per a pens delicats

SALDOS I TROSCOS

TORRES I SEGURA
Roc, 18, i Camar, 44. T. 11588
VERITABLES OCASIONS
Corts Catalanes, 430, baixos. - T. 34336.

SASTRERIES

"EL LOUVRE"
Confeccions per a homes i nens
Carma, 38. - Tel. 32738

Costa (R.), Mallorca, 253. Oril, 2.º

Montes (F.), P. St. Josep Oril, 2.º

SASTRERIA ARBIOL

Gavany i Trinxera d'homes i nens
HOSPITAL, 91 - Tel. 17126

Sastreria Olympia

O. Nicol - Aldana, 11. - T. 34689

SASTRES I MODISTES

Capellera (Marília), Comal, 4, ent. 2.º
SASTRERIA NOVES
Panyeres de Gràcia - Salmeron, n.º 10.

SEQUELLS - COL·LECCIONS

Pr. del Terré - Fontseilla, 7. - T. 11556.
Monge, - Plaça Teatre, n.º 1. - T. 23453.

Tot el que us convingui per a la vostra col·lecció de segells

J. Majo Tocadens
PELAYO, 1, 1.º - T. 21901

SERRALLERIA D'ART

"La Forja Catalana", 81. Xarx, 7. Gràcia.

SOMERS (FABRIQUES DE)

Mirabet (Soc. de V.), - Notariet, n.º 9.
Telèfon 15394.

TAPAGOTERES HIDROFUGS

Campalans (R.) Enginyer, - Aribau, 149.

TRIXITS METALLICS

Vila, A. (Soc.), - Duc Victoria, 8. - Te-
lèfon 17809.

TINTORERIES

Arquer (A.), Muntaner, 103. - T. 77339.

TOLDOS, BANDERES, ENERATS

Valent, Llorens. Tot al rem de voleria
Meliol (R.), - J. A. Clavé, 12. T. 17753.

UTILS PER A PESOAR

Antiga Casa Grupera, Carma vella, 6.
Telèfon n.º 15337.

VAIXELLES - CRISTALLERIES

CRISTALL I PISA
VENANCI PADROL
Girona, 101 - Passeig Pla, 18

VIDRES I CRISTALLS

Virgili (J.), - Avinyó, 39. - Tel. 33555

VINS I LIQORS

R. SERRA
Vins de marca i a preu
CORTS CATALANES, 480
- TELEFON 30453

XOOLATES

Bombona Fine Gariga. - Carma, n.º 8.
Feix. La més famosa a la pedra. T. 72882.

ELECTRICITAT - LAMPISTERIES

Aparells de totes classes
Les millors bombetes
A PESSETES 125
J. ORIO, Botella, 12. T. 23588

LUMINOCENCIA

Bombetes electriques
des de 0'85
C. DE CENT, 43. T. 33897

OBJECTES D'ESCRIPCIÓN

BASAR BAMES
Tinta "ANHUR"
la millor per a escriptura
BALMES, 52 - Tel. 17690

El comerciant que s'annuncia en aquesta secció regala a llurs clients VALS de rebuixa de preu en les butaques dels teatres NOVETATS I ROMEA

EL BARATO

PER A AQUESTS DIES

PREUS MOLT INTERESSANTS EN CONFECCIONS I CALÇATS

DE DARRERA NOVETAT

Per a senyora

VESTITS de semi-llana ... a Ptes. 12'75
 VESTITS de fantasia, colors ... a Ptes. 14'50
 VESTITS de llana, colors ... a Ptes. 26'—
 VESTITS de crespó seda natural, a Ptes. 54'—
 BATES de panyet estampat ... a Ptes. 5'50
 KIMONOS de franela estampada, a Ptes. 8'50
 IMPERMEABLES (ploma) extra, a Ptes. 19'50
 ABRICS de panyo anglesat ... a Ptes. 11'75
 ABRICS de panyo velour ... a Ptes. 16'—
 ABRICS de camussa extra ... a Ptes. 24'—
 ABRICS de panyo moda, coll pell, a Ptes. 32'—
 ABRICS fantasia, gran coll pell, a Ptes. 54'—
 ABRICS panyo i pells superiors, a Ptes. 64'—

Per a senyor

VESTITS d'estam novetat ... a Ptes. 50'—
 VESTITS creuats, moda ... a Ptes. 58'—
 VESTITS blau marí o negres ... a Ptes. 78'—
 VESTITS gèneres d'alta qualitat, a Ptes. 84'—
 PELLISSES de panyo gran abric, a Ptes. 16'50
 PELLISSES de panyo i astracan, a Ptes. 35'—
 GAVANYS de panyo ploma ... a Ptes. 22'50
 GAVANYS de panyo superior ... a Ptes. 35'—
 GAVANYS creuats, moda ... a Ptes. 44'—
 GAVANYS de xeviot anglès ... a Ptes. 78'—
 GAVANYS de panyo dues cares, a Ptes. 95'—
 TRINXERES (les naillors) ... a Ptes. 39'—
 BATINS llargs, panyos escocesos, a Ptes. 48'—

Per a nen i nena

VESTITS nena, gènere fantasia, a Ptes. 9'—
 VESTITS de nena, llanes llises, a Ptes. 25'—
 BATES nena, de panyet estampat, a Ptes. 6'—
 VESTITS punt, colors, de nena, a Ptes. 10'75
 ABRICS panyo camussa, colors, a Ptes. 7'25
 ABRICS de nena, panyo novetat, a Ptes. 14'50
 ABRICS de nena, panyo i pell ... a Ptes. 25'—
 VESTITS de nen, forma marinera, a Ptes. 12'50
 VESTITS nen, xeviot llana moda, a Ptes. 19'50
 VESTITS "Golf", de nen ... a Ptes. 38'—
 GAVANYS de nen, panyo ploma, a Ptes. 18'50
 GAVANYS de nen, gènere anglès, a Ptes. 30'—
 MATELOT blau marí, de nen ... a Ptes. 15'—

SABATILLES de senyora, de pana estampada, dibuixos cubistes, taló folrat, adornaments ploma, cosit escarpi; el parell.

Ptes. 13'75

SABATES de senyora, de pell negra, imitació llangardaix, combinada amb xarolina negra, taló 4 cm. alt, el parell.

Ptes. 19'75

SABATILLES de senyora, de vellut de colors, adornaments pompon de seda, taló folrat; el parell.

Ptes. 12'75

SABATES de senyora, de pell negra gravada, combinació xarolina amb llunars rosa; taló alluissat; el parell.

Ptes. 20'75

SABATES de senyora, de pell color beig i marró, puntera Vega, taló Lluis XV; el parell.

Ptes. 21

SABATES de senyora, de bon xarol negre, forma anglesa, iguals al model; el parell.

Ptes. 18'50

SABATILLES de senyora, de brodat de color, sola de feltre i ouiro; el parell.

Ptes. 4

SABATILLES de senyora, de panyo de llana amb brodat color, taló nua, sola de ouiro; el parell.

Ptes. 5'90

SABATILLES de senyora, de panyo llana Pireneus, dibuixos de quadros escocesos, sola de ouiro; el parell.

Ptes. 6'25